

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 13

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 8 de novembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4297/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Llorenç S. Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructures sanitàries del Raiguer. 415
 - 2) RGE núm. 4298/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'ajuda d'autoprotecció contra incendis a Eivissa. 415
 - 3) RGE núm. 4300/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla per agilitar les consultes mèdiques. 416
 - 4) RGE núm. 4301/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a constitució de l'Institut Ramon Llull. 417
 - 5) RGE núm. 4360/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a actuació del Govern per reduir el nombre d'aturats. 418
 - 6) RGE núm. 4316/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a línia d'alta tensió a Eivissa. 419
-
-

- 7) RGE núm. 4358/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del Govern de les darreres dades d'atur. 420
- 8) RGE núm. 4320/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de reactivació econòmica (I). 421
- 9) RGE núm. 4308/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Defensor del Menor. 421
- 10) RGE núm. 4317/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes urbanístics i seguretat jurídica (I). 422
- 11) RGE núm. 4299/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaixell encallat a les costes de Formentera. 424
- 12) RGE núm. 4319/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades econòmiques. 424
- 13) RGE núm. 4303/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques d'austeritat aplicades a l'organigrama de la Conselleria d'Educació. 425
- 14) RGE núm. 4302/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estalvi anual en concepte d'eliminació de lloguers. 426
- 15) RGE núm. 4304/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament del conveni de carreteres al Consell Insular d'Eivissa. 427
- 16) RGE núm. 4305/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores a les estacions depuradores d'aigües residuals a Menorca. 428
- 17) RGE núm. 4306/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quanties pendents de pagament a contractistes d'obres del conveni ferroviari. 429
- 18) RGE núm. 4321/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de reactivació econòmica (II). 429
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3123/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de reducció d'empreses públiques. 431
- III. MOCIÓ RGE núm. 4265/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment d'una hora lectiva a educació primària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1883/11. 434
- IV. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3074/11**, d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat dia 1 de gener del 2011. 440
- V. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 3074/11**, d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat dia 1 de gener del 2011. 440
- VI. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3198/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de l'article 21 del Reglament del Parlament. 445
- VII. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3472/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, reguladora de la protecció de les persones consumidores o usuàries en els serveis de telefonia i internet a les Illes Balears. 451
-

EL SR. PRESIDENT:

Si els sembla bé, començarem el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4297/11, de l'Hble. Diputat Sr. Llorenç S. Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructures sanitàries del Raiguer.

Primera pregunta RGE núm. 4297/11, relativa a infraestructures sanitàries del Raiguer, que formula el diputat Sr. Llorenç Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Gràcies, president. Diputades, diputats, bon dia a tots. Durant els primers quatre mesos de govern del president Bauzá s'ha demostrat que un dels eixos principals d'aquesta nova etapa seran les persones. Les necessitats i les problemàtiques de la nostra societat, aquelles que durant els darrers quatre anys de govern d'esquerres han estat menyspreades, no poden quedar més temps sense obtenir cap resposta. L'actual govern de les Illes Balears ha demostrat, amb el pressupost de 2012, que la sanitat és una prioritat, prova d'això és la pujada de més d'un 3% del pressupost de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social després que l'anterior executiu realitzàs una baixada d'un 6% en el pressupost de l'any 2010.

La comarca mallorquina del Raiguer, situada al centre nord de l'illa, que està formada per tretze pobles que compten amb una població de 127.743 habitants i una extensió de 468, 97 quilòmetres quadrats que va paral·lel a la Serra de Tramuntana des de Marratxí fins a Campanet, ha tengut unes necessitats i unes mancances en matèria de sanitat. Havent demostrat que garantir una assistència de màxima qualitat a tots els ciutadans és una prioritat per a aquest executiu, la meua pregunta va dirigida a la consellera de Salut demanant-li, quins esforços realitza la seva conselleria per tal d'aconseguir que totes les infraestructures sanitàries del Raiguer donin servei als seus usuaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, una mostra de la importància que donem a l'assistència sanitària, i en concret a l'assistència dins de la zona del Raiguer, és la posada en funcionament de la unitat bàsica de salut de So Na Monda, que es va produir el passat dia 2 de novembre. Es tracta d'un centre sanitari que donarà cobertura a una població de 7.500 persones de la part oriental d'Inca. Aquest centre, aquesta unitat bàsica, oferirà una cartera de serveis d'atenció primària amb consulta de medicina de família, consulta d'infermeria, programa d'atenció domiciliària, es faran també les extraccions de sang i

altres mostres per a analítiques, també s'oferirà salut mental d'adults i salut mental infantojuvenil i també hi haurà consultes d'atenció especialitzada amb consultes de reumatologia, endocrinologia, traumatologia, oftalmologia i ginecologia.

Aquesta unitat bàsica està situada a la barriada de So Na Monda en un nou edifici de més de 2.000 metres quadrats que disposa de 25 consultes i tindrà uns 32 treballadors entre metges de família, infermeres, auxiliars administratius, psicòlegs i treballadors socials.

En fi, és una mostra més de la importància que té per a aquest govern l'assistència sanitària i de l'importat que és apropar-la el màxim possible a les persones i als municipis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Diputat?

I.2) Pregunta RGE núm. 4298/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'ajuda d'autoprotecció contra incendis a Eivissa.

Segona pregunta RGE núm. 4298/11, relativa a Pla d'ajuda d'autoprotecció contra incendis a Eivissa, que formula el diputat Sr. Jaume Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, en el último año y medio en Ibiza hemos sufrido diversos incendios donde se han quemado entorno a unas 2.500 hectáreas de las zonas que podríamos calificar de las más verdes y de las de más interés medioambiental y paisajístico de nuestra tierra. Cabe destacar el incendio que se produjo durante el verano de 2010 en la zona de Benirràs, donde ardieron 350 hectáreas, el incendio de la Serra de Morna, este último verano, donde ardieron en torno a las 1.600 hectáreas y el último que hemos padecido este verano en la zona de Sol d'En Serra, donde ardieron 93 hectáreas. Estos incendios sacaron de sus casas a miles de personas. El fuego arrasó un importante tanto por ciento de nuestro pequeño territorio y, lo que es más grave, nos ha dejado un paisaje desolador que tardaremos muchos años en poder volverlo a ver tal y como lo conocíamos.

Debido a estos graves hechos que acabo de exponer surge la necesidad inminente de tomar medidas urgentes para que nuestra isla no vuelva a ser víctima del fuego. Por ello, desde el Grupo Parlamentario Popular aplaudimos la noticia del desarrollo del Plan de ayuda de autoprotección contra incendios para Ibiza que desde su conserjería se está desarrollando. Por todo ello desde nuestro grupo parlamentario le queremos preguntar en qué consiste este plan específico contra incendios para Ibiza, que nos detalle qué objetivos persigue y que nos indique las acciones concretas de prevención que se contemplan en dicho plan.

Gracias, Sr. Conseller. Gracias, Sr. *President.*

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. Bé, el pla d'ajuda d'autoprotecció contra incendis a Eivissa serà un projecte pilot i nou que consistirà a disposar d'un assessorament tècnic per tal de visitar i avaluar *in situ* cada casa i el major nombre d'habitatges possibles. Ens hem trobat, després d'un estudi que hem fet amb relació a la vulnerabilitat que tenim a Eivissa, que actuar de forma col·lectiva és pràcticament impossible, almenys a molts de llocs, a causa de la dispersió dels habitatges que tenim al llarg de tot el territori d'Eivissa. D'acord amb això s'ha decidit actuar directament casa per casa i pretenem fer unes mil actuacions durant tot l'any que ve per conscienciar la gent en diferents aspectes.

La primera conscienciació o el primer objectiu que té aquest pla és conscienciar la cultura del risc a les persones que viuen dins zona forestal. Les volem conscienciar que efectivament tal i com estan ubicats a dia d'avui els seus habitatges tenen un gran risc, com s'ha pogut veure en aquests darrers incendis, que hi hagi qualque denou greu. Gràcies a déu això no ha passat, però podria passar. Volem apel·lar i conscienciar a la seva responsabilitat davant la seva protecció i davant la protecció de l'entorn natural. Els volem conscienciar que és molt important fer una actuació preventiva de tota la vegetació que envolta totes les cases sobretot, perquè ens trobam que pràcticament la vegetació envaeix les cases que es troben disseminades per dins el territori d'Eivissa.

Les accions concretes de prevenció que els volem donar a conèixer van encaminades en dos sentits, un, a prevenir els incendis forestals i amb això volem treballar donant-los a conèixer les bones pràctiques en l'ús del foc que puguin fer, com han d'actuar per disminuir la vulnerabilitat del foc; actuar també per informar-los que poden fer una vegetació, una selvicultura preventiva, una jardineria no piròfita i també unes construccions molt més segures si han d'estar dins aquest entorn forestal. En definitiva, això és amb relació a la prevenció d'inicis d'incendis.

Quant a la prevenció d'incendis forestals volem també informar-los de com han d'actuar. Ja dic, mil actuacions de franc a tota la gent que viu disseminada per dins Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.3) Pregunta RGE núm. 4300/11, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla per agilitar les consultes mèdiques.

Tercera pregunta RGE núm. 4300/11, relativa a pla per agilitar les consultes de metges, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Moltes gràcies. Los profesionales de la atención primaria de toda España consideran imprescindible eliminar la burocracia en las consultas como una medida más para mejorar la atención clínica al paciente, y más en un momento como el actual en el que hay recursos médicos escasos. Ésta es una reivindicación que viene haciendo el sector desde hace más de quince años. De no ser por la burocracia los médicos podrían ver al doble de pacientes o en su caso tendrían más tiempo para atenderlos. La carga burocrática que actualmente soportan las consultas de atención primaria suponen hasta el 30% de su tiempo dedicado a extender recetas o a firmar partes de bajas. Ese tiempo se debería dedicar a tareas propias de los médicos de atención primaria y de los pediatras como son actividades preventivas, control más estrecho de pacientes crónicos, visitas a domicilio, cirugía menor, control del Sintrom, reducir las derivaciones a la especializada, realizar actividades docentes e investigadoras. En la actualidad o no se realizan o se hacen con gran esfuerzo por los médicos de familia y pediatras.

Desde el actual gobierno se están haciendo verdaderos esfuerzos para poder gestionar y organizar mejor los recursos públicos. Sra. Consellera, ¿en qué consiste el plan de medidas elaborado por su conselleria para agilizar las consultas de médicos de familia y pediatras?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, com vostè ha dit més del 30% o prop del 30% del temps dels metges de família es dedica a tasques burocràtiques. Això, històricament, ha estat una reivindicació del personal i, en concret, dels metges d'atenció primària carregats de feines com fer receptes, que en molts de casos no els corresponen, o fer derivacions i tasques burocràtiques que podrien fer-se per altre personal. En aquest sentit el servei de salut ha començat a aplicar un conjunt de mesures a l'àmbit de l'atenció primària precisament per desburocratitzar les consultes amb l'objectiu que els metges de família i els pediatres puguin dedicar més temps a l'assistència sanitària.

Sabem que durà temps canviar determinats hàbits, però hem de començar algun dia i s'ha començat ja a aplicar mesures com que seran els facultatius, sota el seu criteri, qui decidiran si prescriuen receptes mèdiques que venguin recomanades per l'àmbit de la sanitat privada; serà el personal mèdic d'atenció hospitalària que haurà d'emetre les prescripcions necessàries per iniciar els tractaments i serà la continuació a càrrec dels metges

d'atenció primària quan es requereixi un seguiment per part seva; seran, també, els serveis d'urgència els que prescriuran els tractaments complets i només es derivaran a atenció primària, com deia, quan necessitin un seguiment per part seva; també passarà al personal dels serveis d'admissió dels centres sanitaris l'expedició de justificants mèdics documentats; les proves que se sol·licitin per part dels metges especialistes les hauran d'expedir ells mateixos en els centres hospitalaris; els pacients també podran sol·licitar consultes successives a atenció especialitzada al mateix full inicial d'interconsulta, i no com fins ara que el metge de primària havia de fer-ne un cada vegada; a més, els metges hospitalaris o d'urgències poden remetre directament els pacients a altres metges d'atenció especialitzada evitant haver de passar una altra vegada pel metge de primària, també les sol·licituds de transport sanitari es tramitaran a l'àmbit assistencial que el generi, no haurà de ser el metge de primària qui estigui obligat a fer-ho cada vegada.

En conjunt són mesures, totes elles, un granet de sorra, però que estan dirigides que els metges, tant d'atenció primària com pediatres, puguin dedicar més temps a l'atenció sanitària, com vénen reivindicant des de fa molt de temps.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula? Diu que no.

I.4) Pregunta RGE núm. 4301/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a constitució de l'Institut Ramon Llull.

Quarta pregunta RGE núm. 4301/11, relativa a constitució de l'Institut Ramon Llull, que formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, l'Institut Ramon Llull fou creat per la Generalitat de Catalunya i el Govern de les Illes Balears mitjançant la firma d'un conveni el passat 5 d'abril de l'any 2002. L'Institut Ramon Llull té com a finalitat la projecció exterior de la llengua catalana i de la cultura que s'hi expressa en totes les seves modalitats, matèries i mitjans d'expressió així com la seva difusió i l'ensenyament fora del domini lingüístic, tenint en compte totes les seves modalitats i variants. La Junta Rectora de l'Institut Ramon Llull s'ha reunit recentment a Palma amb la presència dels presidents del Govern balear, José Ramón Bauzá, i de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, on s'ha determinat les línies mestres i estratègiques dels pròxims anys de la institució. Es va reafirmar l'aposta de cara al present i el futur de la presència compartida a l'Institut Ramon Llull que pretén situar la nostra cultura i la nostra llengua comuna a tants de països del món i universitats com siguin possible.

"Pa negre", candidata als òscars, produïda a Catalunya i dirigida per un cineasta mallorquí; l'exposició "Conceptes" que ara s'exposa a Nova York, on es recull l'obra de vuit artistes balears; la segona edició de BotArt, un projecte artístic on també es recull l'obra de divuit artistes balears a Zurich; una exposició, per a l'any 2012, de Joan Miró a Washington, o la participació d'arquitectes catalans i balears a la biennial d'arquitectura de Venècia, són exemples de col·laboració dels dos governs a través de l'Institut Ramon Llull.

Per tot això, Sr. Conseller, li demanam, quina valoració té el Govern de les Illes Balears sobre la recent ratificació de les línies d'actuació de l'Institut Ramon Llull per tal de millorar la projecció de la nostra cultura cap a l'exterior, i si, a la vegada, la nostra cultura pot servir com a reclam turístic per a les Illes de cara a altres països.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, vostè ho ha comentat al final, una vegada encetada aquesta nova legislatura va tenir lloc, primer, un consell de direcció per part dels dos consellers que en formam part i després la visita del president Mas aquí que seria la reunió formal de la junta rectora que enguany presideix el nostre president Bauzá.

Es varen constatar les línies comunes de feina, el respecte màxim a les institucions que en formen part i tot un grapat de projectes que creim interessants que havíem estat treballant, en el nostre cas per la nostra responsabilitat, amb artistes, amb col·lectius, amb galeristes, amb cineastes, amb persones..., vostè ha citat un cas molt concret que demostra que tenim capacitat de tenir una projecció exterior mitjançant la col·laboració, les sinèrgies que ens ho farien més complicat si ho haguéssim de fer una comunitat autònoma amb unes dificultats econòmiques evidents, que també les tenen altres, però que també de la unió es fa la força i que podrem treure tot un grapat d'actuacions crec que interessants.

Voldria destacar que entre aquestes actuacions, vostè n'ha citat algunes d'importantes, i per posar-li un efecte, una conseqüència, que el director Sr. Villatoro va posar de manifest a la reunió, és la importància, el valor afegit, un eix estratègic a decidir que de la projecció exterior també tendrem, hem de donar valor a les possibilitats de la cultura com a agent creador de riquesa. La recent exposició de de part de les obres, de Miró a Londres, sisena exposició temporal més visitada a *Tate Gallery* va tenir com a conseqüència la sol·licitud d'informació d'on procedien i lògicament d'entre altres bandes procedien de la fundació de Palma i de la de Barcelona, i aquest efecte que té, si em permet explicar-ho, també de reclam de voler conèixer un país, de voler conèixer una cultura i voler conèixer també allò que forma part de la nostra identitat.

Per tant, aquest va ser un dels eixos que vàrem pensar que era prou interessant i vàrem reafirmar dins aquesta intenció que tenguí un efecte que a més, lògicament, que ens coneguín, que també s'interessin a venir a conèixer-nos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta ..., vol intervenir?

I.5) RGE núm. 4360/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a actuació del Govern per reduir el nombre d'aturats.

Cinquena pregunta RGE núm. 4360/11, presentada en substitució de la RGE núm. 4309/11, relativa a actuació del Govern per reduir el nombre d'aturats, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, la setmana passada varen sortir les xifres de l'atur corresponents al mes d'octubre i supòs que a vostè, com a tots nosaltres, el va preocupar. Per tant, la nostra pregunta és, quines actuacions ha fet el Govern fins ara i quines pensa dur a terme per pal·liar aquestes xifres d'atur. No importa que li recordi que uns dels eixos de la campanya electoral del partit que ara governa, del Partit Popular, i molt especialment del president era precisament reduir les xifres de l'atur i així ho va dir moltíssimes vegades i fins i tot va dir que cada nou aturat seria responsabilitat seva. Per tant, la nostra pregunta és aquesta, què ha fet i què pensa fer el Govern per reduir aquestes xifres?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, president, diputada. Efectivament, que l'atur pugi és una mala notícia de primera magnitud perquè, ho he dit en altres ocasions, crec que el tema de l'atur és el més greu de tots, amb molta diferència, i l'hem de tenir com a principal objectiu també amb molta diferència. És cert que vivim a una comunitat autònoma on l'economia és estacional i que en el mes d'octubre hi ha una remuntada de l'atur, però és cert també que aquesta remuntada de l'atur ha estat més alta també en termes interanuals, la qual cosa és preocupant. Això pot tenir distintes explicacions, distintes explicacions que tenen a veure que el tipus de contracte que tenim, el tipus de legislació laboral que tenim, fa que hi hagi una part de la població sotmesa a contractes temporals, molt temporals. Per tant, quan hi ha una bona temporada també hi ha un increment més alt quan aquesta acaba.

Què feim? Idò duim a terme una actuació profunda dins l'economia, una actuació profunda que va més enllà de prendre mesures determinades o puntuals, ja que que significa donar un gir a tota l'activitat econòmica, una activitat econòmica que volem que tenguí un sector públic fort, un sector públic ben estructurat, un sector públic capaç de complir les seves missions sense haver d'entrar en deutes ni haver de fer impagaments. Per una altra banda, pensam que el protagonisme l'ha de tenir, el protagonisme econòmic, el sector privat i, per tant, li hem de deixar el camp necessari, i aquestes són les dues actuacions principals. Si a això hi afegim que també tenim les polítiques actives i que aquestes polítiques actives pensam que s'han de centrar sobretot en educació, tenim els tres eixos on s'ha d'actuar i allà on hem actuat durant aquests mesos.

I pensam que aquestes actuacions necessiten un suport i aquest suport ve des del Govern central, del Govern d'Espanya, que ha de fer les reformes necessàries en dos punts essencials: el tema de la reforma laboral per evitar aquesta dualitat que tenim en aquest moment i que provoca que anys bons, anys de temporades bones puguin tenir una remuntada d'atur quan aquesta s'acaba; i l'altre és una reestructuració també de totes les institucions de crèdit, de tot el mercat de crèdit per mirar que aquest es faciliti.

Per tant, aquestes serien les actuacions més importants que estam duent a terme. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, jo pensava que vostès governaven aquestes illes i que les propostes que varen fer a les eleccions eren per dur-les a terme aquí, en el Govern de les Illes Balears, ja sabem que vostès esperen que guanyi el Partit Popular. Però de moment, qui governa i hauria de fer coses són vostès. Actuacions profundes i un sector públic fort, anunciant que hi ha 800 treballadors que sobren, protagonisme econòmic del sector privat i no paguen? Avui tornaven tenir aquí fora un munt d'entitats a punt de tancar perquè vostès no paguen el que deuen? Polítiques actives basades en l'educació i en el pressupost del 2012 l'educació baixa? I què ens conta? Realment vostè creu el que ens conta?

A mi m'agradaria creure que vostès tenen un projecte, ens agradaria a tots, perquè pensam que la societat necessita un projecte realment fort que doni solucions. Però vostè ens explica unes coses i després els papers diuen tot el contrari. Està basat en la profunditat de l'economia, bé la profunditat de l'economia no pot ser sempre esperar que ens ho arreglin els altres, cadascú té la seva tasca.

I el darrer exemple, polítiques d'ocupació actives. El pressupost del SOIB de l'any que ve una quarta part manco, un 25% manco que el 2010, i els problemes no eren tan grans com ara. Si aquestes són les seves polítiques actives d'ocupació, si aquestes són les seves polítiques per reactivar l'economia, malament anam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicepresident, té quatre segons.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Quatre segons només?

EL SR. PRESIDENT:

Quatre segons. Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

En quatre segons el que puc dir és que governant vostès l'atur va tenir el rècord més absolut de tots...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

I.6) Pregunta RGE núm. 4316/11, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a línia d'alta tensió a Eivissa.

Sisena pregunta RGE núm. 4316/11, relativa a línies d'alta tensió a l'illa d'Eivissa que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, ja fa un parell de legislatures que s'està apuntat que Eivissa es troba en perill de patir mancances greus d'energia elèctrica. Per això, es va projectar la reforma de la línia elèctrica de 132 quilovats entre la nova subestació dels Torrents que enganxava amb la subestació de Sant Antoni i que baixava cap a Sant Jordi. El projecte que es va fer va ser un projecte inicial de Gesa-Endesa que des del meu punt de vista era un projecte massa ample quant extensió i quant a cost. Per això després d'una feina, una negociació i un consens es va elaborar un segon projecte.

Per tant, la meua pregunta és aquesta, en quin estat es troba el projecte de construcció d'aquesta nova línia d'alta tensió a l'illa d'Eivissa?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Bé, es troba en situació de projecte i s'estan solucionant les mancances que tenia.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Bé, li voldria com a mínim manifestar-li tres preocupacions després d'aquesta resposta. Les tres preocupacions són: la primera el fet que en aquests moments Red Eléctrica estigui treballant en aquest projecte i que aquest projecte estigui a punt d'acabar-se i que aquest projecte s'estigui fent sense consens o, com a mínim, sense la participació de les institucions a mi em preocupa. Per tant, aquesta seria la primera preocupació. S'ha de treballar, des del meu punt de vista, amb el Consell Insular d'Eivissa com a mínim i ja s'hauria d'estar treballant conjuntament. Primera preocupació.

Segona preocupació. Per a la situació d'aquesta línia d'alta tensió s'hauria de pensar tenir en compte la possibilitat, si no total, com a mínim parcial del seu soterrament. Voldria recordar que a Eivissa tal vegada d'una manera necessària o no tant necessària ha patit unes agressions en el seu territori que convendria que entre tots no n'hi afegíssim més.

I tercera preocupació -i ja acab- crec que des del seu Govern vostè ha de fer tot allò que pugui perquè el ministeri, tenint en compte, perquè són responsables de la situació que vivim, tenint en compte la situació que vivim, però també la necessitat d'aquesta línia, el ministeri de Madrid i vostè hauria d'incidir-hi i hauria de fer tot el possible per al finançament d'aquesta obra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Efectivament, estic d'acord amb vostè, aquesta línia ha de tenir com qualsevol altra gran obra el màxim consens i, per tant, s'ha de tenir molt clar quines són les institucions que hi han de participar i el consell insular hi ha de participar, això és evident, però també és evident que en aquest moment necessitem tenir un projecte una mica més definit d'allò que estava, una mica més clar. I en aquesta situació ens trobam.

Quant al finançament de Madrid hi estic totalment d'acord. Per tant, s'estan fent les passes perquè això sigui així.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4358/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del Govern de les darreres dades d'atur.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 4358/11, presentada en substitució de la RGE núm. 4318/11, relativa a valoració del Govern de les darreres dades d'atur que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vertaderament les xifres que vam conèixer la setmana passada són molt dures i sobretot una cosa que tal vegada a l'anterior pregunta no ha explicat, que és el que més preocupa: la destrucció de llocs de feina en relació al mes d'octubre de l'any passat, és estacional, però aquest mes d'octubre s'ha destruït ocupació. Per tant, quina és la valoració que en fa el Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Efectivament, això és així. I per tant, la valoració és una valoració de preocupació, com no pot ser de cap altra manera. També és cert que si observem per sectors on es destrueix treball, ens trobam que aquests sectors són aquells que encara estan en període d'ajustament, en concret, bàsicament construcció, indústria i determinats serveis.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Evidentment aquesta és la dada més dura, 6.200 llocs de feina destruïts en relació amb l'octubre de l'any passat. Per tant, açò té poc a veure amb la reforma laboral, té tal vegada més a veure amb altres qüestions. Però el que ens preocupa més de tot, a més a més d'aquestes xifres tan dures, és que es relativitzin aquestes xifres, o el que és una altra qüestió, que fonamentalment no es vulgui assumir cap responsabilitat i que aquesta manca de rebutjar qualsevol responsabilitat, es tradueixi en una renúncia a l'actuació pública per aturar aquesta sagnia pel que fa referència a aquest increment que tenim de l'atur.

Per tant, nosaltres els voldríem demanar, no és tant el fracàs de les propostes del President en plena campanya electoral, que va dir que si no creixíem en ocupació seria un fracàs, el fracàs és col·lectiu fonamentalment. Per tant, en aquest sentit són fonamentals actuacions que ens ajudin a la reactivació econòmica. Per tant, els demanaríem que no renunciïn com a govern a incidir en la reactivació econòmica. Hi ha un instrument clau i són els pressuposts d'aquesta comunitat autònoma i des del Grup Socialista n'estam convençuts que haurien de ser compatibles decisions immediates d'estímul econòmic, de creació de feina i de lluita contra l'atur, amb la credibilitat de propostes de sanejament de les finances públiques. Som conscients que són importants les dues coses, però no podem renunciar a actuar per part de les administracions públiques en la reactivació econòmica perquè una contracció voldrà dir més atur, i açò difícilment amb tantes persones de llarga aturada, amb tantes persones joves que no troben un lloc de feina és fonamental actuar.

I per açò tres qüestions. Concertació i diàleg social i concertació polítiques... i sobretot -repetim- inversió. Actuin.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, efectivament, les xifres d'atur són la principal preocupació amb molta diferència. També li vull dir que durant el període que vostès varen governar, efectivament, aquestes es varen incrementar moltíssim, es varen incrementar moltíssim. Tots ens hem demanat per què?, on hi ha les dificultats més importants? I no són a la inversió, no són a la inversió pública, perquè la inversió pública és la que ens du en aquesta situació en aquest moment. És a dir, la política de contractar per part del sector públic, la política de no tenir cura dels comptes públics ja no ha donat resultat. Vostès la varen intentar i ens ha duit a aquesta situació.

Ara hem de fer com les persones intel·ligents, agafar el camí alternatiu, i el camí alternatiu és el camí que marca que la inversió ha de ser privada, que la inversió ha de venir dels sectors més productius i que generin més productivitat. I en això estam. Evidentment no és un canvi que es faci en dues tardes, necessita una mica més de recorregut. Avui hem entrat el pressupost, necessitam tenir el nostre pressupost i quan nosaltres el tinguem, els resultats es podran comparar. De moment, crec que el que tenim és el fruit d'una determinada trajectòria que no ha demostrat ser útil.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4320/11, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de reactivació econòmica (I).

Vuitena pregunta RGE núm. 4320/11, relativa a mesures de reactivació econòmica, que formula el Diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després de molts de dubtes, fora de termini i incomplint la legislació vigent, el nou govern ha presentat finalment els pressuposts per a l'any 2012. Els pressuposts més alts de tota la història d'aquesta comunitat, 3.675 milions d'euros, un 8,5% més respecte dels darrers pressuposts. No està malament per a un govern que es passa el dia dient que ha trobat la caixa buida, i la pregunta, una vegada vistes aquestes xifres, és clara, com repercutiran en el manteniment i en la millora dels serveis públics? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Vostè va fer aquesta pregunta l'any passat quan no es va presentar el pressupost?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Miri, ... ja veig que no, que no la va fer.

Miri, el que és important és saber quina és la situació en què et trobes i quines són les sortides que tens. I aquesta passa necessàriament per fer un pressupost rigorós, un pressupost seriós, un pressupost que marqui un full de ruta. I aquest pressupost que hem presentat marca aquest full de ruta. Per tant, marcarà el camí no només de l'any que ve, sinó dels propers anys, marcarà un camí on la comunitat autònoma serà més forta, serà més sòlida i tindrà una resposta més adequada per a les demandes dels ciutadans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Ja és curiós que en aquests moments on tant han davallat els ingressos per via impositiva, com a conseqüència d'aquesta crisi econòmica, el Govern tengui la capacitat d'elaborar el pressupost més alts de tota la història. Açò jo crec que posa de manifest que el nou sistema de finançament alguns beneficis ha reportat al nou govern i crec que seria un element de generositat i d'elegància per part del vicepresident que fos capaç de reconèixer que té eines al seu abast per fer un plantejament de cara al futur, de cara a aquests pressuposts que acaba de presentar ara.

Jo fins i tot voldria fer una reflexió en relació amb l'accelerament, amb el ritme del pagament dels interessos que hem vist en aquests moments dels nous pressuposts, de 100 milions a 200 milions d'euros en un sol exercici, quan el deute no s'ha multiplicat per dos en aquest darrer exercici. 70 milions d'euros, Sr. Vicepresident, que en aquests moments es podrien plantejar per desenvolupar moltes activitats que suposen retallades en educació, en sanitat, en formació, en transport públic i que vostès prioritzen directament per retornar interessos, quan no tenen l'obligació d'impulsar aquest ritme de pagament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, jo puc reconèixer que hi ha una millora en el finançament, ho reconec. Però també li demanaria una altra cosa, que vostè sigui seriós i no faci demagògia del que no es pot fer demagògia. Els interessos s'han de pagar perquè qualcú s'ha endeutat, va ser en el moment d'endeutar-se quan es varen comprometre els interessos. I aquests interessos es varen comprometre durant aquesta legislatura, de tot el deute de la comunitat autònoma, el 60%, el 60% correspon a aquests darrers quatre anys.

Per tant, ara el que hem de fer és pagar allò que vostès varen gastar. Per tant, jo li deman un exercici de responsabilitat a l'hora de fer la crítica. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 4308/11, de l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Defensor del Menor.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 4308/11, relativa a Defensor del Menor, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President. Bon dia a tots i a totes. Sra. Consellera, hi ha un decret a la nostra comunitat autònoma que està en vigor que crea l'Oficina de Defensa del Dret del Menor i allà també crea la figura del defensor o defensora del menor. A la vegada també hi ha una llei integral de l'any 2006, les dues, tant el decret, com la llei, elaborades pel Partit Popular i que també estableix la figura del defensor o defensora del menor.

Fa cinc mesos que es va constituir el nou govern i encara no hi ha aquest nomenament. Quan pensa el Govern nomenar un defensor o defensora dels drets del menor? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el director o directora de l'Oficina de defensa dels drets del menor es nomenarà aviat, quan trobem la persona adequada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sra. Consellera, no pareix creïble que un govern no trobi una persona adequada per fer de defensor o defensora del menor. Simplement és que vostès no la volen nomenar i no és per una qüestió d'austeritat, perquè mentre això és una obligació de llei i d'un decret, vostè ha nomenat dos coordinadors més, el coordinador municipal i en relació amb usuaris i col·legiats professionals que no tenen cap reglamentació, ni cap document jurídic, ni cap document administratiu que ens pugui dir quines són les seves funcions i per què estan nomenats. I mentre passa tot això, vostès es boten una llei i un decret.

Aquesta és la seva garantia jurídica que tant presumeixen? Tenim una directora en funcions que no pot firmar resolucions perquè són nul·les de ple dret i, si no les firma, pitjor, perquè aquest sector de defensa del dret del menor està absolutament abandonat per aquest govern. Un director d'IB3 que és conseller, un grup parlamentari de 35 diputats que no es capaç d'entregar un pressupost en forma de la llei actual, aquesta és la defensa jurídica, aquesta és la seguretat jurídica que vostès com a govern expressen?

Nomeni ja el director o la directora de defensor del menor o derogui aquesta llei i es demostrarà realment la seva voluntat política. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carme Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, els coordinadors municipal i de sanitat institucional no suposen cap despesa econòmica per a aquest govern, cap ni una. I, encara que a vostè li sàpiga greu, no derogarem la Llei de defensa del menor, li dic que nomenarem defensor quan tinguem la persona adequada, perquè no volem que ens passi allò que els va passar a vostès durant l'anterior legislatura i que ara li explicaré.

Vostè sap que ara mateix no hi ha directora del menor en funcions, que la directora general no és la directora del menor. Jo tal vegada em vaig expressar malament, demano disculpes si va ser així. Vostè sap que el defensor del Menor és una figura incardinada en el Govern i que depèn de la direcció general de la Sra. Marga Ferrando, que la directora general mai no ha estat nomenada directora de l'Oficina del Menor i que té dins les seves funcions atribuïdes per decret pel president, la defensa i la promoció dels drets del menor i les queixes sobre situacions de vulneració dels drets del menor, que és el que jo vaig expressar a la comissió.

I deia que no ens precipitem perquè no ens passi com a vostès, que tenien un defensor del menor independent, l'única independència del qual era que no estava afiliat a cap partit polític, segurament per no pagar la quota, perquè el que sí feia era firmar manifestos de suport, sent defensor dels menors, a la coalició PSM-Iniciativaverds i Entesa, Antoni Bennàssar, director de l'Oficina del Menor; també consentia, sent defensor del menor, que *Torxa Digital*, una revista d'actualitat del BLOC de Mallorca, publicés un article d'opinió d'Antoni Bennàssar Moyà, portaveu de progressistes del BLOC, sent defensor del menor. I a més aquest senyor va lamentar que el cesséssim al BOIB del 21 de juny, i presumia que ell s'havia convertit en el darrer defensor del menor de la comunitat històrica, "un fet històric que -deia- m'omple d'orgull".

Miri, a part de vostès quatre hi ha més persones en aquesta comunitat autònoma implicades amb les polítiques socials i que defensen els drets del menor com aquest govern, i ho demostrarem amb rigor i honestat.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 4317/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes urbanístics i seguretat jurídica (I).

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 4317/11, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4331/11, relativa a projectes urbanístics i seguretat jurídica, que formula el diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, què opina el Govern de la promoció d'un parc temàtic a la zona de Lluçmajor Campos?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

A veure, el Govern atén totes les possibles iniciatives que hi hagi d'inversió a Balears. En aquest moment no s'ha presentat un projecte a Campos; s'ha presentat una idea, i està en aquesta fase, no hi ha res més que una idea.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, a la Comissió de Turisme el conseller de Presidència va dir que el Govern no havia tengut coneixement oficial de la proposta. Si no la varen tenir oficial, la reunió al Consolat dels promotors amb el president, vostè mateix i el conseller de Turisme, què va ser?, clandestina?

Vaig creure que era una conseqüència de l'efecte cridada de les darreres paraules del president a la seva conferència a l'hotel Ritz de Madrid; va dir que totes les portes del seu despatx estaven obertes a les iniciatives privades que es volguessin presentar, totes serien benvingudes.

La setmana passada vàrem saber, i ningú no ho ha desmentit, que la reunió oficial va ser continuació d'altres anteriors a les eleccions on s'establiren determinats compromisos. Vostès han posat en marxa la barra lliure urbanística, amb un model en què donen crèdit sense complexos a propostes com parcs temàtics, tipus Terra Mítica o Isla Mágica, que han fet fallida en pocs anys, han acomiadat centenars de treballadors i acumulen deutes de centenars de milions d'euros.

La urbanització del parc temàtic de pirates significa l'ocupació per a usos comercials i turístics de 110 hectàrees, 1.100.000 metres quadrats de sòl rústic, és a dir, la superfície urbanitzada equivalent al poble de Campos. Això no és sostenible, i a més és directament il·legal, ja que contradiu les lleis i els plans que avui estan vigents. A més, Sr. Vicepresident, no s'entén que vulguin "artificialitzar" el nostre camp amb artefactes que res no tenen a veure amb la nostra cultura, el nostre paisatge i, en definitiva, amb la imatge de marca turística que ens caracteritza, que és la Mediterrània. Aquest parc temàtic podria estar a qualsevol lloc. Fa anys que els promotors el passen per tot i és d'una vulgaritat esgarriposa. Sr. Vicepresident, és horrorós.

Si les grans inversions anunciades per vostès, per vostè en concret, i estan emparades pel Govern, són aquestes, estam arreglats. No feim més que reproduir el conegut model de creixement que el Partit Popular té per al nostre territori: enrajolar fins al sostre, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Està clar que vostè coneix millor que jo el projecte; és clar perquè n'ha fet una descripció que nosaltres no tenim..., no!, no la tenim damunt la taula, no la tenim damunt la taula. Per tant vostè fa prejudicis, diu el que..., el que potser li agradaria que nosaltres féssim, no ho sé, alguna cosa així, no? O el que a vostè li agradaria fer, perquè crec que vostè sí que va comprar terrenys a Campos i va fer..., i va fer allà uns projectes determinats.

(Petit aldarull a la sala)

Per tant..., per tant...

(Continua l'aldarull a la sala i remor de veus)

Per tant, si m'ho permet, per tant, el dia que hi hagi un projecte...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

...podrem parlar del projecte. Mentre hi hagi una idea, només hi ha una idea.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

(Aldarull a la sala)

I.11) Pregunta RGE núm. 4299/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaixell encallat a les costes de Formentera.

Onzena pregunta, RGE núm. 4299/11, relativa a vaixell encallat a les costes de Formentera...

(Continua la remor de veus)

...que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, fa aproximadament més de dues setmanes, i com a conseqüència del temporal registrat a l'illa de Formentera, un vaixell, un iot de 32 metres d'eslora i de 200 tones de pes, va quedar embarrancat a l'àmbit de l'entorn del parc natural de Ses Salines. Avui, més de dues setmanes després, el vaixell continua al mateix lloc i continua precisament en la mateixa posició a l'espera que se solucionin les relacions jurídiques privades entre la propietat i la companyia d'assegurances, que s'estan allargant més del previst. El mal temps també ha dificultat el moviment del vaixell.

Inicialment es va escampar una preocupació òbvia i evident, per la càrrega de combustible i de benzina, i també de material tòxic i contaminant que el vaixell emmagatzemava. Afortunadament les darreres notícies ens informen que s'han tret un total de 53 tones de líquids, de les quals entre 10 i 14 són combustible, i sembla ser que les tasques de descontaminació es desenvolupen de forma satisfactòria i, a més, que les tasques de prevenció davant d'un potencial vessament s'han desenvolupat de forma també satisfactòria.

És cert que les competències en aquest cas són compartides; aquí hi han participat i hi tenen àmbit d'actuació Capitania, Salvament Marítim i també, per suposat, la Direcció General d'Emergències. Per aquesta precisa raó, per aquesta precisa qüestió, el Grup Parlamentari Popular li volia formular la següent pregunta: quines actuacions ha posat, ha desenvolupat el Govern de les Illes Balears dins el marc de les seves pròpies competències, per tal de pal·liar la situació del vaixell avui encallat a una zona de màxima protecció a l'illa de Formentera? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament intentaré fer un breu relat dels esdeveniments que van succeir des de l'encallada d'aquesta embarcació de 100 metres que vostè ha exposat a la seva pregunta.

A les 9,10 es va tenir coneixement per part del (...) de l'avarada d'aquesta gran embarcació, i tot d'una es va procedir a l'activació dels organismes inclosos en el protocol d'intervenció en cas d'accident d'embarcació a la mar sense ferits, mobilitzant-se el servei de Salvament Marítim, la Guàrdia Civil, per al rescat de les cinc persones presents a l'interior d'aquesta embarcació, així com també es va donar avís a la policia local i la unitat operativa de la mateixa direcció general.

La primera avaluació dels danys soferts al casc de l'embarcació realitzada per part de la SEMAR, que es va fer a les 9,52, no es desprenen signes de contaminació. Així i tot, per les condicions estructurals del vaixell i el lloc de l'encallada, i també per les condicions de la mar i el vent, es preparà la col·locació a l'entrada de S'Estany d'uns 300 metres lineals de barreres anticontaminació de tipus absorbent. En aquesta situació, en què com a conseqüència de l'accident es presenta un cert risc de contaminació que afecti el territori d'una manera lleu, es proposa, per tant, per part del tècnic director d'Emergències l'activació a les 11,08 del matí del Pla especial de contingència per contaminació accidental d'aigües marines de les Illes Balears, conegut com a CAMBAL, en la seva fase d'alerta.

A les 17,15 la situació es declara sota control per part del director tècnic, tot i que es considera necessari mantenir aquestes barreres anticontaminants. S'organitza el servei de vigilància i control del bon estat d'aquestes barreres a l'espera del pronunciament de l'assegurança del vaixell per assumir el reflotament i, així i tot, des de la conselleria dia 27 d'octubre es demana a la Delegació del Govern de les Illes Balears que des dels organismes competents d'adoptin les mesures urgents per a la retirada de l'embarcació i, en tot cas, la minimització del risc de contaminació que aquesta pogués produir.

Com ha dit vostè dia 2 de novembre es va iniciar el procés, les operacions de...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller... Vol intervenir el Sr. Diputat?

I.12) Pregunta RGE núm. 4319/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades econòmiques.

Pregunta número 12, RGE núm. 4319/11, relativa a dades econòmiques, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente económico, usted ha dicho de forma reiterada ante los medios de comunicación que el actual gobierno heredó del anterior una deuda de 1.104 millones de euros a proveedores. Yo le pedí por escrito que me facilitara una relación detallada de esos proveedores y de las sumas adeudadas. Usted, en lugar de contestar dándome la relación de proveedores y el importe de la deuda respectiva, me hizo llegar una copia del estado de ejecución del presupuesto a julio del 2011, sin datos de proveedores ni detalle de la suma adeudada, un estado de

ejecución que, por cierto, demuestra que el anterior gobierno no gastó ni un solo céntimo que no estuviera presupuestado, ni uno solo, y que el nuevo gobierno tenía un remanente presupuestario disponible de entre 200 y 300 millones. Esta es la documentación que usted me ha dado, esta es la documentación que usted me ha dado.

No me respondió desde luego a lo que le solicité, la relación de proveedores por importe de 1.104 millones de euros. Una de dos: o no tiene ninguna relación de proveedores por 1.104 millones de euros, o incumple su obligación de informar a este parlamento cuando se le pide. Suponiendo que exista esa relación de proveedores, ¿considera el Sr. Vicepresidente que es ortodoxo ocultarla al Parlamento cuando se le pide por conducto reglamentario?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Vamos a ver. Usted tiene la relación completa de proveedores, la relación completa de proveedores; es más, con una densidad considerable de datos sobre lo que nos encontramos al llegar en la comunidad. Y esa es la realidad, y se puede decir que no, o que sí..., en fin, puede decir lo que usted quiera, pero esa es la realidad, esa es la realidad.

Y eso de que ustedes no gastaban lo que no estaba presupuestado, pues dejémoslo estar, ¿no? Podemos ver las liquidaciones de los presupuestos de los años en que sí existían y vemos como éstas no se cumplían una y otra vez. Por lo tanto, en fin, se puede engañar como se quiera, pero yo le digo que la vamos a poner sobre la mesa y ya está. Las cifras son las que son, salen de las cuentas que ustedes mismos nos dejaron. Por lo tanto no hay más que decir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputado.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, esto es lo que usted me dio; me dio un estado de ejecución presupuestaria, y veo, última columna, disponible, más de 200 millones; disponible, disponible. O sea que deje las cosas claras.

En segundo lugar, lo que sí que está claro es lo siguiente: que no existe la relación de proveedores, usted no me la ha facilitado, no existe la relación de proveedores por 1.104 millones, es otro esperpento más. Ya le aconsejé la semana pasada que se fuera antes de hacer más veces el ridículo.

Mire, antes de ser conseller, antes de ser vicepresidente económico, para analizar usted los datos de la deuda de Baleares utilizó los datos de Asturias porque, en las cifras del Banco de España, estaban los de Asturias al lado de la columna de Baleares. Usted utilizó ésos y aún sacó conclusiones. La semana pasada para usted era lo mismo Baleares que Grecia, para usted era lo mismo, tal vez porque no encuentra diferencia entre Grecia y Asturias, y entre ésta y Baleares. Ahora resulta que ha perdido o no encuentra la relación de 1.104 millones de proveedores impagados. ¿Cómo cree que podemos confiar en lo que usted dice, si lo que cada martes dice el miércoles se desmiente?, y si no lo desmienten usted lo desmienten los acontecimientos. Un miembro del Gobierno que pierde una relación de proveedores por 1.104 millones o miente sobre la misma necesita encontrar urgentemente la puerta de salida. Y no se preocupe, Sr. Vicepresidente, que los suyos o parte de los suyos ya tienen pensado el sustituto.

Nada más.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Mire usted, me parece un ejercicio de irresponsabilidad enorme lo que está haciendo, un ejercicio de irresponsabilidad tremendo, que está a la altura de lo que..., pues da la sensación que podemos esperar de usted, las cosas como son, porque hasta ahora lo único que intenta hacer...

(Aldarull a la sala)

...lo único que intenta hacer es confundir, es confundir, porque la realidad es la que es. Usted tiene la cifras sobre la mesa, las tiene. Puede decir que no son éstas, puede decir que no son éstas pero son éstas, son éstas las que tiene, y por lo tanto lo que tiene que hacer usted, por favor, es de alguna manera hacérselo mirar, ¿eh? Hay que ser más responsables.

(Més aldarull a la sala, aplaudiments i remor de veus)

I.13) Pregunta RGE núm. 4303/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques d'austeritat aplicades a l'organigrama de la Conselleria d'Educació.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 4303/11, relativa a polítiques d'austeritat aplicades a l'organigrama de la Conselleria d'Educació, que formula la diputada Sr. Aina Maria Aguiló i Garcias, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, Sr. Conseller, l'herència rebuda i la situació econòmica han motivat amb un gran sentit de responsabilitat que aquest govern estigui aplicant polítiques d'austeritat, polítiques d'austeritat que s'haurien d'haver aplicat ja fa temps en tots els àmbits de l'estructura del Govern. La reducció de les conselleries, la reducció de les direccions generals, el repartiment de les competències duplicades entre les administracions i un ordenament racional del sector empresarial públic han marcat les primeres polítiques d'austeritat d'aquest nou govern.

D'igual manera que els nostres ciutadans de les nostres illes s'estrenyen el cinturó, l'actual govern en tots els àmbits de la seva estructura ha reduït les despeses en matèria de personal, compensant amb la seva dedicació i el seu esforç aquesta mancança, amb l'objectiu que no afecti l'efectivitat del servei que estam prestant.

La mateixa conselleria d'Educació, Cultura i Universitats no ha estat exempta d'aquesta política. Curiosament la disminució d'assessors, directors generals i altres mesures similars no ha estat considerada com una retallada; molt al contrari, ha estat molt aplaudida. En algun moment ens hauríem de posar d'acord en allò que són les retallades i en allò que són les reestructuracions. Entenc que la primera, les retallades, és disminuir quantitativament el nombre de professionals, retallar partides pressupostàries, disminuir la quantitat i la qualitat dels mitjans, etc., és a dir, tot allò que va fer el pacte de progrés durant l'any 2009 en el pressupost, que hem de recordar que va fer una reducció d'un 3,2 en educació.

És per tot això, Sr. Conseller, que li deman quines polítiques d'austeritat ha aplicat en el seu organigrama la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies, president. Efectivament, dins la política d'austeritat que caracteritza aquests primers mesos, que esperem que no ho serà al final de la legislatura, perquè també, arran del que estam en aquest debat de dia d'avui, hem de dir que aquesta austeritat que pensam aplicar en aquests primers anys és per poder tenir continuïtat en els anys que vénen i per poder expandir en els anys que vénen. I si em permet aquesta referència, els primers que ens hem aplicat la medicina som nosaltres, i en primer cas, amb les competències que hi ha a la conselleria, reduïrem a la meitat el nombre de directors generals adscrits al que avui en dia implica des d'educació fins a recerca. Per tant la meitat de directors generals suposa la meitat de despeses, la meitat tant en sous com en despeses protocol·làries, com en qualsevol altre àmbit.

Però també varem fer un esforç, perquè lògicament millor comptar amb més recursos humans dins la pròpia estructura d'assessoria tècnica o en comissions de serveis de professionals, però dins la conselleria varem reduir de l'àmbit de 100 persones adscrites als diferents departaments, la qual cosa ens dona de gairebé 4 milions i busques d'euros cada any, que suposen 17,5 milions d'euros que podrem destinar a programes educatius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.14) Pregunta RGE núm. 4302/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estalvi anual en concepte d'eliminació de lloguers.

Pregunta número 14, RGE núm. 4302/11, relativa a estalvi anual en concepte d'eliminació de lloguers, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, notam una certa susceptibilitat en aquesta cambra parlamentària perquè el Govern de les Illes Balears fa el que ha de fer, fa els seus deures. En primer lloc va aconseguir aprovar el Pla de sanejament de la comunitat autònoma, cosa en què va fracassar l'anterior govern. I també avui ha duit uns pressuposts, cosa en què també l'anterior govern va fracassar perquè no tenim els pressuposts de l'any 2011. Tal vegada per això aquesta sensació de nervis que es respira en aquesta cambra parlamentària, la qual cosa suposa que les coses s'estan fent bé.

En qualsevol cas nosaltres, Sr. Conseller d'Administracions Públiques, estam satisfets, i estam satisfets perquè vostè mateix va anunciar en aquesta cambra parlamentària que, seguint aquesta línia estratègica que es marca en el Pla de sanejament, en la qual es fan mesures de contenció de la despesa pública i s'apliquen polítiques d'austeritat, va anunciar que la seva conselleria, el seu departament, faria feina relativa a l'estalvi en polítiques de lloguer. Si efectivament el Govern de les Illes Balears ha reduït a la meitat el seu govern i les seves conselleries, ha reduït a la meitat les seves direccions generals i ha reduït també a la meitat el sector públic instrumental, consideram que també, efectivament, es pot fer un estalvi important en l'espai físic on es presten tots aquests serveis per part de la comunitat autònoma.

Per això ens agradaria saber, Sr. Conseller d'Administracions Públiques, en què consisteix aquest objectiu, aquest pla d'estalvi en concepte d'estalvi d'arrendaments, de lloguers.

I li he de dir que nosaltres confiam en vostès i que sabem que el que no passarà en aquesta legislatura és el que va passar a la passada, que encara demanam que qualcú ens ho expliqui. Sabem que aquesta legislatura ningú no es gastarà 76.000 euros en concepte d'un lloguer d'un local del SOIB a Ciutadella, del qual encara no sabem per què es va fer perquè aquell local no es va ocupar. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, quan vàrem presentar el programa de govern de la nostra conselleria vàrem anunciar que faríem aquest estudi, aquesta anàlisi de tots els lloguers que tenia contractats la comunitat autònoma. La supressió dels lloguers, per tant, també és una de les mesures contemplades al Pla de sanejament que va ser finalment aprovat pel Ministeri d'Economia i dins aquest objectiu tenim la unificació de dependències i de serveis de la comunitat autònoma que estan dispersos arreu de totes les illes i que suposen el pagament d'uns lloguers que avui és difícil d'assumir, sobretot quan podem trobar espais alternatius per allotjar els diferents serveis.

Tot i que encara no estan ultimats aquests estudis d'avaluació prèvia de la funció de tots aquests lloguers, ja li puc dir que actualment afecten diferents conselleries, especialment Turisme i Esports, Administracions Públiques, Educació i Salut, afecten també locals dispersos per Palma especialment, però també a Maó, a Ciutadella i a Eivissa i actualment l'estalvi que hem aconseguit, consolidat, ronda els 300.000 euros.

La intenció és poder seguir progressivament ajuntant serveis i esforços per tal que aquest estalvi sigui major l'any que ve. Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 4304/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament del conveni de carreteres al Consell Insular d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta núm. 15, RGE núm. 4304/11, relativa a pagament del Conveni de carreteres al Consell Insular d'Eivissa, la formula la Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, les darreres setmanes en els mitjans de comunicació a Eivissa ha sorgit una polèmica que ens agradaria que ens aclarís i és si és cert o no que en una resolució de dia 17 de febrer d'enguany des del Govern anterior, del Partit Socialista, es varen suprimir els pagaments previstos dins el Conveni de carreteres per als anys 2010 i 2011 allargant la durada d'aquest conveni fins el 2019.

No parlam de números, parlam -com molt bé deia el president i el portaveu del consell insular en aquesta matèria- d'efectes concrets sobre projectes imprescindibles i urgents com és el primer cinturó de la ciutat d'Eivissa, com és l'accés a la platja de Ses Salines, és a dir, qüestions que els ciutadans perceben com a una necessitat peremptòria.

Ens pot confirmar que efectivament això és així?, ja que els anteriors responsables del Consell Insular d'Eivissa res sabien d'aquesta qüestió i ha quedat el dubte de, realment, qui és que té raó. Realment aquesta resolució que es va dictar per part del Govern del Sr. Antich ens ha retardat dos anys els pagaments i fins l'any 2019 no podrem cobrar aquestes partides? Realment és veritat que 7,7 milions d'euros que havien de venir al consell insular no vendran l'any 2010 i 2011 i per tant, no podrem licitar les obres que el consell, com a conseqüència d'aquests ingressos, tenia previst amb el conseqüent perjudici per als ciutadans d'Eivissa?

Sr. Conseller, qui diu la veritat? Ens pot explicar si realment es va dictar aquesta resolució, quin és el seu contingut i si realment això afecta el Conveni de carreteres i els pagaments que tenia previstos el Consell Insular d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, aquest equip quan va assumir la Conselleria d'Administracions Públiques, dins la revisió de la documentació de les qüestions pendents, es va trobar amb la sorpresa que l'anterior govern va tramitar una modificació de les anualitats del conveni que s'han de pagar a tots els consells.

Aquesta modificació va consistir en la supressió de l'anualitat de l'exercici 2011 que en el cas de la seva illa, de l'illa d'Eivissa, era de 3.850.000 euros i la passava al final del període conveniat, fins al 2019 per tant. Es retarda, per tant, un any més dins aquest període el pagament d'aquesta partida.

A nosaltres això evidentment ens sembla malament, perquè suposa deixa els consells sense la partida pressupostària corresponent a l'exercici del 2011 que suposa 25 milions per Mallorca, 3.850.000 en el cas d'Eivissa -com he dit- i 2.950.000 en el cas del Consell Insular de Menorca. Aquesta distorsió ens els comptes dels consells insulars ve motivada per un fet que posa de manifest una vegada més -al meu entendre- la ineficiència de l'anterior govern, la pròrroga dels pressupostos de la comunitat autònoma per a l'any 2010.

Per tant, el que això implica és que per al 2011 no hi hagi partida per a l'illa d'Eivissa per a aquest compromís contret i el més greu de tot és que no es va comunicar oficialment al Consell Insular d'Eivissa que se suprimia aquesta partida i que es traslladava al 2009 fent gala per tant, d'una mala informació, d'una mala sintonia entre dues institucions que compartien un mateix govern que posa en solfa d'alguna manera el poc respecte que es va tenir des de la Conselleria d'Obres Públiques cap al Consell Insular d'Eivissa.

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 4305/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores a les estacions depuradores d'aigües residuals a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta núm. 16, RGE núm. 4305/11, relativa a millores a les estacions depuradores d'aigües residuals a Menorca, la formula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, un eficaç tractament de les aigües residuals constitueix una de les accions més rellevants en una bona i eficaç política mediambiental, tota vegada que evita contaminacions i abocaments.

L'acció de govern del Partit Popular quan ha tingut responsabilitats de gestió s'ha caracteritzat sempre per una especial atenció a la política d'aigües. Per això va donar resposta al dèficit de manca d'equipaments i va promoure i construir a tot l'arxipèlag una xarxa de depuradores que varen posar fi als vessaments directes a la mar que danyaven greument el medi marí, a més de crear problemes higiènic sanitaris i deteriorar la nostra imatge com a destinació turística.

A Menorca, gràcies a aquella encertada gestió de govern del Partit Popular, disposam avui de dotze instal·lacions de depuració i tractament d'aigües residuals en funcionament. En canvi, l'anterior govern del pacte no es va preocupar mai de les depuradores. La seva gestió va ser totalment ineficaç, marcada per la falta d'atenció, d'inversions i de manteniment d'aquestes instal·lacions que varen tenir oblidades durant els quatre anys del seu mandat, com va ser el cas de la depuradora de Binidali a Menorca que encara avui no funciona.

Volem conèixer quines són les accions que impulsa el nou govern per a la millora de les depuradores de Menorca que pateixen avui els afectes de la incompetència de l'anterior executiu; quines són les gestions iniciades davant el Govern central per aconseguir la legalització emissaris submarins de les estacions depuradores Ciutadella Sud, Maó i Cala en Porter, i quines passes s'han donat per a la construcció de la nova depuradora d'Addaia.

Per tant, Sr. Conseller, quines són les iniciatives, mesures i actuacions per a aquesta millora, bon manteniment i modernització de la xarxa de depuradores a Menorca? Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament a l'illa de Menorca tenim dotze estacions depuradores, una a Ciutadella Nord, a Ciutadella Sud, a Ferreries, a Cala Galdana, a Es Migjorn, a Es Mercadal, a Cala en Porter, a Alaior, Binidali, Sant Climent, Sant Lluís i Maó. Totes aquestes estacions depuradores són dels anys 90 i pràcticament des que es varen construir no s'hi ha fet cap reforma ni cap manteniment exhaustiu, primera cosa que a mi, sincerament, em sorprèn molt sobretot en aquests darrers anys perquè tenim peces i màquines, sobretot màquines espanyades i algunes peces que no funcionen, que fa més d'un any que estan així i ningú no hi ha fet res.

Curiosament amb tants de doblers de pressupost que hi havia idò no han perdut el temps en arreglar aquestes depuradores. Això afecta bombes, quadres elèctrics, difusors, decantadors, etc., tenc tota una relació aquí de peces que no funcionen que és -com deia abans el vicepresident- per fer-s'ho mirar.

En aquests moments, el principal problema que també tenen a Menorca les estacions depuradores és la intrusió d'aigua marina a les xarxes de clavegueram amb la conseqüent arribada d'aigua salada a les estacions i a les maquinàries i per tant, disminuint la vida útil de totes les bombes, encara fa més necessari que, en un cas així, hi destinin doblers a anar revisant totes les maquinàries.

En aquests moments el que feim és canviar ja les bombes de bombeig del Canal Salat a la depuradora de Ciutadella Sud i preparam tot un projecte per fer d'una vegada per totes una actuació de reparació a cadascuna d'aquestes estacions de depuració, la qual cosa ens suposarà un cost de més de 300.000 euros, només amb les peces i màquines que tenim espanyades, cosa rara que mai -o almanco mai aquests darrers quatre anys- no s'hagi fet, segons en tenc jo constància.

També en relació amb el que m'ha comentat, el que feim és negociar amb el ministeri perquè acabi d'una vegada la tramitació de la legalització dels emissaris de Ciutadella Sud, de Maó i Cala en Porter, ja fa tres anys que pastura per dins el ministeri tota aquesta paperassa i encara no ho hem aconseguit, i també per a la construcció de la depuradora d'Addaia, que també ja fa dos anys que està per dins el ministeri.

En definitiva, no puc entendre com així no s'ha fet, aquests darrers anys, cap actuació de reparació d'un cert nivell perquè efectivament funcionin com toca aquestes depuradores, pensi que -com bé ha dit- això afecta la política mediambiental.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.17) Pregunta RGE núm. 4306/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quanties pendents de pagament a contractistes d'obres del conveni ferroviari.

Pregunta núm. 17, RGE núm. 4306/11, relativa a quanties pendents de pagament a contractistes d'obres del conveni ferroviari, la formula el Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. En cuatro años de vigencia del famoso y aireado convenio ferroviario el Gobierno socialista, el Gobierno central dejó de enviar el 90,4% de la supuesta cuantía total. Ante esto, el anterior govern no hizo nada, eso sí, ahora en la oposición gobernando el Partido Popular y con el convenio ya finalizado reclaman lo que antes callaban y encabezan reivindicaciones que antes ni siquiera hacían.

Grave es que recibiendo 43 millones de euros, adjudicaran la considerable cifra de 220,73 millones de euros, 177,73 millones de euros de más, 5 veces más, no hay comentario.

Ante tanto gasto y como se les iba de la mano la cosa, intentaron incluso desviar, está documentado, 30 millones de euros del convenio de infraestructuras al convenio ferroviario, pero ni se pusieron de acuerdo. Tanto que hablan del tren de Artà, eso que lo tenían tan avanzado, un simple dato, sólo ejecutaron un 20% del proyecto, nada más.

Como ven, la herencia ferroviaria se resume en gastos y expropiaciones sin pagar, adjudicaciones sin recibir financiación e impacto paisajístico, eso sí, ante este lío que organizaron ahora exigen que el actual govern arregle los platos rotos de su fiesta ferroviaria, y lo exigen con vehemencia, pero tristemente detrás de esto hay empresas y trabajadores cuya situación peligra por culpa de su actuación y de sus deudas.

Por ello, Sr. Conseller, ¿qué cuantía pendiente de pago a contratistas por obras del convenio ferroviario han encontrado al inicio de la legislatura?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, les xifres, que escarrufen, que ens hem trobat pendent de pagament són -un poquet en la línia del que vostè ha comentat- les següents: en relació als projectes d'electrificació de línies, el tren de Manacor-Artà, els tren de Palma-Inca, la supressió de passos a nivell, seguretat de línia i Son Rul·lan, s'han adjudicat 220.729.475 euros, això anava en relació amb el conveni famós ferroviari.

Hi ha un avanç de 120.784.671 euros, dels quals se n'han pagat només 51.543.413. En definitiva, hi ha pendents de pagament 69.241.258 euros. Tot això del conveni ferroviari, a més estan compromesos fins al 220 altres 100 milions d'euros. Això no és tot el que hi tenim. Ens hem trobat també, pel que fa referència al conveni ferroviari... això és el que ens hem trobat en relació amb el conveni ferroviari, però ens hem trobat altres xifres que curiosament només amb ascensors, despeses corrents, *renting*, reparacions, manteniment, informàtica, etc., pugem una *friolera* de 15.194.041 euros.

En definitiva, a l'inici de legislatura el deute reconegut i no pagat -i supòs que no pagat perquè volien que ho pagàssim nosaltres- ascendia a la quantitat de 69.241.258 euros -ho torn repetir per si ho volen apuntar- i per a altres inversions 15.194.041 euros. Total: 82.706.783 euros, a això hi hem de sumar, com vos he dit abans, els 100 milions d'euros més o menys que tenen adjudicats... jo recordava ara quan el Sr. Diéguez deia que s'adjudicaven sense tenir doblers, que es tenen adjudicats i que no sabem com fan comptes pagar-los, és a dir, nosaltres supòs que si ens volen rebre a Madrid aquells companys seus abans que se'n vagin, idè tal vegada ens ho explicaran.

Gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 4321/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de reactivació econòmica (II).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta núm. 18, RGE núm. 4321/11, relativa a mesures de reactivació econòmica, la formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, des que governa a les Illes Balears les coses estan pitjor, ja presideix un govern, fa més de cinc mesos, incapaç de fer un calendari de pagaments a tants de proveïdors, als quals avui una vegada més hem vist al carrer, ha estat incapaç d'aconseguir cap crèdit de cap banc, ha estat incapaç de presentar el pressupost segons marca la legislació vigent i tot això dins un clima social i econòmic molt complicat, ja tenim més de 86.000 persones aturades aquí, a les Illes Balears, sense cap resposta per part seva.

Per tant, li deman: els pressuposts que acaben de registrar a la cambra parlamentària, quina mesura concreta duen per reactivar l'economia de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Armengol, idò miri, els pressuposts que hem presentat estan basats en dos pilars fonamentalment: primer, criteri d'austeritat i segon, reducció de l'estructura administrativa per tal de disminuir el deute i el dèficit que avui té aquesta comunitat de tal manera que -com molt bé ha dit el vicepresident- el protagonista econòmic ha de ser la iniciativa privada que mitjançant la legislació, com és el cas de la Llei d'emprenedors que ja vàrem aprovar fa unes setmanes o l'aprovació en Consell de Govern de projectes amb interès autonòmic, tindrà l'oportunitat de generar riquesa i a partir d'aquí tenir una economia productiva i no una economia subsidiària.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, no compartim en absolut els seus criteris a l'hora de presentar un pressupost, l'austeritat *per se* no reactiva economia, Sr. Bauzá. L'austeritat *per se* no vol dir absolutament res.

Vostè fa una cosa que em sembla realment irresponsable, amb un pressupost que creix un 8,5%, gràcies a un bon sistema de finançament autonòmic negociat la passada legislatura, dedica un de cada cinc euros a pagar als bancs i, en canvi, fa reducció del 30% de la inversió pública a les Illes Balears, que això sí crearia ocupació en aquests moments que tants de ciutadans la necessiten, i a més una retallada molt important a l'estat del benestar, 55 milions d'euros de retallada en educació pública, retallada en sanitat pública, retallada en serveis socials, això significa més costos per als ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra.

Vostè em diu: tot això, nosaltres no farem res, l'Administració pública, per reactivar economia i exclusivament ho deixam a la iniciativa privada, bé idò, expliqui'm vostè per què estan ofegant la iniciativa privada lligada al món de la cultura, l'ofeguen vostès, i també és iniciativa privada. Estan ofegant la iniciativa privada lligada als serveis socials, l'estan ofegant vostès, per què ho fan?

Només parla d'iniciativa privada lligada a l'especulació urbanística, hem de començar a parlar clar, Sr. Bauzá, perquè els únics projectes als quals donen suport són aquells projectes que només es dediquen a fer especulació urbanística a un territori que no s'ho pot permetre si volem tenir una activitat econòmica de futur.

Per tant, Sr. Bauzá, des de l'Administració pública sí que es poden fer coses perquè no hi hagi tants d'aturats a les nostres illes. Vostè, en campanya electoral, es va dedicar a dir això, que cada nou aturat seria responsabilitat seva, jo li deman: el mes d'octubre hem tengut la xifra pitjor dels darrers deu anys, vostè no ha posat ni una mesura per reactivar economia, nosaltres sí que ho vàrem poder fer, per tant, li deman: només des de la confiança, només des de la concertació social, només des de la inversió pública podem aturar això.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri li donaré, li diré una mesura econòmica, la mesura, l'aprovació dels pressuposts, aquesta és la principal mesura econòmica, una cosa realment important que determina la política econòmica d'un govern, la política econòmica que no es va definir a l'anterior legislatura en el darrer any en concret.

Però, miri, és que pareix qualque cosa menor el fet d'aprovar uns pressuposts, pareix qualque cosa menor, però ha hagut d'arribar aquest Partit Popular i aquest nou govern per aprovar uns pressuposts, d'igual manera que arribarà d'aquí a uns dies a Espanya el nostre president, el Sr. Mariano Rajoy, per tal d'aprovar uns pressuposts que el Sr. Zapatero i el Sr. Rubalcaba no han volgut aprovar i els ho han copiat, els han prorrogat.

Però li donaré una altra mesura econòmica, que es diu no gastar el que no es té, que en això vostès són professionals. Però li donaré una altra mesura econòmica, específica, no generar cada any de mitjana 1.000 milions d'euros. Supòs que aquestes no seran les mesures econòmiques que va posar en marxa el Sr. Zapatero amb el famós Pla E, 13.000 milions d'euros de *pan para hoy y hambre para mañana*, generat a càrrec de deute; supòs que no serà aquesta la mesura econòmica.

I estic d'acord amb vostè, no compartim el mateix model econòmic. Però miri, nosaltres no som aquí per actuar amb demagogia, nosaltres aquí hi som per actuar presentant uns pressuposts, que seran durs però que tenen sobretot una cosa: la voluntat de pagar, la voluntat de no generar dèficit i la voluntat de tenir credibilitat.

Moltíssimes gràcies, Sra. Armengol.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

II. Interpel·lació RGE núm. 3123/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de reducció d'empreses públiques.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3123/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de reducció d'empreses públiques.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Dia 25 d'octubre, el vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació va comparèixer davant la Comissió d'Hisenda i Pressuposts d'aquest parlament, a requeriment del nostre grup, per tal d'informar sobre l'acomiadament d'uns 800 treballadors i treballadores del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, atès que l'anunci que va fer en aquest sentit el president Bauzá en roda de premsa va crear la natural alarma i preocupació entre el col·lectiu d'empleats públics i les organitzacions sindicals, cosa que ens dugué a considerar del tot imprescindible que es dugués a terme aquella compareixença.

El vicepresident econòmic va començar la seva exposició referint-se a la necessitat de redimensionar el sector públic instrumental i el fet que molts partits polítics havien coincidit en aquesta necessitat durant la campanya electoral autonòmica. Certament aquest és un punt amb el qual *a priori* coincidim amb el Govern, la reestructuració i reducció del sector públic autonòmic no només és una necessitat des del punt de vista de la racionalització, l'economia, l'eficàcia i l'eficiència, sinó que és una exigència legal que no es pot obviar. La legislatura passada aquest parlament va aprovar la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears i a l'empara d'aquesta llei es va iniciar la tasca d'anàlisi del conjunt d'ens per tal de proposar la supressió, refundició o modificació d'aquells que així resultàs aconsellable per raons de simplificació, d'economia, d'eficàcia i d'eficiència en la gestió. Les conclusions d'aquella feina es varen posar a disposició del nou govern i ben segur varen servir de punt de partida per a la tasca que ha de dur a terme l'Oficina de Control Pressupostari de la Presidència del Govern, òrgan que, per cert, no sembla tenir la denominació més adequada a les funcions que sembla li corresponen.

Els socialistes creim en els principis de bon govern i de la bona administració, creim que la gestió ha de ser presidida pels principis d'eficàcia i d'eficiència, entesos com la capacitat d'assolir objectius amb el menor cost possible; creim que s'han d'evitar duplicitats i ineficiències i per això teníem la previsió de dur a terme una reestructuració del sector públic instrumental que ja es va iniciar abans d'acabar la passada legislatura i que s'havia d'haver completat durant aquesta. Creim, però, també que aquesta política de reestructuració s'hauria de dur a terme amb diàleg, transparència i consens aplicant principis de qualitat democràtica i de "governança". I és això el que hem trobat a faltar fins ara.

A la seva compareixença, el Sr. Vicepresident Econòmic es va limitar a donar explicacions genèriques i abstractes del Pla de reestructuració del sector públic que, segons ens va dir, implementa l'Oficina de Control Pressupostari, però no ens va fer cap concreció, no hi va haver manera d'obtenir respostes concretes a les preguntes concretes que se li varen formular. Per això, el Grup Socialista ha considerat necessari presentar aquesta interpel·lació relativa a la política de reducció d'empreses públiques i entitats del sector públic, en el benentès que aquesta és una de les línies de govern en què el consens és possible, el pacte és possible, perquè tots podem estar d'acord que la reducció s'ha de dur a terme. Ara bé, perquè l'acord sigui possible resulta imprescindible el diàleg, la transparència i la lleialtat.

El meu grup està disposat a posar-ho damunt la taula si trobam reciprocitat per part del Govern i del Grup Parlamentari Popular. Ens agradaria canviar la dinàmica que hem tengut fins ara en aquest punt i oferir la mà al Govern. En un moment com el que vivim, en una situació econòmica de turbulències a tota Europa, és hora que deixem de banda les nostres diferències - encara que sabem que són moltes- i posem fil a l'agulla per fer feina conjunta en allò en què l'acord és possible. Tal vegada així donem resposta a una demanda social, a un clamor popular que ens empeny a cercar punts d'encontre i a pactar aquelles polítiques que tots entenem necessàries per a la ciutadania de les Illes Balears. Per això, allò que demanam ara al Govern és transparència i diàleg en la política de reducció del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per això demanam respostes concretes a les preguntes concretes que s'han formulat i per això demanam també la creació i convocatòria d'òrgans de treball i de diàlegs polítics i socials que assegurin un procés pacífic i consensuat al màxim nivell, un procés que doni veu a les organitzacions sindicals que han manifestat en aquests dies la seva natural preocupació en relació amb els missatges alarmistes que els arriben; un procés que doni tranquil·litat als treballadors públics que atenen directament les necessitats dels ciutadans, perquè tenen dret a saber com els afectarà i de quina manera s'asseguraran aquells llocs de treball que són necessaris i imprescindibles d'acord amb mètodes d'anàlisi objectius. Únicament així es donarà confiança, únicament així serà possible la seguretat jurídica que tant invoca el Govern però que no acaba de practicar; la seguretat jurídica no es construeix amb paraules buides, no basta parlar de consens, si volen diàleg i acord estan obligats a contestar aquesta interpel·lació i assenyalar dia i hora per tractar d'aquest tema.

El vicepresident econòmic va dir en seu parlamentària, i així consta, que l'Oficina de Control Pressupostari tenia com a missió fer una anàlisi ràpida de tot el sector públic instrumental i a partir d'aquí fer una proposta de solució i fer una proposta de canvi, de transformació. També va dir que això és el que ja han fet durant els primers mesos d'aquest estiu passat, va dir que havia dut a terme un estudi i que en aquest moment aquest estudi s'està implementant; ens va parlar d'un pla de reestructuració del sector públic. Doncs bé, ens agradaria conèixer aquest pla i l'estudi que el precedeix, volem saber què diu, quines són les seves conclusions i com s'implementa. Se'ns ha dit que planteja passar de 168 a 76, mitjançant unificacions i dissolucions, però no ens han dit quines són les entitats que s'unificaran ni quines es dissoldran, ni quines són les 76 que quedaran, quina composició tendran, quins serveis donaran cada una d'elles. En definitiva, interessa saber amb quins termes cada una d'aquestes entitats es veurà afectada i també quins seran els efectes sobre el deute de la comunitat autònoma, si serà aquesta la que haurà d'assumir el deute d'aquestes entitats o si el deute quedarà dins el sector públic instrumental a partir de les fusions que es duguin a terme.

Se'ns va dir també que, atès que les unions jurídiques duen temps, les primeres passes, que ja s'han donat, han estat de nomenar gerències úniques per a distints organismes, per allò de les visions conjuntes, per poder fer la reestructuració d'efectius, que puguin passar d'una empresa a una altra. Ens agradaria saber quines són aquestes entitats a les quals es va referir el vicepresident econòmic? Quines unions funcionals s'han fet? Quines gerències s'han unificat? Quines propostes de reestructuració o de redistribució d'efectius s'han fet dins les empreses amb una única gerència?

També ens va dir que s'havia recollit informació durant aquest temps relativa a resums comptables, informació d'activitats, organigrames, seus, balanços, despeses de personal, xifres de negoci, ràtios d'utilització, projectes més rellevants, en definitiva, tot allò que té a veure amb el funcionament d'aquestes entitats, de manera que en aquest moment l'Oficina de Control Pressupostari, segons paraules del vicepresident, té una visió de conjunt molt completa del sector.

També ens va dir que s'ha fet un inventari d'ens i que creia que era conegut, ens va parlar de xifres: de 107 consorcis a 30; de 26 fundacions a 18; de 26 empreses públiques i societats mercantils a 21. Doncs bé, el meu grup no té coneixement d'aquest inventari més enllà de les xifres que va donar el vicepresident i allò que voldríem saber, com ja hem dit, és com es concreta aquesta fusió-dissolució, no amb una simple pinzellada, com es va fer dia 25 d'octubre a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, sinó amb documentació, concreció i claredat. Ens agradaria parlar de quines seran les entitats que es mantindran o que sorgiran, de les competències que assumiran, dels serveis que prestaran, de com es reorganitzaran. Creim que és molt important conèixer també el calendari previst i la temporalització.

El vicepresident econòmic va parlar d'un any per dur a terme tot el procés. Un termini tan curt com aquest, relativament tan curt, ben segur que ja té una periodificació i ens agradaria que es donés a conèixer. Se'ns va dir que les xifres de reducció de despesa i de personal sorgien d'una anàlisi acurada de totes les entitats del sector públic, encara que es va reconèixer que també hi podria haver canvis. En qualsevol cas, si ja hi ha una anàlisi acurada de cada una d'aquestes empreses, com ens va dir el vicepresident econòmic, és hora que la lliurin al Parlament, si és que volen consensuar amb els grups que formam part d'aquesta cambra la política de reducció del sector públic.

Si ens volen al costat s'hauran d'explicar més, hauran de respondre les preguntes plantejades, si s'estimen més tenir-nos enfront continuïn sense donar explicacions.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Per part del Govern té la paraula el seu vicepresident, Sr. Aguiló.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, president. Diputada, veig que està d'acord que és una feina que s'ha de fer i per tant agraeix aquest punt de partida.

Quant als dubtes que li sorgeixen, bé, n'hi ha alguns que sí estan solucionats, el nombre d'empreses es va posar damunt la taula en roda de premsa, es va dir i jo no vaig entrar a la discussió parlamentària per a no entrar en el detall en concret, però evidentment li puc fer arribar en qualsevol moment la documentació de quines són les empreses que volem fusionar, quines són les empreses que volem que vagin juntes i quines són les passes que això requereix, que, evidentment, passa per fer una sèrie d'informes que s'han de fer des d'Administracions Públiques, des de Pressuposts, des de distints ens del mateix govern per tenir aquesta fulla de ruta en marxa.

La reducció d'empreses públiques obeeix en gran part a la Llei 7/2010, una llei que vostès varen impulsar i, com vostè ha dit, doncs vostès també varen iniciar o varen plantejar, perquè no varen arribar a fer aquesta reducció. Aquí he dut un retall de premsa que vaig esmentar l'altre dia, del conseller Manera, dient que ell proposava una reducció de 700 persones/any, 700 persones cada any. Bé, nosaltres segurament no arribarem a tant, però sí que pensam que el sector públic necessita una racionalització, que va créixer d'una forma clara a conseqüència d'anar afegint ens que amb el temps doncs s'han de replantejar les seves funcions, el seu funcionament i les seves finalitats. I en aquest sentit les fusions, tot i que no són les mateixes les que vostès varen plantejar, no són exactament les mateixes, s'assemblen perquè en la majoria de casos són funcionals,

depenent de la funció de cada ens es duran a terme aquestes agrupacions.

Per tant, jo el que li vull dir és que agraeisc aquesta predisposició a entendre aquest procés, perquè crec que és absolutament necessari per al a nostra comunitat, i em compromet a passar-li la informació que vostè demana. Evidentment, hi ha informació que s'anirà de qualque manera depurant a mesura que passi el temps: el tema de quins seran els llocs de treball a amortitzar, cada vegada que anem amortitzant de forma progressiva tendrem una visió més clara de quins són aquests, perquè no són acomiadaments, ja li vaig dir l'altre dia, no són almenys únicament acomiadaments, molts d'aquests són amortització de places que en aquest moment tenen contractes de termini o que tenen contractes de determinada durada, són jubilacions, són altre tipus d'extinció de contractes de relació laboral. Ja li puc avançar que des que nosaltres hem entrat ja hi ha uns cent llocs de treball amortitzats, ja n'hi ha en aquest període de sis mesos, i no hi ha hagut cap acomiadament, cap ni un, es tracta simplement de deixar extingir determinats contractes.

Per tant, bé, jo l'únic que li puc dir és això, és a dir, li enviarem la informació que vostè requereix i que crec que està damunt la taula; que, si vol, puc entrar ara a detallar-li, però crec que no seria l'ocasió, que l'ocasió és tenir-ho damunt un paper i per tant li puc enviar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Per al torn de rèplica, vol fer ús de la paraula la Sra. Aguiló? Té vostè la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Em sap greu que no puguem concretar més, que no tinguem encara més informació. Llavors, el que li deman al vicepresident en aquest moment és que utilitzi els mitjans que li dona el Parlament, que en dona uns quants, com ara per exemple l'instrument de la presentació del pla, d'acord amb el que diu l'article 181 del Reglament, o de presentar una comunicació del Govern, d'acord amb l'article 179 del Reglament, perquè aquest tema preocupa molt. Aquest tema preocupa molt i és imprescindible que el Parlament en parli; preocupa el fet que 800 empleats públics se'n puguin anar al carrer i de quina manera s'hagi de dur a terme aquest procés; preocupa l'atur que es provoca en el sector dels empleats públics, i això també ens du a preocupar-nos sobre no només com es durà a terme sinó també de com serà després la política de recursos humans que seguirà a aquesta reorganització.

Estarem molt atents a aquesta qüestió, com estarem molt atents i vigilants respecte de l'objectivitat del procés, especialment pel fet que consideram que ha d'afectar més aviat a les cúpules organitzatives però no als treballadors que presten serveis directes als ciutadans que poden ser essencials i que no s'han de veure minvats. Interessa sobretot saber si l'estudi ha tengut en compte aquests aspectes; si s'han avaluat els costos i beneficis que proporciona cada entitat; si s'han aplicat criteris d'avaluació adequats a la naturalesa de cada entitat; si s'han fixat els mitjans materials i humans que són necessaris perquè

les entitats que es mantindran després de la reorganització puguin continuar fent feina amb criteris d'eficàcia i eficiència, i sobretot també interessa saber si s'estableixen o no mesures de control, com exigeix la Llei del sector públic.

Demanam una política comuna de recursos humans que permeti la redistribució d'efectius en la mesura que sigui possible, evitant al màxim els acomiadaments, i que estableixi previsions de cobertura de les vacants amb el compliment estrictes dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat i publicitat. Interessa també saber, en definitiva, si reuniran les organitzacions sindicals, perquè consideram que una tasca com aquesta no es pot fer al marge de les organitzacions sindicals que ho demanden dia sí i dia també a través dels mitjans de comunicació. I sobretot voldríem assegurar que aquesta transparència i aquest diàleg es du a terme no només amb les forces polítiques sinó també amb tots els sectors implicats.

I és per això que insistim al vicepresident que dugui el pla de reducció d'empreses al Parlament amb alguna d'aquestes fórmules que el Reglament permet i que ho faci com més aviat millor.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Bé, jo vull insistir en el mateix, li podria donar la relació ara mateix, aquí escrites al meu quadern de quines són les fusions i entrar en el detall, no? Vull dir, per exemple, les de salut, les de salut varen perdre quan es varen fer les fundacions, en teoria era perquè les fundacions tenien una flexibilitat més important o més grossa que la pròpia administració, aquesta flexibilitat, des del moment que es va posar sota estatut tot el personal doncs ja va desaparèixer i, per tant, procedir a la seva fusió el que ens durà és una simplificació organitzativa que tindrà el seu punt més fort en la reducció, que té el seu punt més fort en la reducció de directius.

Si parlem d'instituts que es dediquen a la promoció de la llengua catalana, doncs exactament igual, tenim tres instituts que es dediquen a la promoció de la llengua catalana que es poden fusionar i no hi hauria cap problema, sinó una racionalització; doncs, no hi haurà dos serveis de personal, no hi haurà dos serveis de projecció a l'exterior, no hi haurà dos o tres serveis de les distintes partides que s'empren per a tot això.

Si parlem de les societats dedicades a l'agricultura, una vegada el mateix; és a dir, tenim diferents empreses que pràcticament tracten temes de ramaders, de laboratoris, tracten temes que són comuns i dur a terme la fusió no du cap dificultat.

Si parlem d'innovació, doncs ens trobam també el Parc Bit, Tur, Bitel, són distintes empreses que també incideixen en una mateixa funcionalitat i que en aquest moment ja tenen un únic gerent, és una d'aquestes que té un únic gerent i que per tant intenten dur a terme una tasca comuna.

Si parlem de promoció cap a l'exterior, també, tenim Balears a l'Exterior, tenim l'Agència de Cooperació Internacional, tenim el Centre Balears Europa, que també es poden fusionar i evitar duplicitats.

Si parlem d'esport, una altra vegada el mateix, tots som capaços de recordar una llista d'institucions que es dediquen a la promoció de l'esport: Illesport o EBE de l'esport. I també es pot fer aquesta unificació. Si parlem de promoció turística, una altra vegada tenim l'ATV que vostès varen crear, més la Fundació del Desenvolupament Sostenible, que també poden tenir i tenen connotacions similars. Si parlem de consorcis, n'hi ha en aquest moment 107, nosaltres proposam la dissolució de 22 perquè no tenen tasca en aquest moment i unificacions dels 57 que queden; de manera que en quedarien només 30. Això en una primera tongada perquè es pot revisar en el futur.

En infraestructures, tenim moltes empreses dedicades a infraestructures, IBISEC, IBAVI, COFIU, Caib Patrimoni, Parc BIT, que també poden unificar-se i dur a terme les tasques comunes.

Pel que fa al personal, totes tenen un personal que té diferents tipologies de contractes, i el que s'ha fet i el que hi ha damunt la taula en aquest moment és l'anàlisi acurada de quins són aquests contractes, quina durada tenen, quins s'extingeixen sense anar més enllà... Avui matí hem tengut una reunió d'una empresa en concret que també pot quedar molt reduïda en tema de personal, pràcticament deixam d'extingir els contractes, i aquesta projecció ens du, per acabar, que alguna pot desaparèixer i li posaré un exemple emblemàtic, Tram Badia de Palma, pensam que és una empresa que no fa cap falta, tot i que es pogués dur a terme el tramvia, no tenia molt de sentit.

En qualsevol cas, jo em compromet a enviar-li aquesta documentació, a enviar-li aquests papers perquè crec que és una tasca que hem de fer entre tots, és una tasca important, és una feina que és molt rellevant racionalitzar i intentar evitar que aquest sector públic instrumental de qualque manera no estigui fent les labors pel que es va crear. L'hem de reconduir per centrar-nos en fer aquelles funcions que li varen ser encarregades i mirar que aquest impacte damunt la societat sigui el més adequat possible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 4265/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment d'una hora lectiva a educació primària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1883/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 4265/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment d'una hora lectiva a educació primària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1883/11. Per defensar la moció del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. La moció que avui ens ocupa es veu emmarcada per una situació i un clima en els centres educatius que no és el més idoni. Un acord del Consell de Govern de divendres, aprovant unes mesures que retallen o limiten molt la possibilitat de cobrir baixes dels docents, pot ocasionar greus perjudicis a l'alumnat. Amb l'excusa de la situació econòmica i de la reducció del dèficit de la comunitat autònoma, pensam que es vulneren els drets de l'alumnat de l'escola pública a rebre una educació de qualitat i pot ocasionar la desaparició de programes importants d'orientació i d'atenció a la diversitat.

Amb aquesta premissa, més que mai hem de recordar, abans d'entrar a les propostes de la moció, els termes del debat de la interpel·lació al conseller d'Educació i Cultura que vam tenir aquí fa dues setmanes. En aquella ocasió qui té l'ús de la paraula, demanava al conseller d'Educació i Cultura que en parlessin, que cerqués el consens abans de fer desaparèixer programes que s'havien implantat per lluitar contra el fracàs escolar i per posar en funcionament mesures que poden suposar una incidència social important, com totes aquelles que s'havien anunciat per part del Partit Popular en campanya electoral, com són la sisena hora lectiva en matèries instrumentals a l'ensenyament primari, la lliure elecció de centre, la lliure elecció de llengua vehicular, etc., unes mesures que per altra banda, el mateix conseller ja va dir que s'ajornarien en el temps.

En la nostra intervenció el que adduïem era que en un principi no podien, ni volien considerar la bondat o maldat d'una o altra mesura, perquè aquestes en si mateixes no són bones o dolentes, sinó que el que consideràvem important era com s'havien d'aplicar i açò era el que vam demanar, com s'han d'aplicar? També li vam demanar quan es pensaven posar en funcionament, entre altres coses perquè ens semblaven anuncis electorals que poc tindrien a veure amb la realitat, amb el programa real, un programa que sí s'estava posant en marxa sense publicitat. Prova d'açò ho tenim en l'acord del Consell de Govern de divendres que he esmentat al principi i que o bé és fruit d'açò, d'un programa ocult, o bé és mera improvisació, que no sé què és pitjor.

També vam posar damunt la taula la necessitat de donar estabilitat al sistema educatiu i que la manera de fer-ho era posar-nos d'acord en allò que no és ideològic d'un o d'un altre partit i, per tant, que podrien ser irrenunciables per a aquells que tenen una mentalitat de dretes o per a aquells que la tenen d'esquerres, sinó en allò que és més tècnic perquè no és bo per al sistema que en una legislatura, perquè governen uns, es posin en marxa una sèrie de programes i iniciatives i en la següent, perquè governen uns altres, es baratin.

El conseller amb la seva resposta no ens va contestar les preguntes que li férem. És a dir, encara no sabem i quan s'implementaran qüestions com l'augment de l'hora lectiva a primària. Però sí va acceptar la nostra proposta que el grup en el Govern i els que estam a l'oposició, treballem conjuntament en el que podríem anomenar un pacte social i polític per l'educació.

És per aquest motiu que els primers punts de la moció que ens correspon per reglament són de reafirmació en allò que semblava que hi havia un punt de trobada entre el Govern i l'oposició, per la qual proposem en primer lloc que el Parlament de les Illes Balears constati que l'estabilitat del sistema educatiu és una de les vies més productives en la lluita contra el fracàs i l'abandonament escolar.

En segon lloc, que constati que únicament des de l'acord de les forces polítiques i de la comunitat educativa, es poden introduir canvis estructurals i legislatius que siguin estables dins el sistema educatiu de les Illes Balears.

Els altres tres punts són de caire més resolutiu. Demanam que s'iniciï el debat pel pacte per l'educació, cercant la implicació de la comunitat educativa, on es posin damunt la taula entre altres qüestions com la que ha donat lloc a la presentació de la interpel·lació, que és l'anunci que es va fer en el seu dia de l'aplicació d'una hora més lectiva en matèries instrumentals en l'educació primària, o aquelles altres relatives a l'admissió de l'alumnat en els centres públics concertats, a la llengua vehicular de l'ensenyament, a la formació del professorat i tots aquells programes adreçats a aconseguir l'èxit escolar i l'atenció a la diversitat.

Som conscients que ja arribam tard a qüestions com les esmentades al final del darrer punt, perquè ja s'han pres iniciatives com deixar sense efecte els ajuts a la formació del professorat del 2011 o s'han eliminat programes com el denominat Pare, del qual també ja vàrem parlar aquí fa unes setmanes, però encara tenim l'esperança de què a partir del gener tornin les aigües al seu lloc i que amb el nou pressupost, en aquest moment ja no tendran l'excusa de no tenir aprovat el pressupost a causa del deute que varen deixar els socialistes, etc., i encara que sabem que es disminueixen en 55 milions les partides corresponents a educació, pensam que a partir d'aquest moment, els professors han de tenir una altra vegada incentius formatius i els programes a la diversitat i a l'acompanyament de nous nens s'han de tornar implementar, que es deixi sense efecte, per tant, el controvertit acord del qual hem parlat al principi de la intervenció.

En el quart punt concretam el sistema a partir del qual podríem encetar el debat, el diàleg. Proposam la creació d'una ponència parlamentària que asseguri la participació en l'elaboració del pacte per l'educació de totes les forces polítiques representades en aquest Parlament. Però també que escoltem allà a les entitats i a les persones expertes que es consideri convenient. I finalment pensam que seria bo tenir en compte el treball que ja es va fer la passada legislatura amb tots els anteriors consellers d'Educació, així com les propostes que s'han fet des de distints àmbits, principalment els dels consells escolars de les Illes Balears.

En definitiva, senyores i senyors diputats, el que feim aquí és posar el primer graó d'allò que reclama la ciutadania, a través de diverses entitats representatives, com són els sindicats, els consells escolars, el Cercle d'Economia de les Illes Balears, etc., que els partits polítics, però sobretot aquells que tenen possibilitats clares de governar, es posin d'acord per donar estabilitat al sistema educatiu, que no es posin en marxa mesures que a uns o a altres els roden pel cap en campanya electoral, hem de ser seriosos quan parlem d'educació, perquè ens hi jugam molt com a comunitat, ens hi jugam el futur.

Per tant, nosaltres el que intentam també és donar un suport a l'escola pública mitjançant totes aquestes mesures que proposam i amb el pacte educatiu que proposam.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena RGE núm. 4375/11, té la paraula la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Miri, Sra. Rita, primer de tot li vull dir que el PP no improvisa res, el PP té un full de ruta i sobretot i per damunt de tot en l'educació com a prioritat. Nosaltres no improvisam. El conseller vostè diu que no li va contestar a la interpel·lació, el conseller no és que no li contestàs, és que li va donar la mà per fer un pacte educatiu i sobre d'aquest pacte educatiu discutir sobre la conveniència o no de la sisena hora. Simplement això.

I ara ja començ la meua exposició. Amb motiu de la interpel·lació al conseller d'Educació i Cultura, s'ha derivat la presentació d'una moció al mateix conseller. El fons de la moció insta a l'inici dels treballs per part del Govern i del Parlament per a la construcció d'una base sòlida sobre la qual es tengui un gran pacte per l'educació. Mirin, senyors diputats, en el programa electoral del Partit Popular i, a més, el nostre president ho va repetir una i una altra vegada, es reclamava un pacte per l'educació, es va dir que es faria o s'intentaria fer un gran pacte per l'educació. Una bona legislació en matèria educativa ha de venir acompanyada pel compromís de totes les forces polítiques i de la comunitat educativa, d'un compromís de continuïtat.

El sistema educatiu espanyol suspèn per la seva falta d'excel·lència. Els índexs de fracàs escolar -tenim un 26% i d'abandonament escolar un 28,4% a nivell estatal- doblen els de la Unió Europea, un 14,4%. Ja no parlem del fracàs escolar d'aquí, de la nostra comunitat autònoma, que per desgràcia estam a prop del 40%. Aquest és el balanç del model educatiu socialista vigent des de fa més de dues dècades. Tot això ha provocat unes conseqüències molt negatives per al creixement econòmic del nostre país. Més de la meitat dels joves abandonen l'escola amb una formació molt baixa i amb un escàs coneixement d'idiomes. Quan s'avalua la manera en què el nostre sistema educatiu transmet als alumnes el coneixement de les matèries fonamentals o les instrumentals, que deim a les escoles, com són la llengua, les matemàtiques, quedam any rere any en els pitjors llocs del rànquing europeu.

Dit això, passem a analitzar la moció del Grup Socialista. El punt 1. Mirin, no podem deixar d'estar d'acord en el fons de la moció, si bé he de dir-li que l'estabilitat i només l'estabilitat en el sistema educatiu no constitueix per si mateixa cap garantia. La prova d'això ho tenim, com he dit abans, que duim 20 anys de legislació socialista, de la mateixa legislació, no ens hem d'embullar amb les sigles, LOGSE i LOE és el mateix -la LOE, sempre ho he dit, és un *tunning* de la LOGSE- i continuam ocupant els darrers llocs en qualitat educativa.

Quant el punt 2, hem de tenir ben en compte que la legislació ben construïda constitueix un instrument molt important per a una bona base sobre la qual partir en la lluita contra el fracàs escolar, l'abandonament escolar i la qualitat educativa, l'estabilitat del sistema. Producte del pacte de totes les forces polítiques i de tota la comunitat educativa, constitueix una garantia i un seguretat que mereixen les generacions futures d'escolars que han de passar per les nostres aules, però no hem d'oblidar que el Parlament és la institució que ens ha donat la democràcia per representar tots els ciutadans. Per tant, ha de ser l'eix sobre el qual giri tot el procés del pacte educatiu i el Govern ha de complir la funció de motor del pacte educatiu.

Hem de tenir en compte que, si el punt dos no es compleix, els acords no seran estables a llarg termini, però sí legals, sempre i quan siguin aprovats per la majoria del Parlament. El Govern i el Parlament han de ser el motor i l'eix -repetesc- sobre el qual comenci a caminar un més que possible pacte per l'educació, on hem d'introduir no solament els elements i polítiques anunciades en el seu punt número 3, sinó tot allò que les parts creïn convenients introduir en el debat. En un pacte tan important com aquest no hi caben fonamentalismes, ni axiomes universals, anem alerta, perquè aquí dins aquest ple he sentit en moltes ocasions molts de tòpics educatius, per favor!, per fer un pacte educatiu ens hem de llevar del cap els tòpics educatius, hem d'estar oberts, hem de tenir la ment oberta, coeducació, tots aquests axiomes, disciplina, autoritat, ... tot això a l'hora de fer un pacte necessitam posar-ho damunt la taula i discutir entre tots, no rebutjar-ho de qualsevol manera. Tot hi cap -repetesc una altra vegada-, s'ha d'estudiar i dins un pacte tot hi ha de caber. A mesura que puguem avançar veurem qui és responsable, a qui s'ha de fer cas, qui té la voluntat de pacte o qui té la voluntat de no pactar.

Respecte el punt 4, estam d'acord que ja sigui directament o indirectament, tots han de tenir l'oportunitat de plantejar les seves postures. La comunitat educativa és molt conscient de la necessitat d'un canvi. Després de 20 anys d'haver aprovat un sistema, hem de posar damunt la taula uns canvis estructurals i legislatius, amb un compromís de continuïtat, governi qui governi. Senyors, hem de canviar l'enfocament de l'educació, no funciona l'enfocament actual de l'educació.

Respecte del punt 5, si em permet Sra. Rita, li llegiré, diu així: "El Parlament d'elles Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a tenir en compte en la redacció del document inicial, la proposta de pacte per l'educació que havien estat consensuades amb tots els consellers d'educació que han exercit el seu càrrec a la comunitat autònoma". M'agradaria saber on és aquest document, m'agradaria que m'ho digués. Jo tal vegada pens que és la proposta de pacte que es refereix al pacte per l'educació del Sr. Gabilondo, tal vegada, no ho sé. El paràgraf és un poc confós, però bé, jo crec que arribarem a un acord, després demanarem un moment de recés i arribarem a un acord.

Bé, aquest document com veurem a la nostra esmena, jo crec que tindrà cabuda, crec que podrem arribar a un primer pacte aquí dins el ple, ha de ser un esforç personal de tots, ens hem d'esforçar per aquest pacte i hem d'acceptar totes les aportacions. Com veuran, l'esmena presentada pel nostre grup, manté el fons de l'assumpte intacte, el fons que vostès ens han presentat. En concret diu així, el primer punt posa exactament el que vostès ens han presentat. El punt 2 diu el Parlament de les Illes Balears constata que és des de l'acord de les forces polítiques i de la comunitat educativa com es poden introduir canvis estructurals. El tercer també ja tenen els canvis que hem fet. El quart també poden veure els canvis que hem fet. El cinquè jo crec que ho podem parlar un poquet. I sobretot tenir en compte i molt present que l'objectiu del pacte per l'educació per al nostre grup, per al Grup Popular, i per al nostre conseller, per al nostre partit, és aconseguir que tots els alumnes tinguin les mateixes oportunitats educatives, independentment de la seva condició.

Recuperar la il·lusió per aprendre, els alumnes no van il·lusionats a les escoles. I donar-los la confiança perquè confiïn en les seves pròpies possibilitats. Treure el millor de cada alumne i tenir els millors professionals. De totes maneres, qualsevol que sigui el grau i el nivell de compromís que es pot assolir, tan sols l'obertura d'un procés per part del nostre conseller obert sobre un pacte és una bona notícia. Òbviament no serviria per a res si no s'assoleix el gran objectiu, que és un pacte per l'educació. Gràcies, Sr. Conseller, per haver obert aquest camí de pacte.

Hem de comprometre'ns amb el propòsit de la Unió Europea per al 2020 de reduir la taxa d'abandonament escolar un 10%. El nostre gran desafiament és aconseguir que els nostres joves de les nostres illes tinguin una qualificació que el permeti la seva plena inserció laboral davant els reptes d'un entorn global molt exigent.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és cert que una bona educació necessita d'autoritat, prestigi, confiança; necessita d'estabilitat, continuïtat i consolidació.

L'escola, el sistema educatiu de les Illes Balears també ho necessita, tot açò, si volem, clar, que sigui l'escola d'una bona educació, i cal dir que la societat civil i els sectors de l'ensenyament ja han reclamat reiteradament aquesta estabilitat i aquest prestigi per a l'educació que ara parlamentam avui per fer front als grans reptes als quals hem de fer front. De fet avui mateix una de les primeres notícies era aquesta petició per part de pares, per part d'alumnes, per part de sindicats, per part de professors: un pacte que doni estabilitat.

Propostes de pacte, en aquesta comunitat n'hi ha hagut i moltes. Tenim antecedents. Tenim en l'àmbit acadèmic jo crec que un document excel·lent, l'*Anuari de l'educació de les Illes Balears*, on es proposen bases per a un pacte educatiu. Tenim propostes de fa alguns mesos dels sindicats, que presenten un manifest a favor de l'educació per assolir millores en aquest àmbit. Tenim les reiteracions constants per part del Consell Escolar de les Illes Balears. Tenim documents escrits de pactes com el del Consell Escolar de Menorca. La societat civil i els sectors educatius reclamen, per tant, el pacte, perquè saben que és la via necessària per fer front als reptes educatius que té plantejada aquesta comunitat, reptes que no són gens insignificants, reptes que tenen a veure amb unes taxes d'abandonament escolar de les més elevades en relació amb la mitjana estatal, reptes que tenen a veure amb el fracàs escolar; reptes que tenen a veure amb la percepció de la formació professional per part de la societat, dels estudiants, de les famílies o dels mateixos empresaris; reptes que tenen a veure amb la taxa d'estudiants universitaris i d'educació postobligatòria més baixa de tot l'Estat; reptes que tenen a veure, en definitiva, amb la capacitat de generar sinèrgies a favor de la convivència i de la cohesió social, reptes que tenen a veure amb el futur del nostre país.

Per fer front a tot açò sense cap dubte cal un pacte, un pacte que és reclamat per la societat i que sigui capaç de donar resposta a allò que deia al començament: prestigi i estabilitat del nostre sistema educatiu.

Efectivament, quines consideracions hauríem de tenir perquè aquest pacte sigui possible? Jo crec que una primera és que un pacte en educació a curt termini..., perdó, en educació la visió a curt termini suposa a la llarga un problema per a la resolució dels autèntics problemes educatius. Una segona consideració: els països que més bons resultats tenen en educació s'han caracteritzat, entre altres factors, per una política de continuïtat, d'estabilitat en educació; aquesta és, entre altres elements, una condició necessària per a la millora continuada de l'educació. Una altra consideració: un pacte, per ser real i eficaç, ha de fer front no només a aspectes macroeducatius, de legislació educativa, de plans de construcció, de finançament, sinó també a aspectes de política educativa que tenen a veure amb la vida quotidiana dels centres: autonomia pedagògica, formació del professorat, dotació suficients de recursos als centres, flexibilitat en l'aplicació dels currículums, etc. Una quarta consideració: un pacte no només ha de sumar les forces polítiques parlamentàries, sinó que també ha de sumar les forces empresarials i sindicals, tots els membres de la comunitat educativa -pares i mares, professorat, alumnes- i el conjunt de la societat civil, juntament amb totes les administracions implicades. I darrera consideració: quins han de ser els elements fonamentals d'un pacte educatiu?; l'estabilitat del sistema educatiu, la suficiència, la qualitat i l'equitat del sistema educatiu.

La principal dificultat, emperò, per a un pacte educatiu és -diguem-ho clar- l'excessiva ideologització, i en aquest sentit resulta prou significatiu el que ha passat durant aquests darrers anys amb la legislació educativa bàsica. Hem passat de la LODE a la LOGSE, la LOPEG, la LOCE, fins a la LOE, sense esmentar la legislació específica d'universitats o d'altres d'àmbits més específics. L'alternança política no té per què convertir-se en una alternança educativa, de legislació educativa, de model educatiu. Els canvis legislatius permanents no són bons, i sobretot no són bons si l'únic que fan és adaptar la legislació no a la realitat canviant sinó als referents simbòlics i ideològics de cada partit, que en aquest estat quasi sempre han tingut a veure amb els binomis religió-ciutadania, moral-ètica, públic-privat, castellà-català, i perdonin els reduccionismes, però és que són així de reals.

El pacte educatiu ja s'ha intentat en aquest estat durant l'any 2010 impulsat pel ministre d'Educació, Àngel Gabilondo, i va fracassar, i és que cal reconèixer una cosa: la coincidència en el diagnòstic és una condició *sine qua non*, però no és suficient per començar a resoldre els problemes més significatius del sistema escolar de l'Estat o del nostre país concretament, i aquesta és la dinàmica en la qual avui debatem aquesta proposta.

Què ha de passar, idò, perquè els grups polítics parlamentaris es posin d'acord en un mínim comú denominador per possibilitar un sistema educatiu estable i amb continuïtat? Jo diria que quatre coses mínimes: lleialtat entre les forces polítiques, concreció del pacte, implicació de la comunitat educativa i la societat civil, i dotació d'un pressupost per desenvolupar les mesures. Hem de reconèixer que el clima actual no és gens propici, perquè el Partit Popular ja ha actuat fora dels àmbits de la cultura del diàleg social i de la corresponsabilitat política. Ho ha fet amb la suspensió del nomenament de personal funcionari interí docent i la contractació de personal laboral temporal en l'àmbit educatiu; ho ha fet quan diu que no substituirà el personal docent adscrit

als centres de professorat o a equips d'orientació educativa; ho ha fet quan retira convocatòries d'ajudes econòmiques relacionades amb la formació permanent del professorat; i ho fa quan converteix el tema lingüístic en una guerra innecessària, i no és comprensible per allò que deia abans de l'imaginari ideològic del Partit Popular que es diu ara elecció de llengua, i tira per terra un sistema d'immersió lingüística que ha funcionat bé i que garantia un nivell de coneixement de català i de castellà, i l'ús vehicular de la llengua pròpia del país; açò, alguns ho trobam normals i d'altres no li ho troben tant. També ho ha fet quan ha eliminat els programes de suport a nouvinguts, o els centres no tenen els recursos suficients per atendre les seves necessitats més bàsiques, o quan ara diu que vol canviar el decret balear de 0-3, o quan el retall del pressupost afecta 55 milions d'euros.

El nostre grup parlamentari diu que sí, i tant que sí, al pacte, i a la cultura del pacte, i diu que sí perquè ho hem defensat sempre, ho hem practicat sempre, quan hem format part del Govern d'aquestes illes, o en els consells insulars, o en els ajuntaments, amb línies d'actuació relacionades amb mapes escolars -voldria veure si aquesta legislatura hi haurà un mapa escolar-, amb plans educatius, amb projectes educatius de ciutat... Ho hem posat al nostre programa electoral, ens ho creim, i a més a més ens hem sumat a les diferents propostes de pacte educatiu, tant a Menorca com en el conjunt de les Illes.

Però també els dic que no hi ha les condicions per a un pacte si les condicions són les que es poden derivar del contingut de l'esmena a la totalitat. No podem posar en dubte el tema de la llengua vehicular; es parla de llengües vehiculars. Es posa en dubte el paper i el protagonisme que han de tenir els consells escolars de les Illes, el consell escolar de les Illes, de cada una de les illes, i els consells escolars municipals. Amb aquestes condicions es fa realment difícil trobar i fomentar aquesta cultura del pacte i per tant un pacte. No podem estar d'acord amb l'esmena a la totalitat que ha presentat el Partit Popular; creim que és més del mateix, més d'aquest clima que no és propici per a un pacte. No podem subscriure, com dic, la relació o la visió que té el Partit Popular en relació amb les llengües vehiculars, i no podem tampoc compartir la falta de protagonisme d'una institució bàsica com és el Consell Escolar de les Illes Balears.

És per tot açò que nosaltres sí que volem donar suport a la proposta de pacte presentada per la Sra. Rita, pel Partit Popular, però no podem acceptar una proposta de pacte amb les esmenes que ha presentat el Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Sra. Rita, quan vostè vulgui.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Estam d'acord amb el Sr. Martí i li donam les gràcies pel seu suport, però hi estic d'acord sobretot perquè aquest acord en matèria educativa de les forces polítiques i també de la societat en el seu conjunt és ja una necessitat, efectivament, és un clam, diria.

El conseller sabem que ja s'ha reunit, pel que hem vist per la premsa, amb alguns sectors, suposam que per convidar-los a participar. Però el conseller té un tarannà i explica unes coses aquí en seu parlamentària que no sé si estan avalades per tot el seu partit, pel que jo sent dels seus representants en aquesta cambra. Ara mateix a la nostra proposta d'acord s'ha presentat una esmena a la totalitat, i jo crec que sí, que probablement haurem de deixar de banda coses per ambdues parts en què no ens posarem d'acord, perquè ja sabem que no pensam el mateix, Sra. Aguiló, ja sabem que açò no serà fàcil, perquè les diferències d'enfocament són moltes, efectivament, quan parlam d'educació, tal com vostè mateixa ha dit; no tenim el mateix model, no som el mateix, efectivament.

I els diré com a exemple algunes coses, perquè, senyores i senyors diputats, la portaveu del Grup Popular, la Sra. Aguiló, dia 27 d'octubre, fa una setmana, prop d'una setmana, va posar damunt la taula, en el debat de les línies estratègiques de la conselleria que va tenir lloc en comissió, el tema per exemple de les escoles diferenciades. No em va quedar clar què pensava el conseller sobre aquest assumpte i encara no em queda clar, després de llegir un parell de vegades el *Diari de Sessions*, i aquest és un tema molt important que efectivament s'hauria d'aclarir. Perquè nosaltres no pensam el mateix, Sra. Aguiló, no pensam el mateix que el Partit Popular. Nosaltres en aquest exemple concret no estem per crear escoles que facin diferències, que segreguin; nosaltres el que volem és una escola que sigui integradora, una escola inclusiva, que creï cohesió social, i no aquesta que separa: separar fillets i filletes, alumnat d'excel·lent d'aquells que és del munt, nouvinguts i autòctons, etc. No, Sra. Aguiló, no som el mateix, hi ha unes diferències clares ideològiques en aquest tema que nosaltres volem defensar, i aquí, clar, aquí no ens podem trobar.

També li puc posar altres exemples de diferència: nosaltres volem donar suport a l'excel·lència educativa, sí. Creim fermament que s'ha de donar aquest suport, però des de la normalitat, des de l'equitat, des de la integració que propugnava el mateix professor Martí March a l'*Anuari d'educació* de 2011; no des de la diferència, no des de la segregació.

Ja he parlat de la diferència de suport que nosaltres tenim per l'escola pública i vostès per l'escola privada; açò és una altra diferència, una altra cosa que ens separa, com es veu clarament a les comunitats autònomes on governa el Partit Popular. No és el mateix, Sra. Aguiló, no som el mateix.

Nosaltres, per exemple, també estem preocupats per la indisciplina -que és un tema que va sortir aquí quan va parlar de la utilitat del professorat, i ho remarcaré, indisciplina- que es pugui donar en certes ocasions i en certs centres escolars. També ens agrada l'ordre i prestigiar i valorar el professorat, però no és el mateix, ni tan sols el to, no és el mateix les paraules d'aquell dia que vostè va citar: autoritat, prestigi, disciplina, en aquest to; no és el mateix, nosaltres no volem

tornar a l'escola de Dickens, i el seu to de veu quan diu "disciplina" me'l recorden.

Per cert, Sra. Aguiló, al *Diari de Sessions*, que va recordar vostè la nostra gestió, s'oblida de la gestió de vuit anys del Partit Popular en temes educatius, però, bé, és igual. Ara quan parla de gestió la Sra. Aguiló, en el *Diari de Sessions* del dia de la compareixença també va acusar el govern anterior..., perdó, de la utilitat del professorat, també va acusar el govern anterior de no substituir les baixes si no eren majors d'un mes. Idò ara no sé que dirà al seu govern, perquè nosaltres no ho vam aplicar, no trobarà cap decret, no trobarà res, cap acord que digui açò. Vostès sí que ho tenen. No sé què dirà després de l'acord del Consell de Govern de divendres, de la reducció pressupostària. Ens va acusar que s'havien reduït uns 11 milions d'euros el curs 2009-2010. Què passa ara amb els 55 milions d'euros que reduiran?

Bé, per tant jo ja sé que no tenim el mateix model d'escola, no, no el tenim, no fa falta que ho assegurí. No obstant açò jo crec que hem de fer un esforç, i és per açò, perquè hem de trobar acords comuns, que deman ara dos minuts de recés per parlar dels punts de la moció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita.

Bé, idò, davant aquesta petició de dos minuts de recés aquesta presidència no hi posa cap impediment, si tots els portaveus hi estam d'acord. Endavant.

Aprofitant el recés els vull dir o recordar que a la sala d'actes els que vulguin donar sang ho poden fer.

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem una altra vegada el plenari. Sra. Rita, vostè té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Haurem de demanar votació separada perquè hi ha alguns punts en què no ens posam d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bé, el primer punt de l'esmena és el mateix redactat que nosaltres dúiem en el redactat inicial, per tant, queda talment. En el segon punt nosaltres acceptam llevar la paraula "únicament". En el tercer punt no ens hem posat d'acord, per tant s'haurà de fer votació separada. El punt quart queda talment està a la redacció inicial. I en el cinquè punt farem un canvi que és una transacció a l'esmena que diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a tenir en compte la redacció del document inicial les propostes de les diferents

institucions, plataformes, consells escolars i destacades personalitats de l'àmbit educatiu, que s'han fet fins ara".

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, en el punt tercer no hi ha consens i en el punt quart, hi ha consens? Per tant, a l'únic que no hi ha consens és al punt tercer, a la resta hi ha transaccions.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, en el punt quart queda el redactat inicial.

EL SR. PRESIDENT:

En el segon també hi ha consens, o no?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

En el segon es lleva la paraula "únicament".

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, només hem de votar... que el lletrat de la casa en prengui bona nota.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

President, em permet?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

És a dir, en el punt 1 estam totalment d'acord. En el punt 2 s'accepta l'esmena del Partit Popular. El punt 3 és el que hem de votar. En el punt 4 s'accepta la redacció del Partit Socialista. I en el punt 5 s'accepta la nova redacció. Així.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Ja ho tenim clar, només -moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats, votarem el punt tercer. La resta la donam ja, amb les transaccions, aprovada per consens. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

22 vots a favor, 33 en contra, per la qual cosa aquesta moció queda aprovada exceptuant el punt tercer.

IV. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3074/11, d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat dia 1 de gener del 2011.

A continuació passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acords sobre la proposta de la Mesa d'aplicació del procediment de tramitació directa i en lectura única del Projecte de llei RGE núm. 3074/11, d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat dia 1 de gener de 2011.

Abans de debatre aquest projecte de llei procedeix el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de fer-ne tramitació directa i en lectura única. Hem d'obrir un torn de fixació de posicions o podem votar directament? I al mateix, si hem de votar, hi ha consens o no hi ha consens? Per tant, si hi ha consens ens evitam la votació i queda aprovat per assentiment.

V. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 3074/11, d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat dia 1 de gener del 2011.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, el debat i la votació del Projecte de llei RGE núm. 3074/11, d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat dia 1 de gener de 2011. Presentació per part del Govern del projecte de llei? El vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

President. Senyores i senyors diputats. Presentaré el projecte de llei sobre l'autorització d'operacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat l'1 de gener de 2011.

D'acord amb el decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears tant l'endeutament públic a curt termini, que excedeix del 20% dels crèdits que per a despeses autoritzi el pressupost de la comunitat autònoma del mateix exercici, com l'endeutament públic a llarg termini, requeriran de l'autorització del Parlament de les Illes Balears.

Habitualment, les autoritzacions d'endeutament s'estableixen a la mateixa llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma per a cada exercici. No obstant això, atesa la inexistència de la llei de pressuposts generals per a la CAIB per a l'exercici 2011 es va prorrogar automàticament els pressuposts de la comunitat autònoma de l'exercici 2010, aprovats per la Llei 9/2009, de 21 de desembre. I, en aplicació del que preveu l'article 41 de l'esmentat text refós de la Llei de finances, es va aprovar l'Ordre del conseller d'Economia i Hisenda, de 28 de desembre de 2010, per la qual s'estableixen les particularitats pressupostàries i comptables que han de regir la pròrroga dels pressuposts fins a l'aprovació de la llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2011.

És en aquesta situació excepcional de pròrroga pressupostària iniciada l'1 de gener de 2011 i atenent el necessari mandat legal que presentam aquest projecte de llei sobre autorització de pressions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat el passat 1 de gener de 2011.

Permetin-me referir-me breument a aquesta matèria d'endeutament de la nostra comunitat i traslladar-los dues reflexions. En primer lloc, que el dèficit pressupostari que s'ha generat en la nostra comunitat durant els anys passats s'ha finançat amb l'endeutament, amb tot tipus d'endeutament; és a dir, i dic "hem", hem gastat molt més del que ingressàvem i per la diferència ens hem endeutat, autoenganar-nos i creient que potser el moment de tornar el préstec no arribaria. He dit endeutament de tota mena, perquè a mesura que el crèdit de les entitats financeres de la comunitat minvaven la decisió de no frenar el creixement de la despesa per ajustar els ingressos es va traslladar la càrrega de concedir el crèdit als proveïdors de la comunitat autònoma allargant fins a l'extenuació els períodes de pagament.

Avui és important, senyories, reconèixer que són els proveïdors de la comunitat autònoma els que amb els seus crèdits cobreixen una bona part del dèficit acumulat i és just fer un reconeixement i traslladar-los que som molt conscients de l'esforç i que som molt conscients que malgrat la seva situació continuen aixecant cada dia aquesta comunitat.

En segon lloc, cal posar sobre la taula d'aquest debat el fet que la comunitat autònoma per endeutar-se a llarg termini necessita de l'aprovació del Pla d'equilibri econòmic i financer i de l'autorització del Govern central i que aquest endeutament es fes dins els límits que el Govern de la nació estableix per al conjunt de les comunitats autònomes.

És a dir, senyores i senyors diputats, si avui podem parlar de possibilitat de concertar nou endeutament a llarg termini és per la credibilitat que el Pla d'equilibri presentat va merèixer al Consell de Política Fiscal i Financera del passat 27 de juliol. Haurem, senyores i senyors diputats, en els propers anys de reduir significativament el nostre nivell d'endeutament i a això contribuirà, sens dubte, l'esforç de tots, però també l'obligació, constitucionalment reconeguda, de presentar comptes públics equilibrats que situïn els marges d'endeutament en aquell que sigui merament estructural.

Per complir amb el mandat legal i complementar aquesta situació, no volguda i excepcional, de la pròrroga pressupostària, l'Ordre del conseller d'Economia i Hisenda de 28 de desembre de 2010, presentam a la consideració d'aquesta cambra aquest projecte de llei sobre operacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària iniciat l'1 de gener de 2011.

Aquesta llei consta de tres articles, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

L'article primer estableix una autorització general per a la concertació d'operacions financeres en termes legals prevists en el nostre ordenament amb especial menció de les normes que són d'aplicació a la Llei 9/2009, de 21 de desembre, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2010.

L'article segon es refereix a les operacions a curt termini assenyalades que el Govern pot concertar operacions de tresoreria en els termes que assenyalava l'article 29 del text refós de la Llei de finances, sempre que no sobrepassi el 30% dels crèdits totals per a despeses corresponents als estats inicials de despeses de l'Administració de la comunitat autònoma. S'autoritza igualment a l'Ib-salut i a l'ATIB per concertar operacions de tresoreria fins el que estableix la llei i prèvia autorització de la Vicepresidència Econòmica.

L'article tercer regula les operacions d'endeutament a llarg termini autoritzant al Govern per a la seva concertació en els límits i els termes que derivin del programa anual d'endeutament per a la comunitat autònoma de les Illes Balears que aprovi l'Administració de l'Estat o les autoritzacions del Consell de Ministres al compte de l'esmentat programa anual d'endeutament.

La disposició transitòria única estableix que les autoritzacions d'endeutament acordades pel Govern, de conformitat amb el que disposa l'article 18.2 de la Llei 9/2009, de 21 de desembre, en relació amb l'article 5.2 de l'Ordre del conseller d'Economia i Hisenda, de 28 de desembre de 2010, s'entenen compreses dins l'autorització legal que es reflecteix dins l'article 3 d'aquesta llei.

Finalment, la llei es completa, com tot text legal, amb les disposicions finals relatives a les normes de desenvolupament i execució del seu contingut normatiu i l'establiment de la seva vigència i entrada en vigor. L'aprovació d'aquesta llei, que se sotmet a la consideració d'aquesta cambra, forma part de la política econòmica del Govern que tracta de garantir el correcte funcionament i la prestació dels serveis públics així com regular l'actuació de l'Administració de la comunitat autònoma, una política econòmica guiada per la responsabilitat, que no mira el passat i tracta de treballar dia a dia per atendre el present i alhora realitzant les reformes estructurals que em permetin dissenyar el nostre futur immediat.

Hem de reforçar la confiança i la credibilitat dels operadors en la nostra economia, hem d'actuar tots amb responsabilitat i alçar les mires que exigeix el moment que vivim.

En definitiva, senyories, hem de treballar sense por i amb claredat per superar aquesta crisi perquè això constitueix la millor garantia per mantenir el nostre estat de benestar i generar les millors condicions que ens permetin crear ocupació. Aquesta llei al final, senyories, tracta d'això.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Per a fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En la presentació d'aquest projecte de llei per part del vicepresident econòmic del Govern, i abans de la lectura dels articles i de les disposicions que conformen aquesta llei, hem pogut escoltar l'argumentació del Govern i de la Vicepresidència d'allò que ha motivat la presentació d'aquesta llei. Des del nostre punt de vista, novament, i a pesar que al final comentava que era una proposta que no volia mirar enrere, no s'ha pogut escapar de la temptació de sí mirar enrere i fer una reflexió, com sempre, acusant el passat govern de tots aquests mals que suposadament es viuen en aquesta comunitat autònoma. Però ara en parlarem d'això també, Sr. Vicepresident.

Vagi per endavant que el Grup Parlamentari Socialista votarà a favor d'aquesta llei i votarà a favor d'aquesta llei per responsabilitat i per coherència, perquè aquesta és una llei que allò que fa és crear un marc de legalitat per un endeutament molt necessari, entre d'altres coses per continuar amb inversions que resulten fonamentals per tal d'ajudar a reactivar l'economia.

Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats. Ens trobam avui en aquest debat d'un projecte de llei d'autoritzacions financeres durant el període de pròrroga pressupostària fonamentalment per dues qüestions des del nostre punt de vista, per reiterats incompliments d'aquest govern, i aquestes dues qüestions són els compromisos adquirits i que s'han incomplert i l'incompliment de la normativa vigent.

En campanya electoral el Partit Popular va prometre resoldre tots els problemes econòmics d'aquestes illes tot just arribar al Govern, prometeren pagar a tothom molt més aviat del que es feia i fins ara què han fet?, no han pagat pràcticament a ningú i no han resolt cap problema sinó que més bé els han agreujat.

El passat mes de març l'avui president del Govern també va prometre redactar i aprovar els pressuposts per al 2011 ja que la pròrroga era una autèntica barbaritat, i així ho deien vostès. Però, hi ha pressupost 2011?, no. El passat 25 d'octubre l'avui president va anunciar la presentació del pressupost per al 2012 en temps i forma i és clar que el termini no s'ha complert ja que el pressupost no ha entrat abans del 30 d'octubre i de la forma, que n'hauríem de dir?, què podem dir si s'ha mentit públicament sobre la publicació d'aquell capítol d'inversions tal com marca la llei?

Tot això sospitam que pot ser per dos motius, senyores i senyors diputats, per un costat per una incapacitat manifesta de fer allò que toca i, per un altre costat, podria ser per un interès estrictament polític, que provoca una lentitud estudiada que mantengui el catastrofisme i l'alarmisme fins després de les properes eleccions. I els diré la veritat, no sé quina de les dues és més perillosa o és pitjor. Tot plegat és un clar exemple de la seva política econòmica, aquesta que, segons el Govern, és ortodoxa i que en realitat és d'absoluta improvisació.

Però, per què he dit que tot això és el que fonamentalment ha provocat la necessitat d'aquesta llei? Ho he dit perquè d'haver complert amb allò que varen prometre i allò que per llei estarien obligats, aquest tràmit avui segurament no faria falta. Aquest debat és el resultat de la seva ineptitud, en aquest cas, de la seva improvisació. Basta aprovar, bastava aprovar, ràpidament un pressupost per al 2011, tal com varen prometre, tal com es varen comprometre, aprofitant els seus 35 diputats, però no, la realitat és que molts de diputats i molta poca feina en aquest aspecte.

No es cansen de repetir un dia i un altre que el futur passa pel seu model d'economia ortodoxa que, segons hem pogut comprovar, consisteix a enviar cents de persones a l'atur, no pagar ni un euro fins el 2012, incomplir totes les seves promeses, eliminar la inversió pública per tal d'afavorir l'empresa privada i manipular totes les dades i les xifres que es van publicant, a més, de criticar sistemàticament tot el que fa, ha fet, el govern anterior oblidant, fins i tot, aquella feina que ha suposat, entre d'altres coses, una aportació de més de 450 milions més per a aquest proper pressupost 2012. I amb aquesta fastuosa política econòmica pretenen vostès, de veritat, generar el que diuen estat de seguretat i confiança? Jo crec que és difícil.

Però, parlem d'això, parlem de la confiança, molt necessària quan parlem de comptes públics. Des que arribaren al Govern no s'han cansat de dir que el Govern no té ni un euro, que la caixa està buida, que no hi ha ni per pagar les nòmines i, clar, aquesta entusiasta fórmula de generar confiança ha donat com a resultat que les entitats financeres no es fien ni un pèl de la seva capacitat i, per això, fins avui no els han concedit ni un sol euro.

Però vostès no ho acaben d'entendre, no han entès res i com que no han entès res continuen amb la seva campanya de desprestigi i de catastrofisme i sense anar més lluny podem mirar un titular que sortia fa cinc o sis dies a premsa i que deia: "*Aguiló assegura que Balears lleva el camino de Grecia*". Sr. Vicepresident, segurament és la millor manera de generar confiança perquè les entitats financeres donin aquest crèdit que fa falta, així segur que anam per bon camí. I aquesta capacitat seva per generar confiança, què ha provocat? Idè que ni tan sols hem obtingut ni un euro d'aquells 150 milions d'euros que estaven a punt i només pendents de la firma dels representants del nou govern, dels responsables del nou govern. Però, com que, clar, el que guanyà va ser el Partit Popular i avui ens governa el Partit Popular hem de dir que de responsables han demostrat que ho són molt poc. Per tant, ni 150 milions, ni 140 ni 100. Res, de moment.

Ja sé que estan pensant tots els diputats i les diputades perquè ja els han dit que s'estudiessin aquesta frase perquè és el que s'havia de dir sempre que parléssim dels 150 milions, que l'anterior conseller d'Hisenda no va deixar cap paper per a això, per a aquesta operació. Idè mirin, en tot cas si utilitzen aquest argument l'únic que fan és mostrar amb més claredat la seva ineptitud, i els diré el per què, perquè el Sr. Vicepresident sap perfectament que en el traspàs de consellers ja se li va dir molt clarament per part de l'anterior conseller que no hi havia papers en aquest tema, que no n'hi havia i per una raó, perquè els bancs volien firmar una operació que pràcticament era rutinària amb el nou govern. Però, què ha passat?, que ha arribat el Partit Popular i a dia d'avui no tenim absolutament res, encara.

Efectivament, senyores i senyors diputats, és una qüestió de confiança, de creure o no que el Govern, els que governen, i desafortunadament se'ls ha de dir la veritat, vostès l'únic que han generat fins ara és desconfiança i, per tant, poca possibilitat de creure'ls. Per tant, aquest és un problema seu, no és un problema de la resta, és realment el seu problema, encara que no els agradi sentir-ho. I basta apuntar un fet per tal d'avaluar aquest grau de confiança de què parlava. L'anterior govern, aquell que per a vostès, el Partit Popular, ho va fer tot malament, segurament va demostrar que mereixia un poquet més de confiança del que mereixen vostès avui; prova: pocs dies abans de les darreres eleccions va obtenir un crèdit de 30 milions d'euros, vostès duen més de quatre mesos governant aquesta comunitat autònoma i no han estat capaços que les entitats els donin ni un sol euro, ni un, això és el grau de confiança que vostès desperten.

Miri, quantes vegades hem pogut sentir el vicepresident i el president parlar de situació catastròfica provocada pel govern anterior? Moltes, però moltes. Però quantes propostes reals que ajudin vertaderament a sortir del pou en el qual estam amb el tema econòmic ha gestionat aquest govern? Ni una, ni una sola, fins ara res.

Senyores i senyors diputats, quina confiança i seguretat poden inspirar i despertar qui es dedica a anunciar programes de pagament, pressuposts en termini i forma, cada setmana i després fa tot el contrari o no fa, que és pitjor. Perquè recordaran tots com el passat 12 d'octubre el vicepresident anunciava un pla de pagaments que havia de servir perquè tothom conegués les prioritats del Govern; el 18 d'octubre va tornar dir que en uns dies el programa estaria enllestit i avui, el 8 de novembre, continuam sense conèixer res d'aquest pla, fins ara imaginari. Ara bé, senyors del Govern, fins i tot sense aquest pla de futur d'aquests pagaments, el que sí es van coneixent són les seves prioritats, és a dir, empreses constructores, milionaris i bancs, als que més tenen ni parlar-ne de pujar-los els impostos, per als constructors importants sí es troben ràpidament 10 milions d'euros i per als bancs ja saben que per al 2012 estan els primers de la llista i són una clara prioritat.

Creo que podríem parlar també, em queda poc temps, del Pla d'equilibri al qual vostè s'ha referit, el que diu i que de fet és una eina fonamental a l'hora d'obtenir també aquesta confiança per a les entitats financeres, un pla que preveia diferents coses com retalls de 150 milions a la sanitat, de 90 milions a educació, però que els consellers i el president venen negant sistemàticament a cada ple, un pla que, a la seva pàgina 28, estableix, diu textualment: "*enajenación del patrimonio del antiguo centro de Son Dureta*", i hem tengut l'oportunitat de llegir a la premsa també declaracions del conseller, de la consellera en aquest cas, dient que no volia vendre Son Dureta, que per tant així es tallaven els rumors sobre aquest fet, i parlen de rumors, d'un pla, rumors, se suposa que és un pla de sanejament 2011-2013 aprovat pel Ministeri d'Hisenda, així és com venen funcionant.

Miri, per acabar, perquè ja no tenc més temps, els he de dir que nosaltres no criticam ni hem critica a cap moment l'endeutament, tampoc no ho farem ara, i el que sí li hem de dir al Sr. Vicepresident: aconseguixi crèdit, comenci a resoldre els problemes que tenen els ciutadans d'aquestes illes; pagui primer els que més ho necessiten. Fa molts dies que ve anunciant que la negociació amb els bancs és a la recta final, però vostès mai arriben al final i al dia d'avui encara no hi ha un acord. Posin-se a treballar, perquè si no amb llei o sense llei el resultat serà el mateix, paràlisi total, retrocés social, tal com de fet va anunciar el Consell Econòmic i Social que passarà aquest proper 2012, cas que vostès segueixin i decideixin seguir pel mateix camí que duen en aquest 2011.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Perdoni, Sr. President, una qüestió d'ordre primer. Això és el torn a favor o només de ...

EL SR. PRESIDENT:

No, som a fixació de posicions.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Tant si estàs a favor com en contra.

(Pausa)

Moltes gràcies, Sr. President. A mi sincerament el vicepresident té la facultat de fer-me sentir un poc estranya cada vegada que el sent, perquè es passa el dia criticant el dèficit, el deute d'aquesta comunitat, però està ben content d'endeutar-se, i així ho veim en els pressuposts del 2012. I ara ve aquest finançament per a endeutament, aquest deute que hauran d'anar a demanar als bancs és per al dèficit pressupostari; efectivament, si no hi hagués dèficit pressupostari, si ens sobrassin els doblers no importaria anar als bancs a demanar-ne, perquè així sí que seria gros ja, tenir calaix fet i anar a demanar deute! Anam a demanar doblers per pagar allò que no podem pagar.

I nosaltres pensam que ja fa tard aquest govern a anar demanar els deutes. Hem pogut sentir també que el vicepresident demanava tranquil·litat a les entitats socials i als proveïdors perquè deia que en els pressuposts del 2012 els arreglaran els pagaments pendents, jo crec que el 2011 en poden arreglar moltes de coses, en poden arreglar moltes més de les que pareix ser que vostès pretenen arreglar.

El nostre grup, el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, estava molt decidit a votar a favor aquesta llei d'autorització d'endeutaments, i de fet havíem comentat fins i tot qualque vegada que ens pareixia estrany que el Govern es torbés mesos a demanar que s'actuàs amb rapidesa en aquesta llei i va ser el Partit Popular qui, finalment, va haver de demanar que anassin per via d'urgència. Per tant, el Govern en si moltes ganes de pagar no té. Això per una banda.

Per l'altra, ahir sentim les portaveus del Partit Popular, que no del Govern, que ens diuen que el Govern es pot endeutar, aquesta comunitat autònoma es pot endeutar en 354 milions d'euros, per tant podrien pagar factures pendents per valor de 354 milions d'euros, però només, com a una gran cosa, en demanarem 209, i miri, nosaltres no li podem donar suport a això; nosaltres no podem ser responsables que 150 milions de factures sense pagar quedin perquè el Govern no vol arribar al límit enguany, no ho volem ser responsables d'això. Jo crec que enguany és quan s'ha de pagar tot el que puguem, tenim autoritzacions de Madrid, tenim autoritzacions de Brussel·les, els deures estan tots fets, hi ha l'Ordre del conseller anterior, de 28 de desembre, que arreglava els termes perquè, sabem que no hi ha pressupost, i no discutiré de qui és la culpa del pressupost i els deman per favor que no ho discuteixin més la culpa de qui és que no hi hagi pressupost el 2011, els ciutadans estan farts de sentir discutir de qui és culpa de qui no hi hagi pressupost i el que volen ja són solucions. És igual, que vol que em posi un cartell aquí que digui: la culpa és meva? Li puc dur el cartell ...

(Alguns aplaudiments)

... però això no arreglarà els problemes que tenen els ciutadans del carrer, no arreglarà els problemes d'aquelles entitats que hi havia aquí fora avui esperant que cobrin..., és que a vostè li fa rialles senyora, a vostè li pot fer rialles, però a aquella família que du el seu major a un centre de dia i li han dit: si no cobram tancarem; ..

(Remor de veus)

... a aquella família que no pot comprar bolquers ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

... per als seus fills perquè els han tancat la targeta bàsica, a tota aquesta gent no n'hi fa cap de rialles de qui és la culpa, el que volen són solucions i vostès prefereixen pagar l'any que ve que enguany.

(Remor de veus)

És una cosa tan simple com això, nosaltres estàvem disposats a demanar, a donar suport a aquesta llei, fins i tot els vàrem dir a algunes persones del Partit Popular: demanau lectura única. La llei està aprovada des del mes d'agost, la llei la va aprovar el Govern el mes d'agost, quan va tenir l'autorització del Pla econòmic i financer. Dues setmanes per arribar al Parlament, va, del 12 d'octubre, som al novembre, fa dos mesos que podríem tenir aquest deute autoritzat.

I vostè farà totes les capadetes que voldrà, perquè vostè, com jo, no en tenim de problemes per menjar cada dia, però hi ha gent que sí. Perquè vostè cobrarà un dia o dos més tard, però hi ha gent que fa mesos que no cobra perquè el Govern no els paga.

(Remor de veus)

Sí, senyora. I es perden, es perden donant la culpa a qui sigui; escolti, la culpa és lletja, ningú no la vol, jo me la puc endur, però s'endeutin fins als 354 milions permessos, perquè si no la tranquil·litat de les entitats no serà la que ens demanava el vicepresident avui de matí.

Jo crec que és hora de ser seriosos, és hora de ser responsables, és hora de pensar realment no si dia 20 governarà el Sr. Rajoy o no governarà, sinó en els problemes que tenen els ciutadans de qui fora. A mi em sap greu, voldria que ves la cara de la persona que seu davant vostè, perquè no en té cap de rialla, perquè sap que és cert això, però vostès no li permeten, perquè vostès posen per davant els compromisos electorals que els compromisos amb els ciutadans. I jo crec que això s'hauria d'haver acabat i més a un moment com aquest.

Per tant, vostès faran el que voldran, nosaltres no volem ser responsables que hi hagi empreses que podrien haver cobrat i no cobrin enguany.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Avui, amb la presentació d'aquest Projecte de llei d'autoritzacions financeres, tenim la plasmació d'una més de les conseqüències de no tenir uns pressuposts aprovats del 2011, si el Govern anterior hagués aprovat els pressuposts amb temps, haguéssim tingut uns pressuposts a partir del dia 1 de gener, avui no tindríem l'obligació de presentar aquesta proposta. Jo els puc assegurar que l'any que ve no passarà, l'any que ve no tindrem aquest problema, però com que veig que aquest debat no va sobre la proposta que avui es presenta, sinó sobre temes generals, sí que m'agradaria fer algunes consideracions i la primera consideració és veure com vam trobar el Govern quan vam entrar a governar en aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus)

Perquè, clar, no, no, és que és molt important saber d'on partim; és a dir, és molt difícil fer funcionar una comunitat autònoma amb 1.100 milions d'euros en factures pendents, és molt difícil, 1.100 milions en factures pendents; és molt difícil fer caminar una autònoma que té dèficits anuals de més de 1.000 milions d'euros, dèficits, on fins l'any 2009 s'anaven finançant amb deute, efectivament. En el 2010 ja no es van finançar amb deute, només la meitat, uns 450 milions, van quedar 500 milions pendents de finançament del dèficit del 2010. I del dèficit del 2011, a 30 de juny ja hi havia 500 milions de dèficit, és a dir que es van gastar 500 milions més del que s'havia ingressat. Com ho pagam? Com ho pagam?

Clar, és que quan rallam d'aquestes xifres crec que hauríem de ser un poc responsables tots; és a dir, la comunitat autònoma és la comunitat de tots els ciutadans de Balears i tots hem d'empènyer cap endavant perquè aquesta comunitat surti endavant, però evidentment cadascú hauria d'assumir en certa manera una mica la seva responsabilitat. I avui la gran responsabilitat de la situació en què ens trobam és de l'anterior Govern i açò ho han de reconèixer.

Deien: és que no donem seguretat i confiança i donem seguretat i confiança als bancs, sobretot, perquè la prova és que no ens volen donar un euro de crèdit; la pitjor mostra de seguretat i confiança que es pot donar als bancs és dir-los que no els volem pagar, i vostès fa una setmana que diuen que pagam massa als bancs els pròxims pressuposts i als bancs els hem de pagar, els hem de pagar perquè, si no, no ens donaran préstecs.

(Remor de veus i petit aldarull)

150 milions, hi havia 150 milions a punt de firmar, roda de premsa, representants del Govern i bé, falta firmar 150 milions. No hi havia res, i ho poden mil vegades que no és cert, no hi havia res, aquells 150 milions eren 150 milions fantasmes, no existien. Primer, perquè no hi havia un pla econòmic financer aprovat, i segon, hagués estat un endeutament il·legal, perquè precisament avui aprovam açò per donar una cobertura legal a l'endeutament que puguem fer dins l'any de pròrroga pressupostària. Per tant, si haguessin firmat aquells 150 milions d'euros no haguessin tengut cobertura legal, però és que, a més, no existien, no hi eren, va ser una pura farsa, va ser una pura posada en escena d'una situació per donar una certa tranquil·litat, però que realment no existia i no hi havia res.

Jo comprenc que a alguns els pugui preocupar que no es pagui, que no es pagui i que tinguem dificultats de liquidesa i que no es puguin pagar, en aquest cas els discapacitats, determinades associacions, determinades empreses que fan serveis per a la col·lectivitat, però és que ens trobam amb una situació de falta de liquidesa molt important, molt important, conseqüència de molts anys de fer les coses malament; de molts anys de no actuar des del principi de l'estabilitat pressupostària. L'endeutament màxim que es vol endeutar aquest Govern, 350 milions, que ningú no diu que no arribem a 350 milions, jo la deix tranquil·la, ningú no diu que no arribem a 350 milions, tenim un màxim de 350 milions i farem tots els esforços per poder-hi arribar i poder pagar i poder donar liquidesa a la societat, és a dir, poder anar pagant les factures que en aquest moment queden pendents. Factures moltes del 2008 i 2009, vull dir que, és que clar, quan vostès ens diuen que des de finals de maig d'enguany sempre es pagava, no és cert tampoc, és a dir,

hi ha moltes factures del 2008, del 2009, del 2010 que no estan pagades i s'han d'anar pagant, i aquest préstec que es pugui fer anirà en aquesta línia.

En qualsevol cas, i per tornar al tema que avui se'n proposa, el Partit Popular lògicament votarà a favor de l'aprovació d'aquest projecte de llei d'autoritzacions financeres perquè és un pas previ important, reglat i que dona cobertura legal a l'endeutament que es pugui fer d'aquí a finals d'any. Nosaltres considerem que és molt important poder fer aquests crèdits, és molt important poder anar pagant factures, que això és el que a la gent interessa, i comprenc que hi pugui haver moltes persones que passen certes dificultats, és cert, i hem de saber i hem de reconèixer que el Govern fa tot el possible perquè açò de cada vegada es vagi solucionant. Des del Govern i des del Partit Popular intentarem posar ordre, posar seny als comptes públics, que els pressuposts de l'any que ve, 2012, seran uns pressuposts amb estabilitat pressupostària, que no gastarem més del que ingressam, aquesta és la política correcta. El que ha passat fins ara no era una política correcta, gastar més del que s'ingressa no és una política correcta.

I clar, i després sortiran, no, no, no, és que clar si te pots endeutar, com que te pots endeutar; però és que l'endeutament no és il·limitat, té un límit i qualsevol empresa i qualsevol administració té una limitació quant a l'endeutament. Arriba un moment que els bancs ja no te'n donen més.

Per tant, nosaltres aprovarem la proposta i animam el Govern que segueixi en aquesta línia i que pugui obtenir crèdit a la major brevetat possible.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Si els sembla bé passàrem a la votació. Passam a votar.

49 vots a favor; 1 en contra i 5 abstencions.

VI. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3198/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de l'article 21 del Reglament del Parlament.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3198/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de l'article 21 del Reglament del Parlament.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per fer la presentació de la proposició de llei té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Fa pocs mesos que aprovarem el nou reglament, a la fi, feia anys que necessitava una posada al dia, com a mínim per adaptar-lo a l'Estatut, i per això, per avançar, per sortir-ne, crec que va ser positiu que ens plantejàssim que només s'introduïrien aquells elements que es poguessin consensuar per unanimitat. Com és natural, aquest mètode va comportar deixar dins el calaix moltes de les propostes que dúiem els grups, particularment el nostre, que plantejava una sèrie de mesures d'aprofundiment democràtic que, al nostre parer, és el que ens demanen els ciutadans i, com a mínim, moviments actius de la ciutadania.

Per exemple, demanàvem un canvi de regulació dels grups parlamentaris amb mesures antitransfuguisme, en la línia que s'havia pactat en el Pacte Local, bé, l'esperit del Pacte Local, perquè la veritat és que convidar trànsfuges a formar part d'equips de govern, com ha passat a Alcúdia amb el Partit Popular, no crec que vagi en la línia del que pretenia el Pacte Local. També volíem corregir la deriva dels darrers anys de premiar sistemàticament el bipartidisme, que anava cada vegada més cap aquí, per exemple que no hi hagués sistemàticament una mesa bicolor, que ja vàrem que és el que passaria i és el que ha passat; que l'oposició pogués fer comissions d'investigació; que determinades decisions haguessin de necessitar unanimitat, etc.

Així mateix, pens que també la mecànica que veim avui ens hauria de fer una reflexió sobre l'abús que podem fer els partits dels mecanismes de control al Govern i d'impuls de l'acció política, els mecanismes que estan pensats, estan ideats per ser útils a l'oposició i que, si no, queden pervertits, amb una escenificació que la gent veu sense gaire sentit. Crec que ens convé a tots fer una reflexió crítica sobre el paper dels partits (...) entrant dins totes les institucions, perquè és una reflexió que ens demana el carrer, la darrera ha estat el nomenament dins la Junta Electoral de les Illes Balears d'un polític en actiu, sota el paraigua de jurista de reconegut prestigi. Jo crec que aquestes no han de ser les pràctiques, de totes maneres insuperable la de tenir un membre del Govern com a director de la televisió.

Però bé, no m'hi entretindré, avui ens centram en una de tot aquest llistat que va caure a l'anterior legislatura i que era la publicació dels patrimonis dels diputats d'aquest Parlament. Es tracta d'augmentar la transparència respecte del patrimoni dels diputats i la seva declaració de renda, un camí que, tot i que ja havien recorregut els ajuntaments i els consells quan vàrem aprovar el Reglament, i d'altres parlaments, doncs no es va voler incorporar a la darrera reforma del Reglament. Per què, idò, si fa tan poc temps, fa pocs mesos que vàrem aprovar o que no varem fer aquesta novetat, la tornam presentar avui?

Avui perquè seguim pensant que és una bona idea, això és la primera, perquè la seguim mantenint, i que quan el mateix cap de setmana tornàvem a veure que la Sra. Ordinas, per exemple, ha hagut de dipositar 600.000 euros, 600.000 euros, per respondre dels robatoris al CDEIB, la veritat és que creim que gestos encara en falten. Quan vèiem avui, llegint, que ahir escorcollaven NÓOS, perquè realment el PP no s'ha estat de res en moltes d'actuacions, doncs la veritat és que som conscients que encara necessitam actuacions.

Però a més a més hi ha més novetats, hi ha una novetat que, a més, sabem que afecta particularment el partit del PP de les Illes Balears i és el que passa a Madrid, perquè justament, mentre que aquí es votava en contra d'aquesta reforma del Reglament o, millor dit, no s'arribava en ponència a un acord perquè es tramités, tampoc no hi va haver mai votacions, perquè hi havia un acord de cavallers que no s'aportarien si no hi havia consens, a Madrid el Partit Popular firmava amb el Grup Socialista, el Grup de Convergència, tots els grups de la Cambra, una reforma de la Llei electoral per fer precisament públics el patrimoni dels diputats i dels senadors, era pràcticament simultani.

Saben que es va signar, es va aprovar per unanimitat aquesta proposta, va entrar en vigor dia 8 de setembre, avui fa dos mesos, i immediatament es varen publicar els patrimonis perquè les meses del Congrés i del Senat es varen reunir d'immediat i tenien molt d'interès que els diputats que havien aprovat aquella mesura fossin els primers que publicassin el seu patrimoni. Hi va haver tot el rebombori que no els recordaré, però ja ho han fet, a Madrid ho han fet; els ajuntaments no han fet, des de l'any 2008, era l'exemple que jo posava en ponència però que en aquell moment no els vaig convèncer, veurem si hi ha cap novetat més.

I el Sr. President també ha tengut un punt de protagonisme en aquesta la gènesi d'aquesta iniciativa, tot d'una que varen veure que ell mateix instava, trobava que era positiu que hi hagués aquest avanç i que hi hagués aquesta publicitat del patrimoni en declaracions als mitjans de comunicació i que ens ho comentaria als grups, vàrem dir *¡tate!*, -bé, no sé si està permès per l'Enciclopèdia-, però en tot cas vàrem dir que aquesta és la nostra, agafem-ho, perquè el temps passa, tots hem vist molts canvis de parers, ja saben vostès que l'oportunitat la pinten calba perquè és molt difícil agafar-la pels pèls, i nosaltres hem trobat que era el moment oportú, que les estrelles estaven en una reeditada sintonia perquè poguéssim presentar avui aquesta moció, i així ho feim. Ja veurem en què quedarà, en haver votat sabrem on som, sortirem de dubtes.

I de totes maneres jo crec que, per honestedat, els vull ser també molt franc, a mi personalment, i jo diria que al nostre grup en general, no ens entusiasme la necessitat d'aquestes iniciatives. Comprenem, certament, que els representants públics han de tenir les butxaques de vidre, és imprescindible, però no haurien d'estar contínuament sota sospita, tant de bo tenguéssim un circuit d'anys i anys d'honestedat, de saber cert que no està passant cap dels casos que cada dia encara esquitxen els mitjans de comunicació per no haver d'estar contínuament sota sospita. No deixa de ser significatiu que va ser la Llei del sòl la que va modificar la Llei de règim local, era la Llei del sòl perquè es parlava que els regidors havien de fer més transparents el seu patrimoni per evitar incompatibilitats, però

també per veure, per poder seguir els enriquiments il·lícits; és la Llei del sòl la que modifica la Llei de bases de règim local.

Tanmateix avui, en qualsevol cas la mesura ens sembla imprescindible, imprescindible perquè s'ha abusat de la confiança de la gent, s'ha robat a les arques públiques d'una manera impenitent, i això, enmig d'una tremenda crisi social, ha trencat en mil bocins, ha contribuït a trencar en mil bocins la credibilitat dels representants polítics, de tots plegats. I ja ho deia aquell, que quan els governants perden la vergonya els governats perden el respecte. Per això, ha esdevingut imprescindible adoptar totes les mesures que calguin per recuperar aquesta credibilitat, una credibilitat també que resulta imprescindible per restaurar la confiança amb la democràcia i amb el lideratge dels càrrecs públics. De fet, aquesta mateix publicitat del patrimoni també pot contribuir al bon nom dels càrrecs electes, així ho diu explícitament la Llei orgànica electoral, insisto, aprovada per unanimitat de tots els grups, també el Partit Popular, quan afirma que s'aprova perquè pretén alliberar els diputats i senadors d'injustificables valoracions negatives que moltes vegades es prediquen del col·lectiu dels polítics tenint com a única base judicis previs. Bé, és una pretensió que té una llei, per tant una cosa que podem apuntar.

Ara mateix, senyores diputades, senyors diputats, tornam a tenir una polèmica sobre el pis del Sr. President, sobre l'alt cost d'un pis a primera línia a Palma, i sobre les eventuais iniciatives que podria prendre l'Ajuntament de Palma per evitar el compliment lleial d'una sentència del Tribunal Suprem. Jo crec que són debats que haguéssim pogut tenir i veure amb uns altres ulls si ho haguéssim sabut a través d'una declaració de patrimoni i amb les clarícies que convingués o no convingués dins un sistema normal i no per investigacions periodístiques. Crec que avui és imprescindible actuar des d'aquesta transparència per evitar qualsevol altra fórmula de debats aliens als mecanismes naturals d'aquest Parlament, de fet s'han enviat cartes i explicacions a la defensiva a un mitjà de comunicació, però és evident que al marge del debat parlamentari.

Per tots aquests motius i per molts altres que sé cert que tots vostès sabran trobar des de la seva intel·ligència, confiam que la presa en consideració d'aquesta modificació s'adopti per unanimitat, jo crec que seria una bona notícia, i estam convençuts, com a mínim per part del nostre grup, que aquest camí ja no té marxa enrera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Intervencions dels grups en torn a favor.

Té la paraula la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El Grup Socialista donarà suport a la presa en consideració de la proposta de modificació de l'article 21 del Reglament d'aquest Parlament, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Estam d'acord que actualment les exigències de major transparència en la gestió pública fan convenient la presa en consideració i posterior aprovació de la proposta de modificació del Reglament que s'ha presentat, que es concreta en atribuir el caràcter de públic a les activitats econòmiques dels diputats i de les diputades d'aquest Parlament, a les dades referides als seus béns i a la base imposable de la declaració de la renda. La ciutadania demanda avui en dia el coneixement de les dades referides a les activitats econòmiques i dels béns patrimonials dels representants públics i essent aquest l'objecte de la proposta de modificació el Grup Parlamentari Socialista mostra el seu acord.

La proposta formulada incorpora una mesura de transparència en la qual els socialistes ja hem mostrat el nostre acord en altres ocasions i que hem propiciat en altres seus parlamentàries, com són les Corts Generals, el Parlament d'Andalusia, el de Castella-La Manxa o el d'Extremadura. D'altra banda, cal avançar que en el moment procedimental oportú tenim la intenció de presentar una proposta de modificació de caràcter purament tècnic que no afecta el fons de la proposta presentada, però que entenem millorarà tècnicament el resultat de la reforma del Reglament, una modificació referida a la necessitat de regular en dues disposicions i no en una, d'una banda la vigència de la reforma que, d'acord amb la correcta tècnica legislativa ha de ser objecte d'una disposició final, i de l'altra els tràmits que s'hagin de dur a terme per primera vegada quan comenci a vigir la reforma que, d'acord amb la correcta tècnica legislativa, han de ser objecte d'una disposició transitòria i no d'una final.

Així mateix, cal fer algunes consideracions, pel fet que la presa en consideració d'aquesta proposta, si és que prospera com esperam, inicia el procediment que preveu l'article 191 del Reglament i la Mesa de la Cambra n'acordarà la tramesa a la Comissió de Reglament per tal que en procedeixi a l'estudi i al dictamen i es puguin discutir les aportacions a la ponència corresponent. Per tant, això significa que es posarà en marxa, per primera vegada en aquesta legislatura, la Comissió de Reglament, cosa que el meu grup aplaudeix, perquè hi ha algunes qüestions relatives a l'aplicació per primera vegada del nou Reglament aprovat la legislatura passada que ens preocupen, i per això consideram que serà bo que la comissió corresponent comenci a fer-hi feina.

Pensam que actualment les coses canvien molt aviat i que és important que la dinàmica parlamentària s'adeqüi en tot moment a les exigències de la ciutadania i asseguri també una major connexió amb aquesta i amb la realitat del carrer. També és convenient tenir present que, malgrat que l'Estatut d'Autonomia, com el propi Reglament del Parlament, estableixen que la modificació d'aquest requereix únicament la majoria absoluta per prosperar, les modificacions puntuals que s'han dut a terme en aquesta cambra han obtingut sempre el major i màxim consens possible. Molt especialment consideram que aquesta proposta de modificació requereix l'aprovació unànime de la cambra, atès que si prospera tal com s'ha plantejat implicarà que començarà a vigir la reforma iniciada ja en la legislatura i no en la següent, com sol ser habitual amb les reformes puntuals que s'han fet fins ara de la norma cabdal que regula el funcionament d'aquest Parlament. És així com s'ha fet també amb la reforma de totalitat duta a terme a la legislatura passada, que ha començat a vigir ja dins aquesta.

En aquest cas i essent que la reforma proposada afecta l'Estatut dels diputats i de les diputades i, més concretament, els seus deures, ens trobam davant una modificació de les condicions dels membres del Parlament relatives a la publicitat de dades sensibles de diputats i diputades, cosa que per a nosaltres fa desitjable la unanimitat, tal com proposava també el grup que ha proposat la reforma i que, com he dit, ha acompanyat tradicionalment les reformes del Reglament. Esperam, per tant, que es mantengui aquesta tradició i que aquesta modificació i qualsevol altra que es faci en aquesta legislatura es dugui a terme també per unanimitat.

I per ser lleials als grups amb els quals esperam consensuar qualsevol modificació del Reglament de manera unànime, avançam que les qüestions que ens preocupen i que consideram que també s'han de posar sobre la taula, en cas que s'iniciï la reforma del Reglament del Parlament, aprofitant la ponència d'aquest, són, a més de la tenim ja damunt la taula: la regulació relativa al control del Govern, i més concretament a les preguntes a aquest, i la qüestió de la formació del Grup Mixt. A parer nostre, i quant a les preguntes, entenem que el sistema que actualment tenim no acaba de funcionar i pot donar lloc a abusos, com ara ha comentat el company del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, atès que les preguntes han de ser i són una tècnica de control del Govern, i actualment la majoria de les que es plantegen semblen no servir per a aquesta funció, sinó més aviat es fan servir per criticar l'actuació del Govern anterior.

I quant a la formació del Grup Mixt, entenem que el Reglament s'ha interpretat de manera massa restrictiva i formalista, entrant en contradicció amb el principi d'interpretació més favorable que hauria de tendir a possibilitar la constitució d'un grup parlamentari, com el Grup Parlamentari Mixt, atesa la importància que té aquest grup per donar veu i situar amb peu d'igualtat els representants electes que provenen de formacions minoritàries. Hem estat testimonis que una mateixa redacció reglamentària s'ha interpretat en sentit contrari: en un cas, a favor del funcionament de les comissions, en el sentit més favorable; i en l'altre, en contra de la formació del Grup Mixt, en el sentit més restrictiu, i això no hauria de ser possible. Per això, farem una proposta de modificació per facilitar la formació del Grup Mixt regulant la figura del diputat

no electe, o no adscrit, perdó, de diputat no adscrit, per a supòsits de transfuguisme.

Així les coses, aquesta serà per la nostra banda, la nostra posició en relació amb la presa en consideració de la proposta formulada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, en definitiva, acord amb la presa en consideració de la proposta de modificació de l'article 21 del Reglament; acord també amb el sentit de la reforma proposada, encara que, com he dit, hi farem una proposta de modificació purament de tècnica legislativa quant a la disposició final, i acord, en definitiva, quant que s'iniciï el debat relatiu a la interpretació d'alguns aspectes del Reglament referides al disseny del control del Govern i molt especialment referides a la formació del Grup Mixt.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra.

Té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El mes de març del 2009, el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular, presentà una proposició no de llei en la qual es demanava la creació d'una ponència que estudiàs les possibles reformes del Reglament del Parlament de les Illes Balears. En aquella ocasió, el nostre grup defensà la necessitat d'estudiar una reforma integral, ja que l'anterior Reglament del Parlament fou aprovat el 4 de juny del 1986 i aquest mateix fou modificat parcialment, i per primera vegada, el 20 de març del 1991. Feia més de vint anys que el nostre Reglament no era revisat, mentre que la realitat política i jurídica de la nostra comunitat autònoma canviava i evolucionava amb el pas del temps, fent que la norma d'organització i funcionament d'aquesta cambra quedàs obsoleta.

Esdeveniments polítics, com la reforma del nostre Estatut d'Autonomia, que regulava per primera vegada temes importantíssims, com per exemple la creació dels decrets llei, com a nova font del nostre ordenament jurídic, entre d'altres qüestions; o la mateixa praxi parlamentària, consolidada al llarg del temps, tot això feia necessari i convenient plantejar una reforma del Reglament de la Cambra, la qual únicament es podia fer amb consens de totes les forces parlamentàries i des del respecte més escrupolós a la institució que aquest Reglament regula.

Cal destacar que aquesta reforma fou plantejada a l'equador de la legislatura passada, sense tenir propera cap fita electoral que pogués condicionar un fructífer acord parlamentari, tenint present que l'*animus*, la intenció darrera d'aquella proposta no era una altra més que la de millorar la regulació del nostre Reglament, millorar l'acció parlamentària i donar agilitat i eficàcia als processos formals i a les tramitacions necessàries per dur a terme aquestes actuacions, aquesta activitat parlamentària. I també per millorar les relacions dels diputats dins els respectius grups parlamentaris, les relacions entre aquests i les relacions entre els diputats, grups parlamentaris, Parlament i també amb el Govern de les Illes Balears. Aquella proposta que feia el nostre grup va arribar a bon port, gràcies a l'esforç i al consens de tots els grups polítics i va desembocar en la reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears, aprovada en el Ple de dia 15 de març del 2011, és a dir, enguany, i publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears* el dia 20 d'abril del 2011, és a dir, enguany.

El que és ben cert és que no han passat ni set mesos i, com ja s'ha apuntat aquí a les intervencions dels diputats de la resta de grups polítics, efectivament ja han sortit temes, qüestions que poden ser millorables, temes que preocupen diferents sensibilitats i que podrien ser revisats o que es podrien millorar.

Avui, per exemple, el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca ens posa damunt la taula la redacció de l'article 21 i fa una proposta de modificació que al seu parer milloraria l'actual redacció de l'article 21 present que, a la vegada, ja va ser modificat, tot s'ha de dir, respecte a la redacció de l'antic article 20 del Reglament de l'any 86.

Per tant, hem vist com en aquest cas s'ha produït una reforma, teòricament era per millorar, i avui un grup parlamentari planteja una segona revisió. Bé, però també s'han qüestionat -i també s'ha apuntat avui a altres intervencions- altres temes que regula el Reglament i que foren objecte de revisió, com per exemple les normes relatives a la configuració dels grups parlamentaris. Hi ha hagut grups polítics que han criticat -i avui ho han tornar a fer- aquesta regulació restrictiva perquè no han pogut constituir el grup parlamentari mixt, també s'ha de dir que aquests partits no han estat massa dirigents, perquè si haguessin estat alerta avui hi hauria grup mixt, però bé.

Un altre exemple és el d'aquells grups que han criticat les normes relatives al control del govern i avui també la portaveu socialista hi feia referència i que es varen indignar, perquè quan el nostre grup parlamentari, del Partit Popular, feia preguntes de control al Govern no els agradava, idè aquesta també és una possible qüestió que tal vegada s'hauria de posar damunt la taula, s'hauria de revisar, ara, s'ha de dir tot, els que critiquen això la legislatura passada també ho feien. S'ha de dir tot i s'ha de ser seriós.

Però també hi pot haver crítiques, que tal vegada poden venir d'altres formacions polítiques, com per exemple qüestionar el requisit d'una majoria qualificada de tres quintes per als procediments legislatius per lectura única, per considerar que sigui una majoria qualificada excessiva. És que, miri, les lleis orgàniques a les Corts Generals s'aproven mitjançant majoria absoluta.

És aquest el requisit i són lleis molt importants perquè regulen mandats constitucionals, perquè regulen drets fonamentals i el seu contingut essencial es regula amb una llei per majoria absoluta. O per exemple, la mateixa modificació del Reglament, és majoria absoluta, no és majoria qualificada. O també es poden trobar observacions sobre la dilatació en el temps de processos legislatius als quals es posa el requisit de la publicació dels projectes de llei que presenta el Govern de les Illes Balears al BOPIB i per tant s'ha d'obrir un termini de quinze dies perquè hi hagi al·legacions, la qual cosa pot ser positiva, però també hi ha el perill que es dilati massa en el temps la tramitació legislativa parlamentària i també hem de veure que aquest parlament ha de ser àgil i ràpid en determinades qüestions. Per tant, també aquesta és un qüestió que tal vegada en un futur podríem posar damunt la taula.

La pregunta que ens feim és la següent: és aquesta la millor manera de plantejar reformes del Reglament del Parlament de les Illes Balears? Propostes de modificació unilaterals -perquè en aquest cas és una proposta de modificació unilateral- que suposen obrir un procediment legislatiu?, ja que vostès saben que l'article 191 del Reglament diu que en la presentació de propostes de reforma del Reglament del Parlament s'hi observarà allò disposat en aquest per a les proposicions de llei. Obrir en aquests moments el meló una altra vegada de la reforma del Reglament, idò pot ser convenient o no; o seria més convenient plantejar una suposada reforma del Reglament seguint el mateix esperit, seguint el mateix sistema que varen fer totes les forces parlamentàries el passat mes de març de l'any 2009?

Sincerament, pens... i com a portaveu del nostre grup en aquest tema, pensam que seria més seriós seguir la segona opció. I, no seria tal vegada més convenient encara deixar rodar aquest nou reglament aprovat per consens entre tots per tal de veure com desplega els seus efectes jurídics, comprovar si són o no són efectius tal i com nosaltres mateixos varem decidir fa set mesos? És que no ens anam més enfora. Enguany fa set mesos.

Crec que les presses no són bones i manco quan estam davant una norma tan important com aquesta, que fou revisada per tots mitjançant una ponència parlamentària, fent els treballs i les redaccions oportunes a la comissió corresponent, al marge de qualsevol intenció partidista. No contaminem aquest esperit.

Senyors diputats, el Reglament del Parlament, tot i que és un reglament, no és una norma reglamentària comuna. Es tracta d'una norma jurídica que segueix el mateix procediment parlamentària que segueixen les lleis. Si el nostre ordenament dóna aquest privilegi formal al Reglament del Parlament, ens pertoca a nosaltres tractar-lo amb respecte institucional, fugir de reformes exprés i conduir la voluntat de reforma a un debat seriós i responsable on hem d'estar tots presents, des del primer moment fins al darrer.

Per això, des del Grup Parlamentari Popular, els oferim el següent: donem-nos tots un temps prudencial, deixem respirar i viure aquest nou reglament un temps suficient per poder detectar entre tots el que funciona bé i el que funciona malament, encara és prest perquè això..., ja que fa poquet que aquest reglament es va posar en marxa, és prest per veure efectivament com es despleguen els efectes jurídics del que serien les diferents normatives dels diferents capítols d'aquest reglament.

Estiguem per tant vigilants, prenguem nota cadascun de nosaltres amb responsabilitat i seny d'aquelles qüestions que no han donat els resultats que nosaltres mateixos esperàvem i, quan sigui el moment oportú, tornem convocar la ponència parlamentària que haurà de ser l'encarregada de fer la feina d'aquesta nova revisió en la qual haurem d'estar tots implicats necessàriament.

Avui, des del nostre grup polític, no entrem a valorar el contingut de la reforma que plantegen. El que feim és donar la nostra postura sobre quin és el procediment que hem de seguir per revisar una altra vegada el nostre reglament. Aquesta que avui planteja el Sr. Portaveu del PSM no ens agrada. Ens agrada el que varem plantejar entre tots el passat mes de març d'enguany, el que es fa amb rigor, amb seriositat, amb bona voluntat i amb consens polític. És l'únic camí per tenir una bona democràcia consolidada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Començ, un segon, pel Grup Parlamentari Socialista, per agrair el seu suport, ens sembla correcte i ara ho tornava llegir i trobava que era una transitòria clara. De la resta de temes ja en parlariem. Un matís, l'any 91 es modificà el Reglament sense consens, en tot cas PP-PSOE, però vaja, crec que no és ell màxim consens de la casa amb una reforma exprés com agradava a qui governava en aquell moment, supòs, en el mes de maig de l'any 91.

Al Partit Popular, a mi m'ha sembla un seguit d'excuses de mal pagador, Sr. Rubio, excuses de mal pagador, a més crec que està triat expressament pel dia d'avui amb tota la gent que teníem davant el Parlament. Crec que parlar de presses quan vostès reformen la Constitució, que no té cap importància, per una telefonada de la Sra. Merkel, la veritat és que em sorprèn.

Sap quin temps aquesta reforma -aquesta reforma- va durar al Congrés dels Diputats? Bé, arreglat exprés, en dos mesos perquè varen firmar tots els grups i no hi ha hagut pràcticament ni debat, es va aprovar per lectura única, no hi va haver..., bé, hi va haver dues esmenes que es varen consensuar i aquesta mateixa reforma, d'un tema menor, el Reglament del Congrés, el Reglament del Senat, llei orgànica electoral, acord de les mesos conjuntes de Congrés i Senat, no res, no li agrada a vostè, li ho expliqui al Sr. Rajoy que és qui va firmar el paper o al

portaveu del Grup Popular que devia trobar que estant a l'oposició havia de fer algun gest d'aquests.

I, sap per què havia de fer algun gest? Ho sap? Idè una bona part... la té aquest país, a Madrid creien que el que passava a les Illes Balears -on sortien cada dia membres del Govern, el Sr. Cardona, si vostè se'n recorda que era una santa persona i que ara el Govern de les Illes Balears li demana anys de presó- era una cosa que creava prou pressió política com per fer el gest que es va haver de fer al Congrés i al Senat.

Vostès són els que haurien d'estar més interessats en aquests tipus de gestos, si la percepció de la gent és que el Govern del Sr. Matas, el darrer govern que vostès tengueren, era una cova de lladres! I davant això han de reaccionar tots!, tots hem de reaccionar per la impressió política que vostès han donat!

Per tant, en comptes de fer-ho tots plegats... i agafant les paraules del Sr. Rotger que jo crec que amb *savoir faire* va replegar el moment polític, va saber ensumar-lo, va veure d'on venia el vent i s'hi va apuntar i nosaltres veníem amb aquest to d'unanimitat avui, però ens tornam anar empegueïts, i això què és? Votarem en contra, però no parlarem del que proposa aquesta llei que hem aprovat a Madrid, que hem aprovat per als ajuntaments, el PP també ha aprovat que als ajuntaments els regidors hagin de fer aquest tipus de declaracions, però aquí no i no en parlarem perquè volem un altre mètode i, per si un cas hi ha esmenes, votarem en contra. Realment, és una manera, d'un mètode d'argumentació d'allò més sofisticat. No votarem a favor d'una proposta, ni parlarem si hi estam a favor o en contra per si un cas si presenten esmenes.

Crec que això no pot anar per aquí. Necessitam gestos encara contundents per recuperar la credibilitat de la vida política respecte del que ha passat en aquest país. Crec que amb tot el que hi ha, el Partit Popular -hi insistesc i acab amb això- hauria de ser el que més interès hi tengués. Tornin els doblers que hagin pogut quedar afectats. Jo quan diuen que el CDEIB... es valen 600.000 euros, no crec que no n'hi ni un que se l'hagi pogut quedar el partit, en tot cas ha quedat com a mínim uns... traspassament a Eivissa de paperetes electorals, tornin-los, facin gestos, s'apuntin amb bon to i amb bones paraules a propostes com aquesta que vénen des de l'oposició en un sentit de regenerar la vida política i no s'amaguin darrere subterfugis.

Només deman... al senyor que el temps que pugui estar en política no arribi a tenir mai aquesta caricatura del polític que s'amaga darrere arguments que vénen a conte per dir el que pensen. Diguin que no volen fer públics els seus patrimonis, diguin que aquesta línia de transparència no els agrada, però no cerquin excuses, el que presentam és el que diu el text de la nostra proposició no el que vostès hi vulguin afegir o llevar, que no hi té absolutament res a veure.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Rubio.

(*Remor de veus*)

Bé, la Sra. Lourdes ha votat a favor, per tant... Sí, sí, Sra. Lourdes, té la paraula. Disculpi, Sr. Rubio.

LA SRA. AGUILÓ I BENNASAR:

Gràcies, Sr. President. És per dir que ens ha sorprès la posició del Partit Popular, no l'esperàvem, estàvem convençuts que, tal com estava plantejada la reforma i després que efectivament a les Corts Generals hi hagués hagut acord en una disposició relativament semblant a la que es proposava, la votarien sense cap problema.

Creim que és un error, creim que en aquests moments efectivament les coses canvien molt al carrer i la dinàmica parlamentària ens exigeix, la ciutadania ens exigeix que adequem la dinàmica parlamentària a les seves exigències. No ens hauríem de tancar a aquesta possibilitat, els deman que ho reconsiderin i que no els faci por iniciar aquesta ponència del Reglament, que no els faci por perquè vostès tenen la majoria més que suficient per saber que no es farà cap modificació en la qual vostè no estiguin d'acord. Ho haurem de pactar tot, qualsevol cosa que es decideixi.

Admetin per tant el debat dins la Comissió del Reglament del Parlament o diguin, com els han demanat els companys del grup parlamentari que ha presentat la proposta, que no volen que es doni a conèixer el seu patrimoni. No ens parlin de temps prudencial. Ara mateix tenim una possibilitat que és la possibilitat de fer, de donar resposta a una demanda ciutadana que és conèixer quina és la situació patrimonial, quines són les activitats i quines són les declaracions de renda dels diputats i diputades d'aquestes parlament i no en podem defugir, d'aquesta obligació.

Votin per favor a favor d'aquesta proposta.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Ara sí, Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, m'ha decebut. M'ha decebut perquè esperàvem el mateix to que vostè va tenir quan es va modificar el Reglament i vostè ha fet precisament el que vostè mateix criticava. Se'n recorda del que vostè deia l'any 2009? Deia el primer que la reforma del Reglament no interessava a la societat, aquestes eren les seves primeres preguntes. Deien que s'havia de fugir del camí d'una imatge periodística i avui vostè fa política per sortir al titular de demà, qüestió que ens sembla absolutament reprovable, Sr. Alorda! Totalment reprovable!

(*Alguns aplaudiments*)

I a més, deia que subscribia cent per cent les paraules del Sr. Portaveu que aleshores era el Sr. Rodríguez -que subscribia cent per cent les seves paraules- i el nostre portaveu, el que deia en aquella comissió era que precisament el que s'havia de fer era una norma oberta, amb consens, amb totes les formacions polítiques, amb respecte i lleialtat a aquesta cambra parlamentària, just el que vostè avui no ha fet aquí. Per tant, vostè és absolutament incoherent amb el que va dir fa set mesos i el que ha dit avui. No tenen credibilitat.

A més, però, em xoca moltíssim que el PSM ara ens posi com a model les normes de les Corts Generals de l'Estat, ara resulta que el referent que té el PSM és el de les Corts Generals de l'Estat i si és possible que hagi estat urgent fer aquesta modificació al Reglament..., a la llei tal i com vostè ha assegurat i és necessari al Reglament de les Corts Generals i, sap per què?, vostè ha començat aquí a fer acusacions, però se n'oblida d'una molt clara: perquè és necessària la transparència, perquè hi ha membres del Govern d'Espanya que avui estan sota sospita i aquesta és la gent que efectivament ha de donar compte i responsabilitat davant l'opinió pública i que tenen la poca vergonya, Sr. Alorda, tenen la poca vergonya de no dimitir i anar-se'n, com ells mateixos han exigit.

Aquí, però, sincerament no ens donam per al·ludits, miri, el que hauria de tornar els doblers públics, tal vegada són vostès són per la pèssima gestió que varen fer amb el tren. Qui tornarà aquests doblers als ciutadans de les Illes Balears? No facin demagògia! No facin demagògia perquè després surten esquilats en aquest sentit, Sr. Alorda. No facin demagògia.

Nosaltres volem seguir amb el discurs seriós, la Cambra parlamentària és una institució a la qual s'ha de tractar amb respecte, nosaltres no volem baixar a les clavegueres per intentar canviar el Reglament de la Cambra. Ho volem fer des de l'elevat to i el respecte institucional que es mereix aquesta institució i vostè això no ho ha plantejat a la seva intervenció.

Miri, crec que el que hem de fer és ser prudents. Tenim un reglament aprovat des de fa set mesos. Aquest reglament, l'hem volgut entre tots. Em diu que bé, que tal vegada plantejar la reforma del Reglament del Parlament mitjançant aquest criteri unilateral pot ser bo. Vostè vol encetar una altra via de reforma del Reglament. Nosaltres no caurem en aquesta línia i li diré per què, perquè nosaltres som seriosos.

Nosaltres tenim 35 diputats i podríem fer també aquesta via, nosaltres ho podríem fer. Imagini's vostè que el Partit Popular cada setmana presenta una presa en consideració per reformar el Reglament, això seria irresponsable, això seria riure-se'n d'aquesta cambra parlamentària i riure's de vostè i del Grup Parlamentari Socialista i això no ho farem perquè som responsables, perquè volem la unanimitat, perquè volem el consens i perquè si algú ha de dir alguna cosa de la reforma del Reglament, ho fem amb ganes de fer feina, no a cop de titular, no perquè vénen unes eleccions ni per intentar fer aquesta política de pancarta a la qual vostès darrerament tan aficionats són en aquesta mateixa seu parlamentària.

Siguin respectuosos, Sr. Alorda, i amb respecte i voluntat de canvi, al Partit Popular, ens trobarà, però en aquesta comèdia que ha fet avui, no ens hi trobarà mai.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passam a votar. Votam.

22 vots a favor, 33 en contra, per la qual cosa aquesta proposició de llei queda rebutjada.

VII. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3472/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, reguladora de la protecció de les persones consumidores o usuàries en els serveis de telefonia i internet a les Illes Balears.

Passam al setè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3472/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, reguladora de la protecció de les persones consumidores o usuàries en els serveis de telefonia i internet a les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, és evident que les comunicacions per telèfon s'han convertit en el mitjà més estès per a les nostres relacions personals. També l'accés a internet s'ha generalitzat fins al punt de substituir en moltes ocasions les relacions i les transaccions vis a vis entre les persones i les empreses.

Però la contractació generalitzada dels serveis de telecomunicacions a causa d'aquest alt nivell d'acceptació pels consumidors no s'ha vist acompanyada d'una millora en la seguretat jurídica en la contractació d'aquests serveis, ni en la implantació d'uns reals serveis d'atenció al client o de postvenda, cosa que genera un ingent nombre de consumidors insatsfets.

Les persones usuàries del servei de telefonia i d'internet que hi accedeixen per primera vegada solen iniciar aquesta nova etapa de la seva vida com a consumidors subscriuint dos contractes alhora, un pel servei de telefonia i accés a internet i, l'altre, per la compravenda o l'arrendament del terminal d'accés. En aquests contractes és obligat subscriure una clàusula de permanència a canvi d'obtenir una reducció significativa del preu dels terminals d'accés. Tota aquesta operació d'informació, compra o alta que realitza el consumidor es fa en un comerç real, no virtual, on hi ha una persona darrere un mostrador que atén el client en temps real. Aquest serà l'únic contacte humà que tindran els consumidors amb les seves companyies, perquè en sortir per la porta de l'establiment aquesta situació no es

tornarà a repetir mai més, ja que les futures relacions amb el nostre operador es faran per telèfon o per internet.

A partir del moment en què un consumidor entra en el mercat de la telefonia i internet es converteix en l'objecte del desig de totes les operadores existents, que passen a competir entre elles per tal d'aconseguir la seva portabilitat a base d'exercir a tota hora una gran pressió comercial oferint diferents productes, noves ofertes, millores dels preus i nous terminals. Davant aquesta situació el consumidor iniciarà, per telèfon o per internet, un llarg recorregut d'altres, baixes, i modificacions contractuals cercant el millor preu, la millor oferta, i arribarà fins al punt de trobar-se en una situació de franca inferioritat per la complexitat dels serveis oferts per aquestes companyies globals que constantment estan canviant de productes. El fet de realitzar totes aquestes transaccions via telefònica deixarà el consumidor sense informació precontractual, sense tenir a les seves mans un contracte d'allò que acaba de subscriure, és a dir, sense poder conèixer els seus drets i les seves obligacions.

Aquesta realitat provoca que a les Illes Balears l'any passat s'hagin presentat 2.419 reclamacions, que han suposat el 32,84% del total de reclamacions presentades a la Direcció General de Consum. En aquest sentit podem dir que la Junta Arbitral de Consum de les Illes Balears s'ha convertit de facto en el servei d'atenció al client de les empreses de telecomunicacions, el que significa el seu col·lapse i l'abús que fan les operadores dels recursos de l'administració en el seu propi benefici, ja que el 90% dels casos que resol la Junta Arbitral de les Illes Balears són de telefonia.

Tots hem tingut problemes amb una factura incorrecta, un servei que no funciona, un servei no sol·licitat que ens han activat, un mòbil amb garantia que no ens volen reparar; hem tingut problemes amb la portabilitat, amb una promoció mal aplicada, amb un canvi unilateral de tarifes, amb problemes de connexió, d'instal·lació del *router* o de navegabilitat. Hi ha moltes persones que han estat il·legalment incloses en un fitxer de morosos a pesar d'haver presentat una reclamació pel fet de discrepar d'una factura que no es vol pagar. Al final de les nostres reclamacions sempre hi trobam una llunyana veu humana que ens comunica que pren nota del problema, un problema que es torna a repetir a la següent factura.

Davant la situació d'indefensió dels consumidors és obligació dels poders públics vetllar des de la seva competència per una prestació d'aquests serveis ajustada a la legalitat vigent i adequant aquesta prestació a uns paràmetres de qualitat i de transparència en la contractació i promoció. Dotze anys després de l'aprovació de l'Estatut dels Consumidors i Usuaris, que dóna competències a la nostra comunitat per actuar i regular el dret a la informació i a la protecció jurídica, administrativa i tècnica de les persones consumidores o usuàries, resulta necessari establir una regulació especial per als usuaris i consumidors del sector de les telecomunicacions, ja que la regulació sectorial estatal en aquesta matèria no ha resolt els greus problemes que pateixen les persones que utilitzen aquests serveis a les nostres illes, de manera que permeti conèixer l'abast dels seus drets i les seves obligacions i garanteixi la imprescindible qualitat dels serveis de defensa i protecció dels seus legítims interessos econòmics.

Aquesta llei que avui presentam per a la seva consideració regula especialment el dret de les persones usuàries a obtenir una prova dels contractes que ha celebrat, així com de les seves modificacions, per evitar la indefensió en què es troben actualment amb l'abús d'una contractació telefònica que deixa en mans de les empreses l'acreditació de la contractació efectuada, sense que el consumidor pugui provar l'abast de les ofertes emeses per les empreses i que són acceptades per ell. Tots sabem que la contractació telefònica és el gran problema dels consumidors, indefensos en el cas de discrepància en el contracte o en les factures.

A partir de l'aprovació d'aquesta llei els consumidors podran utilitzar els establiments existents en el territori de les Illes Balears de les empreses operadores de telecomunicacions intermediàries en la contractació per tal de tenir una atenció personalitzada, on els abonats pugui realitzar presencialment tot tipus de tràmits relacionats amb els seus contractes i ser atesos per una persona real i present, tal i com es fa en la contractació inicial. Aquesta llei significa que un consumidor podrà anar a un establiment físic de telefonia i internet per comprar un telèfon, per donar-se d'alta, per donar-se de baixa, per comunicar incidències de cobertura, per tramitar modificacions del seu contracte, per tenir un contracte en paper de totes aquelles modificacions efectuades i per presentar reclamacions. Aquesta llei reforçarà la seguretat jurídica dels consumidors i aportarà solucions a la pràctica totalitat d'usuaris de telefonia de les nostres illes, unes 800.000 persones que representen el 80% de la població, així com per al 55,8% d'usuaris d'internet, i també reforçarà la confiança en un mercat que avui per avui és el que més reclamacions presenta.

Estam, senyors i senyores diputats, davant una proposició de llei bona per a tota la comunitat de les Illes Balears, i és per aquest motiu que us demano la seva presa en consideració per tal que es pugui tramitar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador.

(Alguns aplaudiments)

Intervencions dels grups en torn a favor de la proposició de llei. Sra. Santiago...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, a un debat sobre la consideració de la proposició d'una llei creim que s'han de valorar dos aspectes: per una part, valorar la conveniència o no d'elaborar aquesta proposta de llei i si hi ha raons necessàries per reglamentar mitjançant una llei un aspecte determinat de la nostra convivència, és a dir, s'ha de valorar aquest objecte de la proposta de llei; i, per una altra part, si l'estructura de la llei proposada i els articles proposats donen resposta a aquesta necessitat.

El nostre grup parlamentari donarà suport a la presa en consideració, perquè creim que hi ha arguments suficients per elaborar una llei que reguli les relacions entre els operadors i les persones consumidores de la telefonia i internet, i perquè la proposta de llei recull els articles necessaris per poder regular de forma adequada aquestes relacions.

Del telèfon mòbil i d'internet, tant a les empreses com a les llars se'n fa ja un ús massiu entre la ciutadania; és possiblement, si descartem tot el que és cobrir les necessitats vitals, les necessitats bàsiques, és possiblement, dèiem, un dels usos més comuns entre els ciutadans, i això ho ressalten diversos estudis: un 80% de les llars tenen mòbil, on hi ha presència d'un adult; de l'any passat un 47% ha augmentat l'ús del telèfon mòbil, vull dir que tot i la crisi és un dels consums que més augmenta en relació amb la ciutadania. En relació amb internet, un 61% de les llars tenen internet o declaren els seus membres que tenen fàcil accés a internet. Es calcula que una persona hi ha 13 hores setmanals que treballa amb internet o que està connectada a internet via xarxes, via correus, via recerca d'informació. Per tant ja podem dir que és un bé de consum molt extens, que s'utilitza diàriament i per molts de motius.

S'ha convertit també en una necessitat per interactuar amb els altres, especialment entre els joves i els professionals. De fet cada vegada hi ha més estudis que confirmen la problemàtica social que pot ser no tenir accés a internet, aquesta creació d'una esclota social que genera diferències culturals entre qui hi té accés o qui no hi té accés; o les dificultats de les persones majors per poder-se adaptar-se a les noves tecnologies, el que afavoreix l'aïllament social de les que són vulnerables. Per tant ja comença a ser una preocupació política i social no només accedir sinó el no accedir.

El sector de telefonia i internet és possiblement dels sectors més dinàmics i canviants. Això, que pot ser positiu perquè suposa innovació, suposa també investigació, també pot suposar una espècie d'inseguretat i de manca de decisió quan una persona, un ciutadà ha prendre qualque decisió, perquè els canvis de vocabulari, de nous programes, de noves fórmules són tan ràpids que a vegades el ciutadà pot tenir una sensació d'indefensió. La pressió de la competència és de les més fortes comparada amb altres sectors. És un sector on la competència exerceix més pressió sobre els consumidors per canvis d'operadors, oferint ofertes o nous serveis, que poden crear també confusió a les persones consumidores.

És una demanda, la que vostè ha presentat, o que el Grup Parlamentari Socialista ha presentat, de les associacions de consumidors; la defensen Nuredduna, ACUIB, AUSBANC, UNAE, FACUA, FEPAE...; han sol·licitat en diverses ocasions una llei que reguli aquestes característiques. Hi ha indicadors de desprotecció dels usuaris, vostè mateixa ho ha comentat. L'any 2010 hi havia 7.367 reclamacions; un 32% són referides a aquest sector, un 10% més que l'any 2009. Per tant hi ha indicadors de desprotecció. La regulació actual que tenim de consum o és molt genèrica o està poc actualitzada, i per tant també convindria a una major concreció i actualització. Per tant l'ús massiu per part de la ciutadania, el canvi ràpid de les tecnologies que sustenten la telefonia mòbil i internet, que genera indefensió, el malestar dels usuaris envers aquest sector que reflecteixen les nombroses demandes, són elements que ens indiquen la necessitat de fer una llei específica que reguli les relacions entre usuaris i operadores, és a dir, l'oportunitat d'aquest debat i d'aquesta llei. Creim, per tant, que l'objecte està justificat.

I, per altra banda, el text que vostès proposen també pensam que regula el que en aquest moment és necessari: obligació d'oferir atenció personalitzada dels operadors als consumidors i als usuaris en totes les gestions que es puguin generar: contractes, cancel·lacions, modificacions; la responsabilitat de l'operador del lliurament de la documentació referida a la relació contractual entre operador i consumidor, vull dir que és l'operador el responsable que li arribi la documentació i no és l'usuari que ha de ser responsable de si la té o no la té; documentació que detalli la qualitat de la comunicació, quin tipus de cobertura o si no hi haurà cobertura, etc.; la incorporació detallada de l'112 dels telèfons d'urgències, regula l'assistència tècnica i hi ha un capítol d'infracció que és fonamental en una llei de consumidors, tot i que si avui finalment s'aprova la tramitació d'aquesta llei hi haurà altres espais per poder-la canviar i millorar que el nostre grup sens dubte utilitzarà per intentar millorar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Intervenció dels grups parlamentaris del torn en contra de la proposició. Té la paraula la Sra. Maria José Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Hoy en día estamos viviendo en un contexto social que algunos expertos denominan sociedad de la información o del conocimiento, debido a los avances tecnológicos que se producen a una velocidad de vértigo. El explosivo desarrollo de las tecnologías digitales en los últimos años ha generado un incremento de la oferta comercial y servicios de telefonía móvil convirtiendo prácticamente el dispositivo en una herramienta imprescindible para la comunicación i el acceso a la información actualizada.

Todos estos acontecimientos y los cambios en los hábitos de la sociedad española contribuyen a que la telefonía móvil se configure como un servicio de uso prácticamente diario y cotidiano para más de 30 millones de personas en España. Los teléfonos móviles han tomado posiciones y pocos son los que se

resisten a su uso, por ello es importante informar a los consumidores de los derechos y las obligaciones que la contratación de dichos servicios supone para los usuarios.

Desde hace varios años el sector de las telecomunicaciones ostenta el dudoso honor de ser, junto a la banca, la energía y la vivienda, el que más insatisfacciones provoca al consumidor. Así, según un informe publicado recientemente por la Comisión Europea, la telefonía móvil, la electrónica y las hipotecas son los tres tipos de servicios que más descontentos dejan a los españoles, en línea con los europeos. Las principales quejas en las oficinas de los consumidores han dado a conocer a la opinión pública las sucesivas interrupciones, la falta de cobertura, la calidad de los propios aparatos de telefonía, el excesivo tiempo que emplean los servicios técnicos de las compañías en reparar cualquier anomalía y el altísimo coste del servicio. A la vista de tal situación se ha ido produciendo un continuo desarrollo de la regulación en dichas materias, regulación que contribuye a solucionar lo que se percibe como una desprotección de los ciudadanos frente a las determinaciones unilaterales de grandes compañías, dado que muchos usuarios considera insuficiente la calidad del servicio y la atención que reciben.

Desde la puesta en marcha del proceso de liberalización de las telecomunicaciones, tanto el derecho comunitario como el nacional han arbitrado mecanismos para que dicho proceso se produjera en un entorno de libre competencia y de pleno respeto a los derechos de los usuarios finales. Así la regulación estatal en el tema de los consumidores y usuarios tras varias modificaciones se ha unificado y sistematizado a través del Real Decreto Legislativo 1/2007, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley general para la defensa de los consumidores y usuarios. Ya en el campo concreto que hoy nos ocupa, el de los derechos de los usuarios de servicios de telecomunicación, hay que citar la Ley 32/2003, de 3 de noviembre, general de telecomunicaciones.

Por cierto, aquí podemos mencionar otro de los fracasos del gobierno del Sr. Zapatero, dado que el paquete de directivas comunitarias marco y sectoriales sobre comunicaciones electrónicas trae consigo la obligación de adaptar la normativa española; sin embargo el anteproyecto de ley para la transposición de dichas directivas no ha sido remitido al Congreso hasta el pasado 12 de mayo del 2011, cuando el plazo concedido para la transposición finalizaba el 25 de mayo, sin que se haya producido la aprobación de la reforma. El adelanto de las elecciones generales al próximo 20 de noviembre ha provocado que se posponga el estudio y la aprobación del texto hasta la próxima legislatura. La demora en la aprobación y entrada en vigor de los nuevos preceptos no sólo provocará con muy alta probabilidad la apertura de un expediente sancionador a España con el consiguiente descrédito de nuestro país a nivel europeo e internacional, sino numerosos perjuicios al mercado español y a sus agentes.

Pero siguiendo con la normativa protectora de los derechos de los consumidores, la mencionada ley 32/2003 ha sido desarrollada en el reglamento sobre las condiciones para la prestación de servicio de telecomunicaciones electrónicas, el servicio universal y la protección de los usuarios, aprobado mediante el Real Decreto 424/2005, donde se regulan los derechos de los usuarios de servicios de telecomunicaciones electrónicas en aspectos tales como el contenido de los contratos entre los usuarios finales y los operadores, el derecho de desconexión de determinados servicios, el derecho a la indemnización por la interrupción del servicio o el procedimiento de suspensión o interrupción de aquél ante situaciones de impago por los abonados.

Especial mención ha de hacerse a la Carta de los derechos de los usuarios de telecomunicaciones aprobada por el Real Decreto 899/2009, de 22 de mayo, que por el contenido de su regulación presenta una indudable afinidad con el objeto de la norma presentada hoy por el Grupo Socialista y que es objeto de este debate, pero sin las limitaciones y los condicionantes de índole competencial que presentaría la regulación autonómica en la materia. Así se contiene en este real decreto una regulación prácticamente completa de los derechos de los usuarios finales en estos servicios, tanto en materia de contratos, en los que se amplían las obligaciones para garantizar la información al usuario, modificaciones contractuales prohibiendo que el operador pueda realizarlas unilateralmente, si no están previstas por anticipado en el contrato; altas, bajas y cambios de operador, velocidad de acceso a internet, indemnizaciones por interrupción del servicio, etc. Finalmente, podemos añadir toda la regulación de la Unión Europea a través de diferentes directivas.

Aunque está claro que hay mucho que mejorar, toda esta regulación se desarrolla con cierto detalle la asistencia y protección de los derechos de los usuarios en el ámbito de las telecomunicaciones. Por lo que nos hace cuestionar si realmente es necesario la promulgación de una normativa adicional sobre la materia, en este caso con la dificultad añadida de hacer cumplir a grandes empresas de implantación multinacional y con los limitados medios de que dispone la administración autonómica, una normativa que les impondría condicionantes adicionales a las ya genéricamente establecidas para la prestación del servicio de telecomunicaciones, tanto en el ámbito nacional como en el comunitario europeo.

Entrando ya en la capacidad normativa de las comunidades autónomas en la materia sobre la que trata la proposición no de ley objeto de este debate, vemos que esta regulación no está exenta de problemas. El más significativo es el referente al título competencial, la proposición de ley trata de regular derechos de los consumidores a la telefonía e internet, invocando al título competencial del artículo 30.47 del Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares, en cuanto a la defensa de los consumidores y usuarios. Sin embargo, el artículo 149.1, apartado 21 de la Constitución Española reserva al Estado como competencia exclusiva la materia de telecomunicaciones. Así, son las propias Cortes Generales las que tienen las competencias exclusivas para determinados elementos básicos que configuran las telecomunicaciones en España.

En este sentido la regulación autonómica de esta materia puede llevarnos a incurrir en una posible injerencia de las competencias estatales. Por otra parte, al intentar regular el contenido de los contratos de prestación de servicios de telefonía móvil y de venta y reparación de terminales, estamos entrando en el ámbito de la contratación civil y mercantil, que son también materias en la que el Estado tiene competencia exclusiva y en las que además se ha regulado profusamente como ya he mencionado. La proposición de ley hace referencia a la imposición de determinados contenidos en la prestación de servicios por parte de las operadoras de telefonía móvil, así como expresa la obligación de que el contrato deba ceñirse a determinados requisitos.

Si bien el objetivo inmediato de la regulación es la protección de los derechos de los consumidores y los usuarios, que es materia de competencia autonómica, lo cierto es que se aproxima o incluso se traspasa la línea de ordenación de la regulación contractual. Y esto es algo que, como expresa la sentencia del Tribunal Constitucional, de 22 de marzo de 1991, está vedado al legislador autonómico, en tanto que el establecer los requisitos que debe cumplir un determinado tipo de contrato, incide de lleno en el derecho contractual. Tratándose de un tema capital de derecho de contratación, queda comprendido dentro del título competencial del artículo 149.1.8 de la Constitución.

Así, aunque a todos nos preocupa la protección de los consumidores y usuarios en el ámbito de la telefonía móvil, la regulación y el control de este sector se tiene que llevar a cabo por la administración estatal, que es quien tiene que poner orden en este sector al ser de su exclusiva competencia. Por ello, aunque desde esta comunidad autónoma pretendamos la garantía de los derechos de los usuarios de telefonía móvil, no podemos regularla directamente por exceder de nuestro ámbito competencial. No se puede olvidar que cuando la Constitución atribuye al Estado una competencia exclusiva, como la que ahora tratamos, lo hace bajo la consideración de que la atribución de competencias a favor del Estado, presupone la concurrencia de un interés general superior al de las competencias autonómicas. No hay duda de que la razón determinante de la atribución al Estado de esta competencia fue garantizar la operatividad del mercado de las telecomunicaciones, como mercado único, sobre la base de que la propia naturaleza de este sector exigía una regulación general común para toda la nación.

Por tanto, el principio constitucional de unidad de mercado quedaría mermado si una comunidad autónoma regulase más requisitos para un sector de la actividad económica que el resto de comunidades autónomas y podría dar pie a recursos de inconstitucionalidad contra la norma, aún invocando la comunidad autónoma la competencia exclusiva en materia de defensa de los consumidores y usuarios. Además, esta proposición de ley no parece ser la solución a los problemas de los usuarios, ya que traslada casi toda la responsabilidad al empresario intermedio, con establecimiento abierto al público y con sede en las Islas Baleares, cuando los verdaderos responsables de los incumplimientos legales y contractuales que denuncian los consumidores y usuarios, normalmente son los grandes operadores de telefonía con sede fuera del territorio insular.

En general, da la sensación que el proyecto de ley que deriva esta proposición tiene más de titular que de contenido. No añade nada nuevo a la regulación contenida en la normativa estatal que pueda redundar en beneficio de los consumidores baleares, puesto que la legislación estatal en materia de protección de consumidores contiene la regulación de la información previa al contrato y la información y la documentación contractual que ha de facilitarse a los consumidores y usuarios, que es básicamente el único objeto de esta proposición de ley.

Por otra parte el que fue proyecto de ley en su momento, parece haberse hecho de prisa y corriendo. No se ha dado audiencia a muchas entidades importantes en la regulación de esta materia, ni se ha promovido la participación de las administraciones públicas en su elaboración. Destaca incluso el informe del CES donde se recomienda una revisión ortográfica y de estilo que corrija el uso de las mayúsculas, los títulos de los artículos con punto y final y las faltas de ortografía. Particularmente, quizás por mi formación, echo de menos algún informe jurídico que de soporte a esta iniciativa, más en un ámbito de regulación como hemos visto, con tanta problemática.

Por todo lo expuesto y teniendo en cuenta...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

...que se hace cuando menos dudosa la competencia normativa autonómica sobre esta materia, el Partido Popular no dará apoyo a la toma en consideración de la proposición de ley presentada por el Grupo Socialista.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. En torn de rèplica Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Sincerament esperava un debat polític i no un informe totalment incorrecte que és el que ha fet vostè aquí avui. Miri, aquesta llei va ser una iniciativa a una moció que es va aprovar en el Parlament l'any 2010, que demanava al Govern regular aquest servei de telefonia, i això és el que se va fer des de la Direcció General de Consum. Aquesta llei se va tramitar des de la Direcció General de Consum i va tenir l'aprovació per unanimitat del Consell de Consum. Va tenir l'informe favorable del Consell Econòmic i Social. I va tenir l'aprovació de l'Advocacia de l'Estat, que ens va donar l'enhorabona perquè per fi algú regulava els abusos de la telefonia.

Per tant, no em vengui a dir aquí que no hi ha cap informe, perquè tenim tots els informes i estan damunt la taula. Les associacions de consumidors estan totalment a favor d'aquesta llei i vostè ha vingut aquí amb una sèrie de divagacions i a més totalment incorrectes. Tenim competència per dur a aprovació aquesta llei.

El Parlament de les Illes Balears va aprovar la Llei 1/98, de 25 de novembre, l'estatut de consumidors i usuaris de les Illes Balears, que regula el dret a la informació i a la protecció jurídica, administrativa i tècnica de les persones consumidores. Per tant, competències en tenim. Aquesta llei no regula el contracte, perquè aquesta és una competència de l'Estat i ho sabem, però no regula el contracte. El que aquesta llei regula és la forma en què l'empresa ha d'entregar el contracte al consumidor. Vostè s'equivoca, no tocam la regulació del contracte. Per tant, sí tenim competències per regular de quina manera les empreses entreguen els contractes als consumidors. Aquesta llei no vulnera la llei òmnibus, ni la Directiva Bolkestein perquè no obliga a cap empresa a fer una inversió i a instal·lar-se a les Illes Balears. El que aquesta llei regula és que les empreses de telefonia que tenen establiments oberts, puguin oferir a tots els consumidors totes les possibilitats d'utilitzar els contractes que tenen al seu abast. Per tant, ni hi ha cap vulneració ni de Bolkestein, ni d'òmnibus.

Per tant, Sra. Bauzá, vostè ha vingut aquí amb un informe tècnic totalment equivocat, i jo he de destacar la no-presència de la consellera que du els temes de consum i això és destacable i és un fet molt negatiu per als consumidors, que la consellera que té responsabilitats en temes de consum no sigui present en el moment del debat i presa en consideració d'una llei autonòmica. Això demostra l'interès que té aquesta conselleria per a la defensa dels drets del consumidors. Per tant, ja podem venir aquí a presentar iniciatives de regulació del mercat, ni telefonia, ni elèctriques, ni companyies aèries, ni entitats financeres perquè vostès estan aplicant la seva ortodòxia econòmica una vegada més.

Volen donar la mà al mercat i s'obliden dels consumidors. Per tant, és el que hi ha sempre, campí qui pugui, i els consumidors que s'arreglin!

Miri, Sra. Bauzá, jo li aconsell una cosa, el seu partit el primer que hauria de fer és canviar de nom i passar a dir-se Partit Impopular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Sra. Santiago, si vol intervenir.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Simplement per dir que la capacitat del Partit Popular de sorprendre en negatiu cada dia se supera. El debat anterior del Reglament jo crec que ha estat una clara demostració d'imposició per anar en contra de la societat. És ver que vostès han guanyat aquest debat numèric, però en el carrer ha guanyat aquest grup parlamentari. Quan aquest grup parlamentari pugui dir als ciutadans que el Partit Popular no vol que es declari el patrimoni dels parlamentaris, això els farà vergonya... I ara ens trobam en una situació semblant.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, li prec que se centri en la qüestió.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Perdoni, Sr. President. Una llei que és plenament dirigida als consumidors perquè tinguin més garanties i vostès s'oposen i en lloc de fer una llei, perquè aquí som al Parlament i discutim de política, ens fan un discurs jurídic comparatiu de lleis. Fan un discurs com el que ha fet la Sra. Bauzá, que reconeix les dificultats dels usuaris, que reconeix l'ús massiu que es fa i després no es castiga aquests ciutadans perquè el Sr. Zapatero no va presentar en forma unes propostes de llei. Això és el que ha fet avui el Partit Popular aquí, donar suport a les empreses davant els ciutadans. Això és el que ha fet avui, aquest totpoderós i important que té el Partit Popular. Avui vostès han defensat les grans empreses davant els consumidors.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Veo que a pesar de todo lo que se gastaron en la anterior legislatura en estudios no han aprendido nada...

(Alguns aplaudiments i rialles)

Permítanme unas pequeñas lecciones de derecho constitucional y de derecho administrativo. Para conocer cuáles son las competencias del Estado y cuáles son las de las comunidades autónomas debemos acudir a los artículos 148 y 149 de la Constitución Española y después al Estatuto de Autonomía. Así el tema de su proposición de ley excede las competencias de esta comunidad, les guste o no les guste.

Como les he intentado explicar en mi anterior intervención, el de hoy no es un tema de decisión política, sino que se reduce a una cuestión de legalidad. ¿No le parece curioso que en toda España ninguna otra comunidad autónoma haya regulado sobre este tema? Será por algo o ¿es que nosotros somos más listos que nadie? Seguramente usted no pidió informe jurídico de su proyecto de ley porque sus técnicos, sí, los de su dirección general, se lo desaconsejaron precisamente porque le habían avisado que no se podía hacer, que se metía en competencias que no le correspondían...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

La posición del Partido Popular no es un capricho, es un respeto por las normas, respecto que parece que no compartimos. ¿Se acuerdan de este librito? Sí, el que nos dejaron el otro día en los escaños, pues este librito contiene entre otros la Constitución y el Estatuto de Autonomía y no nos lo dieron para hacer de pisapapeles en la mesa del escritorio, no,...

(Alguns aplaudiments)

...precisamente nos lo dieron para recordarnos que el día que juramos la toma de posesión, nos comprometimos a respetar la Constitución y el Estatuto, a respetarlo y hacerlo cumplir.

Por otra parte ustedes actúan como su candidato el Sr. Rubalcaba, cuando están en el Gobierno no solucionan ninguno de los problemas de los ciudadanos y una vez en campaña o en la oposición, se les ocurren soluciones milagrosas para todo...

(Alguns aplaudiments i més aldarull)

Eso sí, les da igual que sean soluciones viables, legales o ilegales, total, ustedes no suelen caracterizarse por actuar con responsabilidad, ni por cumplir su programa. Pero es que resulta que en el Partido Popular somos diferentes, en el Partido Popular no prometemos lo que sabemos que no podremos cumplir, cumplimos con nuestro programa y actuamos siempre con responsabilidad, por supuesto siempre respetando la legalidad, cosa que parece que a ustedes les es completamente indiferente...

(Alguns aplaudiments i continua l'aldarull)

Ustedes proponen sin informarse, sin estudiar los temas, total, gobernando así no me extraña cómo nos han dejado el país y nuestra comunidad...

(Alguns aplaudiments)

Creo sinceramente que con la situación que tenemos, la ciudadanía nos agradecerá que nos dediquemos a cosas serias y a cosas que realmente le preocupan. Tenemos suficiente con legislar todo aquello que es necesario y beneficioso para nuestra comunidad y que está dentro de nuestra competencia, como para dedicarnos a perder el tiempo en meternos en cuestiones que son competencia del Estado y que acabarían con una declaración de inconstitucionalidad de la ley. Así que el Partido Popular no votará a favor de nada que pueda ser declarado inconstitucional. Esta es la forma de gobernar que dejamos a la izquierda. Como ha dicho en otra intervención la Sra. Mascaró, "es hora de ser serios y responsables". Y eso es lo que hacemos en el Partido Popular.

Muchas gracias.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors i senyors diputats, si els sembla bé, votarem.

Votam.

No ha anat bé?

Tornam a començar. Votam.

22 vots a favor, 33 en contra.

Per la qual cosa la proposició de llei queda rebutjada.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS